

PARASHAT PESACH (PASSOVER: HAGGADAH - THE TELLING)

Shemot (Exodus) 12:21-51; BaMidbar (Numbers) 28:16-25; D'varim (Deuteronomy) 16 (spec. v8) | Yehoshua (Joshua) 3:5-7, 5:2-6:1, 6:27; Yesha-Yahu (Isaiah) 52:13-53:12 | Matti (Matthew) 26-28 (spec. 26:17-32); Yokhanan Markos ([John-] Mark) 14-16 (spec. 14:12-25); Luka (Luke) 2:41-52; 22:1-24:53; Yokhanan (John) 13:1-21:25

TORAH | HAFTARAH | BRIT KHADASHAH

TORAH

Shemot Chapter 12

21 Then Moshe called for all the elders of Yisra'el, and said unto them, "Draw out, and take lambs according to your families, and kill the Pesakh lamb. 22 And you shall take a bunch of hyssop, and dip it in the blood that is in the basin, and strike the lintel and the two side-posts with the blood that is in the basin; and none of you shall go out of the door of his house until the morning. 23 For יהוה will pass through to smite Mitzrayim; and when He sees the blood upon the lintel, and on the two side-posts, יהוה will pass over the door, and will not suffer the destroyer to come in unto your houses to smite you. 24 And you shall observe this thing for an ordinance to you and to your sons forever."

25 "And it shall come to pass, when you are come to the land which יהוה will give you, according as He has promised, that you shall keep this service. 26 And it shall come to pass, when your children shall say unto you, 'What do you mean by this service?' 27 That you shall say, 'It is the sacrifice of the Pesakh of יהוה ,

שמות פרק יב

כאִוְיִקְרָא מֹשֶׁה לְכָל זְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִשְׁכוּ וּקְחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם וּשְׁחֹטוּ הַפֶּסַח.

כב וּלְקַחְתֶּם אֶגְדַּת אֲזוּב וַיִּטְבַּלְתֶּם בָּדָם אֲשֶׁר בְּסֹף וְהִגַּעְתֶּם אֶל הַמִּשְׁקוֹף וְאֶל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת מִן הַדָּם אֲשֶׁר בְּסֹף וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד בֹּקֵר.

כג וְעָבַר יְהוָה לַלַּיְלָה אֶת מִצְרַיִם וְרָאָה אֶת הַדָּם עַל הַמִּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וַפֹּסַח יְהוָה עַל הַפֶּתַח וְלֹא יִתֵּן הַמַּשְׁחִית לָבֹא אֶל בְּתִיכֶם לַלַּיְלָה.

כד וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַדְּבָר הַזֶּה לְחֹק לֵךְ וּלְבְנֵיךָ עַד עוֹלָם.

כה וְהָיָה כִּי תִבְאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לָכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הָעֲבֹדָה הַזֹּאת.

כו וְהָיָה כִּי יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מָה הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם.

כז וְאָמַרְתֶּם זָבַח פֶּסַח הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר פֹּסַח עַל בְּתֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת מִצְרַיִם וְאַתְּ בְּתֵינוּ הִצִּיל וַיִּקַּד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ.

because He passed over the houses of B'nei Yisra'el in Mitzrayim, when He smote Mitzrayim, and delivered our houses'." And the people bowed the head and worshipped. 28 And B'nei Yisra'el went and did so; as יהוה had commanded Moshe and Aharon, so did they.

29 And it came to pass at midnight, that יהוה smote all the firstborn in the land of Mitzrayim, from the firstborn of Paroh that sat on his throne, unto the firstborn of the captive that was in the dungeon; and all the firstborn of cattle. 30 And Paroh rose up in the night, he, and all his servants, and all Mitzrayim; and there was a great cry in Mitzrayim; for there was not a house where there was not one dead. 31 And he called for Moshe and Aharon by night and said, "Rise up, go forth from among my people, both you and B'nei Yisra'el; and go, serve יהוה, as you have said. 32 Take both your flocks and your herds, as you have said, and be gone; and bless me also." 33 And Mitzrayim were urgent upon the people, to send them out of the land in haste; for they said, "We are all dead men." 34 And the people took their dough before it was leavened, their kneading-troughs being bound up in their clothes upon their shoulders. 35 And B'nei Yisra'el did according to the word of Moshe; and they asked of Mitzrayim jewels of silver, and jewels of gold, and raiment. 36 And יהוה gave the people favor in the sight of Mitzrayim, so that they let them have what they asked. And they despoiled Mitzrayim.

37 And B'nei Yisra'el journeyed from Ra'amses to Sukkotah, about six hundred thousand men on foot, beside children. 38 And a mixed multitude went up also with them; and flocks, and herds, even very much cattle. 39 And they baked cakes of Matzot with the dough which they brought forth out of Mitzrayim, for it was not leavened; because they were thrust out of Mitzrayim, and could not tarry, neither had they prepared for themselves any victuals. 40 Now the time that B'nei Yisra'el dwelt in Mitzrayim was four hundred and thirty years. 41 And it came to pass at the end of four hundred and thirty years, even the selfsame day it came to pass, that all the host of יהוה went out from the land of Mitzrayim. 42 It was a night of watching unto יהוה for bringing them out from the land of Mitzrayim; this same night is a night of watching unto יהוה for all B'nei Yisra'el throughout

כח וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן בן עשו.

כט ויהי בחצי הלילה ויהוה הפה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה.

ל ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת.

לא ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל וילכו עבדו את יהוה כדברכם.

לב גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי.

לג ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים.

לד וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צרת בשמלתם על שכמם.

לה ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת.

לו ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו את מצרים.

לז ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף.

לח וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד.

לט ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם.

מ ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה.

מא ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים.

מב ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם.

מג ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו.

מד וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו.

מה תושב ושכיר לא יאכל בו.

מו בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה ועצם לא תשברו בו.

their generations.

43 And יהוה said unto Moshe and Aharon, "This is the ordinance of the Pesakh: there shall no alien eat thereof; 44 but every man's servant that is bought for money, when you have circumcised him, then shall he eat thereof. 45 A sojourner and a hired servant shall not eat thereof. 46 In one house shall it be eaten; you shall not carry forth any of the flesh abroad out of the house; neither shall you break a bone thereof. 47 All the assembly of Yisra'el shall keep it. 48 And when a stranger shall sojourn with you, and will keep the Pesakh unto יהוה , let all his males be circumcised, and then let him come near and keep it; and he shall be as one that is born in the land; but no uncircumcised person shall eat thereof. 49 One Torah shall be to him that is homeborn, and unto the stranger that sojourns among you." 50 Thus did all B'nei Yisra'el; as יהוה commanded Moshe and Aharon, so did they. 51 And it came to pass the selfsame day that יהוה did bring B'nei Yisra'el out of the land of Mitzrayim by their hosts.

BaMidbar Chapter 28

16 And in the first khodesh, on the fourteenth day of the khodesh, is the Pesakh of יהוה . And 17 on the fifteenth day of this khodesh shall be a Mo'ed; seven days shall Matzot be eaten. 18 In the first day shall be a Mikra Kodesh; you shall do no manner of servile work; 19 but you shall present an offering made by fire, an Olah unto יהוה : two young bullocks, and one ram, and seven he-lambs of the first year; they shall be unto you without blemish; 20 and their Minkhah, fine flour mingled with oil; three tenth parts shall you offer for a bullock, and two tenth parts for the ram; 21 a several tenth part shall you offer for every lamb of the seven lambs; 22 and one he-goat for a Khatat, to make atonement for you. 23 you shall offer these beside the Olah of the morning, which is for an Olah Tamid. 24 After this manner you shall offer daily, for seven days, the food of the offering made by fire, of a sweet savor unto יהוה ; it shall be offered beside the Olah Tamid, and the Nesekh thereof. 25 And on the seventh day you shall have a Mikra Kodesh; you shall do no manner of servile work.

מז כל עֲדַת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ.

מח וכי יגור אֲתָדָד גַּר וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה הַמּוֹל לֹו כָּל זָכָר וְאִזּוּ יִקְרַב לַעֲשׂוֹתוֹ וְהָיָה כְּאֲזַרְחַת הָאֲרָץ וְכָל עֶרְל לֹא יֹאכֵל בּוֹ.

מט תּוֹרָה אַחַת יְהִי לְאֲזַרְחַת וְלִגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם. נ וַיַּעֲשׂוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וְאֶת אַהֲרֹן בֶּן עָשׂוּ.

נא ויהי בַּעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצִיא יְהוָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֲרֶץ מִצְרַיִם עַל צְבֹאתָם.

במדבר פרק כח

טז וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ פֶּסַח לַיהוָה .

יז וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חֵטְא שְׂבַעַת יָמִים מִצּוֹת יֹאכֵל.

יח בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֹאכֶת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ.

יט וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד וְשִׁבְעָה כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יְהִיוּ לָכֶם.

כ וּמִנְחָתָם סֹלֶת בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינָיִם לָפָר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִינָיִם לְאֵיל תַּעֲשׂוּ.

כא עֲשׂוֹן עֲשׂוֹן תַּעֲשֶׂה לְכִבֵּשׁ הָאֶחָד לְשִׁבַּעַת הַכִּבְשִׁים.

כב וְשַׁעִיר חֲטָאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם.

כג מְלֵבֵד עֹלֶת הַבָּקָר אֲשֶׁר לְעֹלֶת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת אֵלָה.

כד כָּאֵלָה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שְׂבַעַת יָמִים לַחֵם אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח לַיהוָה עַל עֹלֶת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ.

כה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם כָּל מְלֹאכֶת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ.

D'varim Chapter 16

1 "Observe the Kodesh of The Aviv, and keep the Pesakh unto יהוה your Elohim; for in the Khodesh of The Aviv, יהוה your Elohim brought you forth out of Mitzrayim by night. 2 And you shall sacrifice the Pesakh offering unto יהוה your Elohim, of the flock and the herd, in the place which יהוה shall choose to cause His Name to dwell there. 3 You shall eat no khametz with it; seven days shall you eat Matzot therewith, even the bread of affliction; for in haste did you come forth out of the land of Mitzrayim; that you may remember the day when you came forth out of the land of Mitzrayim all the days of your life. 4 And there shall be no khametz seen with you in all your borders seven days; neither shall any of the meat, which you sacrifice the first day at evening, remain all night until the morning. 5 You may not sacrifice the Pesakh offering within any of your gates, which יהוה your Elohim gives you; 6 but at the place which יהוה your Elohim shall choose to cause His Name to dwell in, there you shall sacrifice the Pesakh offering at dusk, at the going down of the sun, at the season that you came forth out of Mitzrayim. 7 And you shall roast and eat it in the place which יהוה your Elohim shall choose; and you shall turn in the morning, and go unto your tents. 8 Six days you shall eat Matzot; and on the seventh day shall be a consecrated assembly to יהוה your Elohim; you shall do no work therein."

9 "Seven Shavu'ot shall you number unto you; from the time the sickle is first put to the standing grain shall you begin to number seven weeks. 10 And you shall keep Khag Shavu'ot unto יהוה your Elohim after the measure of the freewill-offering of your hand, which you shall give, according as יהוה your Elohim blesses you. 11 And you shall rejoice before יהוה your Elohim, you, and your son, and your daughter, and your man-servant, and your maid-servant, and HaLevi that is within your gates, and the stranger, and the fatherless, and the widow, that are in the midst of you, in the place which יהוה your Elohim shall choose to cause His Name to dwell there. 12 And you shall remember that you were a servant in Mitzrayim; and you shall observe and do these Khukot."

13 "You shall keep Khag Sukkot seven days, after that

דברים פרק טז

א שמור את חַדֵּשׁ הָאָבִיב וְעֲשֵׂיתָ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בְחַדֵּשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאָךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לַיְלָה.

ב וּזְבַחְתָּ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה לְשָׁכַן שְׁמוֹ שָׁם.

ג לֹא תֹאכַל עִלְיוֹ חֶמֶץ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל עִלְיוֹ מִצּוֹת לֶחֶם עֲנִי כִּי בְחַפְזוֹן יֵצְאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם יְצִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

ד וְלֹא יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֵר בְּכֹל גְּבֻלְךָ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא יֵלֵן מִן הַבֶּשֶׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח בְּעֶרְבַּ בַּיּוֹם הַרְאֵשׁוֹן לַבֶּקֶר.

ה לֹא תֹוּכַל לְזַבַּח אֶת הַפֶּסַח בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ.

ו כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁכַן שְׁמוֹ שָׁם תִּזְבַּח אֶת הַפֶּסַח בְּעֶרְבַּ כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד יְצִאתְךָ מִמִּצְרַיִם.

ז וּבִשְׁלֹטָה וּבְאִכְלֹת בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וּפְגִיטָה בְּבָקָר וְהִלְכֶתָ לְאֵהָלֶיךָ.

ח שֵׁשֶׁת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצַרְתָּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה מְלֶאכֶה.

ט שִׁבְעָה שִׁבְעַת תִּסְפָּר לְךָ מֵהַחֹל חֲרָמֶשׁ בַּקָּמָה תַּחֲלֵל לְסַפֵּר שִׁבְעָה שִׁבְעוֹת.

י וְעֲשִׂיתָ חַג שִׁבְעוֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסַּת נְדָבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כְּאֲשֶׁר יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ.

יא וְשִׁמַּחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיְתוֹם וְהָאֱלֻמְנָה אֲשֶׁר בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁכַן שְׁמוֹ שָׁם.

יב וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וְשִׁמַּרְתָּ וְעֲשִׂיתָ אֶת הַחֻקִּים הָאֵלֶּה.

יג חַג הַסֻּכּוֹת תַּעֲשֶׂה לְךָ שִׁבְעַת יָמִים בְּאַסְפָּד מִגֵּרְנֶךָ וּמִיֻּקְבֶּךָ.

יד וְשִׁמַּחְתָּ בְּחֻגְךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלְוִי וְהַגֵּר וְהַיְתוֹם וְהָאֱלֻמְנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ.

טו שִׁבְעַת יָמִים תַּחַג לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה כִּי יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל תְּבוּאָתְךָ וּבְכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְהָיִיתָ אִךְ שְׂמֵחַ.

טז שְׁלוֹשׁ פַּעֲמִים בְּשָׁנָה יֵרָאֶה כָּל זְכוּרְךָ אֶת פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמִּצּוֹת

you have gathered in from your threshing-floor and from your winepress. 14 And you shall rejoice in your Khag, you, and your son, and your daughter, and your man-servant, and your maid-servant, and HaLevi, and the stranger, and the fatherless, and the widow, that are within your gates. 15 Seven days shall you keep a Khag unto יהוה your Elohim in the place which יהוה shall choose; because יהוה your Elohim shall bless you in all your increase, and in all the work of your hands, and you shall be altogether joyful. 16 Three times in a year shall all your males appear before יהוה your Elohim in the place which He shall choose; on Khag Matzot, and on Khag Shavu'ot, and on Khag Sukkot; and they shall not appear before יהוה empty; 17 every man shall give as he is able, according to the blessing of יהוה your Elohim which He has given you.

18 Shoftim and officers shall you make in all your gates, which יהוה your Elohim gives you, tribe by tribe; and they shall judge the people with righteous judgment. 19 You shall not wrest judgment; you shall not respect persons; neither shall you take a gift; for a gift blinds the eyes of the wise, and perverts the words of the tzadik. 20 Justice, justice shall you follow, that you may live, and inherit the land which יהוה your Elohim gives you.

21 You shall not plant an Asherah of any kind of tree beside the Mizbe'akh of יהוה your Elohim, which you shall make yourself. 22 Neither shall you set up a pillar, which יהוה your Elohim hates.

וּבַחַג הַשְּׂבַעוֹת וּבַחַג הַסִּכּוֹת וְלֹא יֵרְאֶה אֶת פְּנֵי יְהוָה רִיקִים.

זוֹ אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ.

יַח שִׁפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֵּן לָךְ בְּכֹל שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְשִׁבְטֶיךָ וְשִׁפְטוּ אֶת הָעָם מִשִּׁפְט צְדָק.

יֵט לֹא תִטֶּה מִשִּׁפְט לֹא תִכְבֵּר פָּנִים וְלֹא תִקַּח שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד יַעֲוֹר עֵינֵי חֲכָמִים וַיְסַלֵּף דְּבָרֵי צְדִיקִים.

כ צְדָק צְדָק תִּרְדֹּף לְמַעַן תִּחְיֶה וַיִּרְשַׁת אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ.

כֹּא לֹא תִטַּע לָךְ אֲשֵׁרָה כָּל עֵץ אֲצֶל מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לָךְ.

כב וְלֹא תִקִּים לָךְ מִצֵּבָה אֲשֶׁר שָׁנֵא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ.

חַפְּטָרָה

Yehoshua Chapter 3

5 And Yehoshua said unto the people, "Set yourselves apart; for tomorrow יהוה will do wonders among you."

6 And Yehoshua spoke unto the Kohanim, saying, "Take up the Aron HaBrit, and pass on before the people." And they took up the Aron HaBrit, and went before the people. 7 And יהוה said unto Yehoshua, "This day will I begin to magnify you in the sight of all Yisra'el, that they may know that as I was with Moshe, so I will be with you.

יהושוע פרק ג

ה וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל הָעָם הַתְּקַדְּשׁוּ: כִּי מָחָר יַעֲשֶׂה יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם נִפְלְאוֹת.

ו וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר שְׂאוּ אֶת אֲרוֹן הַבְּרִית וְעִבְרוּ לִפְנֵי הָעָם; וַיִּשְׂאוּ אֶת אֲרוֹן הַבְּרִית וַיֵּלְכוּ לִפְנֵי הָעָם.

ז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם הַזֶּה אֶחָל גְּדֹלְךָ בְּעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל: אֲשֶׁר יִדְעוּן כִּי כַּאֲשֶׁר הָיִיתִי עִם מֹשֶׁה אֶהְיֶה עִמָּךְ

Yehoshua Chapter 5

2 At that time יהוה said unto Yehoshua, "Make yourself knives of flint, and circumcise again B'nei Yisra'el the second time." 3 And Yehoshua made him knives of flint, and circumcised B'nei Yisra'el at Givat HaAralot.

4 And this is the cause why Yehoshua did circumcise: all the people that came forth out of Mitzrayim that were males, even all the men of war, died in the wilderness by the way, after they came forth out of Mitzrayim. 5 For all the people that came out were circumcised; but all the people that were born in the wilderness by the way as they came forth out of Mitzrayim had not been circumcised. 6 For B'nei Yisra'el walked forty years in the wilderness, till all the nation, even the men of war that came forth out of Mitzrayim, were consumed, because they hearkened not unto the voice of יהוה, unto whom יהוה swore that He would not let them see the land which יהוה swore unto their fathers that He would give us, a land flowing with milk and honey. 7 And He raised up their children in their stead; them did Yehoshua circumcise; for they were uncircumcised, because they had not been circumcised by the way. 8 And it came to pass, when all the nation were circumcised, every one of them, that they abode in their places in the camp, till they were whole.

9 And יהוה said unto Yehoshua, "This day have I rolled away the reproach of Mitzrayim from off you." Therefore the name of that place was called Gilgal, unto this day. 10 And B'nei Yisra'el encamped in Gilgal; and they kept the Pesakh on the fourteenth day of the month at dusk in the plains of Yerikho. 11 And they did eat of the produce of the land on the morrow after the Pesakh, unleavened cakes and parched grain, in the selfsame day. 12 And manna ceased on the morrow, after they had eaten of the produce of the land; neither had B'nei Yisra'el manna any more; but they did eat of the fruit of the land of Kena'an that year.

13 And it came to pass, when Yehoshua was by Yerikho, that he lifted up his eyes and looked, and, behold, there stood a man over against him with his sword drawn in his hand; and Yehoshua went unto him, and said unto him, "Are you for us, or for our

יהושוע פרק ה

ב בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרבות צרים; ושוב מל את בני ישראל שנית.

ג ויעש לו יהושע חרבות צרים; וימל את בני ישראל אל גבעת הערלות.

ד וזה הדבר אשר מל יהושע: כל העם היצא ממצרים הזכרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים.

ה כי מלים היו כל העם היצאים; וכל העם הילדים במדבר בדרך בצאתם ממצרים לא מלו.

ו כי ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר עד תם כל הגוי אנשי המלחמה היצאים ממצרים אשר לא שמעו בקול יהוה: אשר נשבע יהוה להם לבלתי הראותם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש.

ז ואת בנייהם הקים תחתם אתם מל יהושע: כי ערלים היו כי לא מלו אותם בדרך.

ח ויהי כאשר תמו כל הגוי להמול; וישבו תחתם במחנה עד חיותם.

ט ויאמר יהוה אל יהושע היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם; ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד היום הזה.

י ויחנו בני ישראל בגלגל; ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבות יריחו. יא ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי: בעצם היום הזה.

יב וישבת המן ממחרת באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן; ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא.

יג ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו וחרבו שלופה בידו; וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם לצרינו.

יד ויאמר לא כי אני שר צבא יהוה עתה באתי; ויפל יהושע אל פניו ארצה וישתחו ויאמר לו מה אדני מדבר אל עבדו.

טו ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע של נעלך מעל רגלך כי המקום אשר אתה עמד עליו קדש הוא; ויעש יהושע כן.

adversaries?" 14 And he said, "Nay, but I am Sar Tzevah יהוה ; I am now come." And Yehoshua fell on his face to the earth, and bowed down, and said unto him, "What does my Adon say unto his servant?" 15 And the captain of the Army of יהוה said unto Yehoshua, "Put off your shoe from your foot; for the place whereon you stand is Kadosh." And Yehoshua did so.

Yehoshua Chapter 6

1 Now Yerikho was straitly shut up because of B'nei Yisra'el: none went out, and none came in.

יהושוע פרק ו

א ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל: אין יוצא ואין בא.

Yehoshua Chapter 6

27 So יהוה was with Yehoshua; and his fame was in all the land.

יהושוע פרק ו

כז ויהי יהוה את יהושע; ויהי שמעו בכל הארץ.

Yesha-Yahu Chapter 52

13 Behold, My servant shall prosper, he shall be exalted and lifted up, and shall be very high. 14 According as many were appalled at you, so marred was his visage unlike that of a man, and his form unlike that of the sons of men, 15 so shall He startle many nations, kings shall shut their mouths because of Him; for that which had not been told them shall they see, and that which they had not heard shall they perceive."

ישעיהו פרק נב

יג הנה ישכיל עבדי; ירום ונשא וגבה מאד. יד כאשר שממו עליך רבים בן משחת מאיש מראהו; ותארו מבני אדם. טו בן יזה גוים רבים עליו יקפצו מלכים פיהם: כי אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו.

Yesha-Yahu Chapter 53

1 "Who would have believed our report? And to whom has Zero'ah יהוה been revealed? 2 For He shot up right forth as a sapling, and as a root out of a dry ground; He had no form nor comeliness that we should look upon Him, nor beauty that we should delight in Him. 3 He was despised, and forsaken of men, a man of pains, and acquainted with sorrows, and as one from whom men hide their faces: He was despised, and we esteemed Him not. 4 Surely our sickness he did bear, and our pains he carried; whereas we did esteem Him stricken, smitten of Elohim, and afflicted. 5 But He was wounded because of our transgressions, He was

ישעיהו פרק נג

א מי האמין לשמעתנו; וזרוע יהוה על מי נגלתה. ב ויעל כיונק לפניו וכשרש מארץ ציה לא תאר לו ולא הדר; ונראהו ולא מראה ונחמדהו. ג נבזה וחדל אישים איש מכאבות וידוע חלי; וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא חשבנהו. ד אכן חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם; ואנחנו חשבנהו נגוע מכה אלהים ומענה. ה והוא מחלל מפשענו מדכא מעונותינו; מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא לנו. ו כלנו כצאן תעינו איש לדרכו פנינו; ויהוה

broken because of our iniquities: the chastisement of our shalom was upon Him, and with His stripes we were healed. 6 All we like sheep did go astray, we turned every one to his own way; and יהוה has made to light on Him the iniquity of us all. 7 He was oppressed, though He humbled himself and opened not his mouth; as a lamb that is led to the slaughter, and as a sheep that before her shearers is dumb; yes, He opened not his mouth. 8 By oppression and judgment He was taken away, and with His generation who did reason? For He was cut off out of the land of the living, for the transgression of my people to whom the stroke was due. 9 And they made His grave with the wicked, and with the rich His tomb; although He had done no violence, neither was any deceit in His mouth."

10 "Yet it pleased יהוה to break Him in weakness; so You would make His soul as a guilt offering, that He might see His seed, prolong His days, and that the desire of יהוה might prosper by His hand: 11 of the travail of His soul He shall see to the full, even My servant; by His knowledge, my Servant, a Tzadik, shall justify many, and their iniquities He will bear. 12 Therefore will I divide Him a portion among the great, and he shall divide the spoil with the mighty; because He poured out his soul unto Mavet, and was numbered with the transgressors; yet He bore the sin of many, and made intercession for the transgressors."

מַתֵּי קַפְּטִים

Matti Chapter 26

1 When Yeshua had finished all these sayings, He said to His Talmidim, 2 "You know that after two days will be the Pesakh, and Ben HaAdam will be betrayed to be executed. 3 Then the chief Kohanim and the Sofrim and the elders of the people assembled in the court yard of The Kohen HaGadol, who is called Kayafah. 4 And they took counsel concerning Yeshua, to arrest Him by a snare and kill Him. 5 And they said, "Not on the Khag, so as not to cause a riot among the people." 6 And when Yeshua was at Beit Anya, in the house of Shimon the leper, 7 a woman came up to Him with an alabaster vessel of precious perfume, and she poured it

הַפְּגִיעַ בּוֹ אֶת עֵוֹן כָּלֵנוּ.
 ז נִגְשׁ וְהוּא נִעְנֶה וְלֹא יִפְתַּח פִּי כִּשְׂה לְטַבַּח יוֹבֵל
 וּכְרַחֵל לְפָנָי גְּזוּיָה נְאֻלְמָה; וְלֹא יִפְתַּח פִּי.
 ח מֵעֶצֶר וּמִמִּשְׁפָּט לָקַח וְאֵת דְּוָרוֹ מִי יִשׁוּחַח: כִּי
 נִגְזַר מֵאַרְצָן חַיִּים מִפְּשַׁע עַמִּי נִגַּע לְמוֹ.
 ט וַיִּתֵּן אֶת רִשְׁעִים
 י וַיְהוּה חֶפֶץ דְּכָאוֹ הִחְלִי אִם תְּשִׁים אֲשֶׁם נִפְשׁוֹ
 יִרְאֶה זֶרַע יֶאֱרִיד יָמִים; וְחֶפֶץ יְהוּה בְּיָדוֹ יִצְלַח.
 יא מֵעַמֵּל נִפְשׁוֹ יִרְאֶה יִשְׁבַּע בְּדַעְתּוֹ יִצְדִּיק צְדִיק
 עַבְדֵי לְרַבִּים; וְעוֹנֵתָם הוּא יִסְבֵּל.
 יב לָכֵן אֶחְלַק לוֹ בְּרַבִּים וְאֵת עֲצוּמִים יִחְלַק שְׁלָל
 תַּחַת אֲשֶׁר הֵעֲרָה לְמֹות נִפְשׁוֹ וְאֵת פְּשָׁעִים
 נִמְנָה; וְהוּא חֲטָא רַבִּים נִשָּׂא וּלְפִשְׁעִים יִפְגִּיעַ.

מתי פרק כו

א וּכְאֲשֶׁר סִיִּם יֵשׁוּעַ אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה,
 אָמַר לְתַלְמִידָיו:
 ב יוֹדְעִים אַתֶּם שְׁבַע־יָדוֹם יוֹמִים יְהִיֶה הַפֶּסַח וּבֶן
 הָאָדָם יִמָּסַר לְהַצֵּלֵב.
 ג אַז נִאֲסָפוּ רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וְזִקְנֵי הָעָם
 אֶל חִצְרוֹ שֶׁל הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל שְׁנֵקְרָא קַיָּפָא,
 ד וְנוֹעְצוּ עָלָיו יֵשׁוּעַ לְתַפְסוֹ בְּעֶרְמָה וּלְהַרְגוֹ.
 ה אָבֵל אָמְרוּ: לֹא בַחֲג, כִּי־יִשָּׂא תַהֲיֶה מִהוּמָה
 בְּעָם.
 ו וְכִשְׁהָיָה יֵשׁוּעַ בְּבֵית עֲנִיָּה, בְּבֵיתוֹ שֶׁל שִׁמְעוֹן
 הַמְּצָרַע,

upon the head of Yeshua while He was reclining. 8 When His Talmidim saw it, they were displeased, and said, "Why this waste? 9 For it could have been sold for a great amount and given to the poor." 10 But Yeshua understood it and said to them, "Why are you troubling the woman? She has done a good work to me. 11 For you always have the poor with you, but you will not have me always. 12 But this one who poured the perfume on my body did it as for my burial. 13 And truly I say to you, wherever this my B'sorah is declared throughout the world, what she has done will also be told as a memorial to her."

14 Then one of the twelve, called Yehudah Sekharyotah, went to the chief Kohanim; 15 and he said to them, "What are you willing to give me, and I will deliver Him to you?" And they promised him thirty pieces of silver. 16 And from that time he sought an opportunity to betray Him.

17 On the first day of Matzot, the Talmidim came up to Yeshua and said to Him, "Where do you wish that we may prepare the Pesakh for you to eat?" 18 And He said to them, "Go into the city to a certain man, and say to him, 'Adoneinu says, 'My time has come, I will observe the Pesakh with my Talmidim at your house.'"

19 And His Talmidim did as Yeshua had commanded them; and they prepared the Pesakh. 20 And when it was evening, He was reclining with his twelve Talmidim. 21 And while they were eating He said, "Truly I say to you that one of you will betray me." 22 And they felt very sad, and began to say to Him one by one, "Is it I, My Adon?" 23 And He answered and said, "He who dips his hand with me in the dish, he will betray me. 24 Ben HaAdam is going through, just as it is written concerning Him; but woe to the man by whose hand Ben HaAdam is betrayed! It would have been far better for that man never to have been born." 25 Then Yehudah the traitor answered and said, "Rabbi, perhaps it is I?" Yeshua said to him, "You have spoken it."

26 While they were eating, Yeshua took bread and blessed it, and He broke it, and gave it to His Talmidim, and He said, "Take, eat; this is my Body." 27 Then He took the cup and gave thanks, and gave it to them and said, "Take, drink of it, all of you. 28 This is my Blood of the Brit Khadashah which is shed for

ז נגשה אליו אשה נושאת צנצנת שמן בשם יקר מאד, ויצקה אותה על ראשו של ישוע בהיותו מסב.

ח ראו תלמידיו ורע היה בעיניהם, ואמרו: למה האבדן הזה?

ט שהרי יכול היה זה להמכר במחיר רב ולהנותן לעניים.

י אבל ישוע ידע ואמר להם: מדוע מוגיעים אתם את האשה? מעשה טוב עשיתם בלפי. יא הרי תמיד יש לכם עניים, אך אני לא תמיד עמכם.

יב וזו ששפכה את הבשם הזה על גופי, כמו לקבורתי עשיתם זאת.

יג ואמן אומר אני לכם, היכן שתכרו בשורתתי זאת בכל העולם, יספר גם מה שעשיתם זאת, לזכרונה.

יד אז הלך אחד מן השנים עשר, הנקרא יהודה סכריוטה, אל ראשי הכהנים

טו ואמר להם: מה אתם רוצים לתת לי, ואני אמסר אותו לכם? והם קבעו לו שלושים כסף;

טז ומן העת ההיא חפש לו שעת כשר למסר אותו.

יז ביום הראשון למצות נגשו התלמידים אל ישוע ואמרו לו: היכן רוצה אתה שנכין לך לאכל את הפסח?

יח והוא אמר להם: לכו העירה אל פלוגי ואמרו, זמני הגיע; אצלך אעשה את הפסח עם תלמידי.

יט ותלמידיו עשו כפי שצוה אותם ישוע, והכינו את הפסח.

כ וכהיות ערב הסב עם שנים עשר תלמידיו; כא ובעת אכלם, אמר: אמן אומר אני לכם, שאחד מכם מוסר אותי.

כב והם התעצבו מאד והחלו איש איש מהם לומר לו: האם אני, אדוני?

כג אך הוא ענה ואמר: מי שטובל ידו אתי בקערה, הוא ימסרני.

כד וכן האדם הולך כפתוב עליו, אך אזי לו לאיש ההוא אשר על ידו ימסר בן האדם. מוטב היה לו לאיש ההוא אלו לא נולד. כה ענה יהודה המוסר ואמר: שמא אני הוא, רבי? אמר לו ישוע: אתה אמרת.

כו ובעת אכלם, לקח ישוע את הלחם וברך ובצע, ונתן לתלמידיו ואמר: קחו, אכלו, זהו

many for the forgiveness of sins. 29 But I say to you, from now on I shall not drink from this fruit of the vine until the day when I drink it anew with you in Malkhut HaElohim.” 30 And they sang the Hallel, and went out to Har HaZetim.

31 Then Yeshua said to them, “All of you will deny me this night; for it is written, ‘I will smite the shepherd, and the sheep of his flock will be scattered.’ 32 But after I am risen, I will be in the Galil before you.” 33 Kefa answered and said to Him, “Even if every man should deny you, I will never deny you.” 34 Yeshua said to him, “Truly I say to you that in this very night, before the cock crows, you will deny me three times.” 35 Kefa said to Him, “Even if I must die with you, I will never deny you.” All the Talmidim said likewise.

36 Then Yeshua came with them to a place which is called Gat Shemen, and He said to His Talmidim, “Sit down here while I go to pray.” 37 And He took Kefa and the two sons of Zavdai, and He began to be sorrowful and oppressed. 38 He said to them, “My soul is sorrowful even to death; wait for me here, and watch with me.” 39 And He went a little further and fell on His face and prayed, saying, O Avi, if it is possible, let this cup pass from me; but let it be not as I will, but as You will.” 40 Then He came to His Talmidim and found them sleeping, and he said to Kefa, “So, you were not able to watch with me even for one hour? 41 Awake and pray, that you may not enter into temptation; HaRu'akh indeed is ready, but the body is weak.” 42 He went away again the second time and prayed and said, “O Avi, if this cup cannot pass, and if I have to drink it, let it be according to your will.” 43 He came again and found them sleeping, for their eyes were heavy. 44 And He left them and went away again and prayed the third time, and He said the same word. 45 Then He came to His Talmidim and said to them, “Sleep from now on and get your rest; behold, the hour has come, and Ben HaAdam will be delivered into the hands of sinners. 46 Arise, let us go; behold, he who is to deliver me has arrived.”

47 While He was speaking, behold, Yehudah the traitor, one of the twelve, came, and with him a large crowd with swords and staves, from the chief Kohanim and the elders of the people. 48 Now Yehudah the traitor had given them a sign, saying, “He whom I kiss,

גופי.

כז ולקח את הכוס, והודה, ונתן להם ואמר:
קחו, שתו ממנה בלכם.
כח זהו דמי, של הברית החדשה הנשפך בעד
רבים לסליחת חטאים.
כט אומר אני לכם שלא אשתה מעתה מפרי
הגפן הזה עד היום אשר אשתהו עמכם חדש
במלכות אבי.
ל והם שרו הלל ויצאו להר הזיתים.
לא אז אמר להם ישוע: אתם בלכם תכשלו בי
בלילה הזה, שהרי כתוב: אפה את הרועה
ויפוצו כבשי צאנו.
לב ואחרי שאקום, אקדים אתכם לגליל.

לג ענה כיפא ואמר לו: גם אם כל איש יכשל
בה, אני לעולם לא אכשל בה.
לד אמר לו ישוע: אמן אומר אני לך, שבלילה
הזה, בטרם יקרא התרנגול, שלוש פעמים
תכפר בי.
לה אמר לו כיפא: אם יהיה עלי למות אתך, לא
אכפר בה. וכך גם כל התלמידים אמרו.
לו אז בא אתם ישוע אל מקום שנקרא גת שמן,
ואמר לתלמידיו: שבו פאן עד שאלך ואתפלל.
לז ולקח את כיפא ואת שני בני זבדי והחל
להתעצב ולהתמלא מועקה,
לח ואמר להם: נכאה נפשי עד מות. חכו לי
כאן ושקדו אתי.
לט והתרחק מעט, ונפל על פניו והתפלל ואמר:
אבי, אם אפשר, תעבר נא ממני הכוס הזאת;
ברם לא כפי שאני רוצה, אלא כפי שאתה.
מ ובא אל תלמידיו ומצא אותם ישנים, ואמר
לכיפא: ככה, לא יכלתם שאה אחת לשקד
עמי?
מא התעוררו והתפללו שלא תבואו לידי נסיון.
הרוח מוכנה, אבל הגוף חלש.
מב שוב הלך פעם שניה, התפלל ואמר: אבי,
אם אין יכולה הכוס הזאת לעבר מבלי שאשתה
אותה, יהא רצונך.
מג ובא שוב ומצא אותם ישנים, כי היו עיניהם
כבדות.
מד ועזב אותם והלך שוב והתפלל פעם
שלישית, ואותו דבר אמר.
מה אז בא אל תלמידיו ואמר להם: שנו מעתה

it is He, arrest Him.” 49 And immediately he came up to Yeshua and said, “Shalom, Rabbi,” and he kissed Him. 50 Yeshua said to him, “Is it for this that you have come, my friend?” Then they came near and laid hands on Yeshua, and arrested Him. 51 And behold, one of those who were with Yeshua stretched out his hand and drew a sword, and struck it at the servant of The Kohen HaGadol, and cut off his ear. 52 Then Yeshua said to him, “Return the sword to its place; for all who take up swords will die by swords.” 53 Or do you think that I cannot ask of Avi, and He will now raise up for me more than twelve legions of Malakhim? 54 How then could the scriptures be fulfilled, that it must be so?” 55 At that very hour Yeshua said to the people, “Have you come out with swords and staves to arrest me like a bandit? I sat with you every day, teaching in the Heikhal, and you did not arrest me. 56 But this has happened so that the scriptures of the Nevi'im might be fulfilled.” Then all the Talmidim left Him, and fled.

57 And those who had arrested Yeshua took him to Kayafah, The Kohen HaGadol, where the Sofrim and the elders had assembled. 58 But Shimon Kefa followed Him afar off, up to the courtyard of The Kohen HaGadol, and he went inside and sat with the soldiers, to see the end of it. 59 Now the chief Kohanim and the elders and the whole council were seeking witnesses against Yeshua, so that they might put Him to death. 60 But they could not find any; then there came a great many false witnesses; but at the end two came forward, 61 and said, “This man said, ‘I can tear down the Heikhal of Elohim, and build it in three days.’” 62 And The Kohen HaGadol stood up and said to Him, “You are not answering anything. What is it that these men testify against you?” 63 But Yeshua was silent. Then The Kohen HaGadol answered and said to Him, “I adjure you by the living Elohim to tell us if you are the Mashi'akh, Ben HaElohim?” 64 Yeshua said to him, “You have said it. But I say to you that from henceforth you will see Ben HaAdam sitting at the right hand of the power, and coming upon the clouds of the sky.” 65 The Kohen HaGadol then rent his clothes and said, “Behold, He is blaspheming; why therefore do we need witnesses? Behold, you have now heard his blasphemy. 66 What else do you want?” They

וּנְחוּחוּ. הִנֵּה הַגִּיעָה הַשָּׁעָה וּבֶן הָאָדָם נִמְסָר לְיַדִּי חוֹטְאִים.

מוֹ קוֹמוּ גִלְדִּי: הִנֵּה הַגִּיעַ הַמוֹסֵר אוֹתִי.
מִזְ וְעוֹדְנוּ מְדַבֵּר וְהִנֵּה יְהוּדָה הַמוֹסֵר, אֶחָד מִן הַשְּׂנִיִּים עָשָׂר, בָּא וְהִמּוֹן רַב אֹתוֹ, בַּחֲרָבוֹת וּבַמִּקְלוֹת, מֵאֵת רְאֵשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְזִקְנֵי הָעָם.
מַח וְיְהוּדָה הַמוֹסֵר נָתַן לָהֶם אוֹת, וְאָמַר: זֶה אֲשֶׁר אֶשְׁקֶהוּ, הוּא הוּא; אוֹתוֹ תִּפְסוּ.
מִט וּמִיד נָגַשׁ אֶל יֵשׁוּעַ וְאָמַר: שְׁלוֹם, רַבִּי, וַיִּנְשָׁקוּ.

ג אַךְ הוּא יֵשׁוּעַ אָמַר לוֹ: עַל זֹאת בָּאתָ, חֲבֵרִי? אֲזַי נִגְשׂוּ וְשָׂמוּ יְדֵיהֶם עַל יֵשׁוּעַ וּתְפָסוּהוּ.
נֹא וְהִנֵּה אֶחָד מֵהַלְלוֹ שָׁהִיו עִם יֵשׁוּעַ, שָׁלַח יָדוֹ וְשָׁלַף חֶרֶב, וְהִכָּה אֶת עֶבֶד הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְהִסִּיר אֶת אָזְנוֹ.

גב אַז אָמַר לוֹ יֵשׁוּעַ: הֲשֵׁב אֶת הַחֶרֶב לְמִקְוָמָהּ, כִּי כָל הַלְלוֹ שֶׁנִּטְלוּ חֲרָבוֹת, בַּחֲרָבוֹת יָמוּתוּ.
נג אוֹ סְבוּר אֶתָּה שְׂאִינִי יְכוּל לְבַקֵּשׁ מֵאַבִּי, וַיַּעֲמִיד לְרִשׁוּתִי עֲבָשְׂיוֹ יוֹתֵר מִשְּׂנִיִּים עָשָׂר לְגִיּוֹנוֹת מְלֹאכִים?

נד כִּיצַד אִפּוּא יִתְמַלְאוּ הַכְּתוּבִים שֶׁכָּכָה צְרִיךְ לִהְיוֹת?

נה בַּשָּׁעָה הַהִיא אָמַר יֵשׁוּעַ אֶל הַהִמּוֹנִים: כְּמוֹ עַל שׁוֹדֵד יִצְאָתֶם בַּחֲרָבוֹת וּבַמִּקְלוֹת כְּדִי לְתַפְסְּנִי? כָּל יוֹם אֲצַלְכֶם בְּהִיכָל הַיְיָתִי יוֹשֵׁב וּמְלַמֵּד, וְלֹא תִפְסְתֶם אוֹתִי.

נו אַךְ זֶה שָׁהִיָּה, לְמַעַן יִתְמַלְאוּ כְּתָבֵי הַנְּבִיאִים. אֲזַי עֲזוּבוּהוּ כָּל תַּלְמִידָיו וּבָרְחוּ.

נז וְהַלְלוּ שֶׁתִּפְסוּ אֶת יֵשׁוּעַ הוֹלִיכוּהוּ אֶל קַיְפָא הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, לְמִקּוֹם שָׁהִיו מְכַנְּסִים בּוֹ הַסּוֹפְרִים וְהַזְּקֵנִים.

נח וְשָׁמְעוּן כִּיפָא הִלְךְ אַחֲרָיו מִרְחוֹק, עַד לְחֻצֵר הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, וְנִכְנַס וַיֵּשֶׁב בַּפְּנִים עִם הַשּׁוֹטְרִים לְרֹאוֹת מֵהָ יְהִיָּה הַסּוֹף.

נט וְרֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַזְּקֵנִים וְהַסְנֵהֲדָרִין כָּלָה חִפְּשׂוּ יַעֲדִים עַל יֵשׁוּעַ כְּדִי לְהַמִּיתוֹ,
ס וְלֹא מָצְאוּ. וּבָאוּ עַדִּי שֶׁקֶר רַבִּים וּלְבַסּוֹף נִגְשׂוּ שְׂנִיִּים

סא וְאָמְרוּ: זֶה אָמַר, אֲנִי יְכוּל לְהָרִס אֶת הַיְיָכַל הָאֱלֹהִים, וּבְשָׁלוֹשָׁה יָמִים אֲבַנְהוּ.

סב וְקַם הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאָמַר לוֹ: כָּלוּם אֵינְךָ מְשִׁיב דְבָר? מֵהָ מַעֲיָדִים עָלֶיךָ אֱלֹהִים?

סג אַךְ יֵשׁוּעַ שָׁתַק. וְעָנָה הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאָמַר לוֹ:

answered and said, "He deserves death." 67 Then they spat in His face, and struck Him on His head, and others beat Him, 68 saying, "O Mashi'akh, prophesy to us; who smote you?"

69 Now Kefa sat outside in the courtyard; and a maidservant came up to him, and said to him, "You also were with Yeshua HaNatzri." 70 But he denied it before all of them, and said, "I do not understand what you are saying." 71 And as he was going to the porch, another one saw him, and she said to them, "This man was also there with Yeshua HaNatzri." 72 Again he denied it with oaths, "I do not know the man." 73 After a while, those who were standing came up and said to Kefa, "Truly you also are one of them, for even your speech proves it." 74 Then he began to curse and to swear, "I do not know the man." At that very hour the cock crowed. 75 And Kefa remembered the word of Yeshua, which He had said to him, "Before the cock crows, you will deny me three times." And he went outside and wept bitterly.

מְשִׁיבֵי אָנִי אוֹתְךָ בְּאֱלֹהִים חַיִּים, שֶׁתֹּאמַר לָנוּ
אִם אַתָּה הוּא הַמְּשִׁיחַ בֶּן הָאֱלֹהִים.
סָד אָמַר לוֹ יֵשׁוּעַ: אַתָּה אֲמַרְתָּ. בְּרַם אֹמֵר אָנִי
לָכֶם, שְׁמַעְתָּה תִּרְאוּ אֶת בֶּן הָאָדָם יוֹשֵׁב לִימִן
הַגְּבוּרָה וּבָא עַל עַנְנֵי הַשָּׁמַיִם.
סָה אִזְ קָרַע הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶת בְּגָדָיו וְאָמַר: הִנֵּה,
גִּדְף! לָמָּה אֶפּוֹא דְרוּשִׁים לָנוּ עֵדִים? הִנֵּה עֹכְשׁוּ
שְׁמַעְתֶּם אֶת גִּדּוּפוֹ!
סוּ מָה רוֹצִים אַתֶּם? עָנּוּ וְאָמְרוּ: חֵיב הוּא מוֹת!
סז אִזְ יִרְקוּ בִפְנֵינוּ וְחָבְטוּ בּוֹ, וְאַחֲרֵים הַבּוֹהוּ סח
וְאָמְרוּ: הֲתִנְבֵּא לָנוּ, הַמְּשִׁיחַ, מִיְהוּ זֶה שֶׁהִכָּה
אוֹתְךָ?
סט וְכִיפֵא יָשֵׁב בְּחוּץ, בְּחֹצֵר. וְנִגְשָׁה אֵלָיו שְׁפָחָה
אֶחָת וְאָמְרָה לוֹ: גַּם אַתָּה הֵייתָ עִם יֵשׁוּעַ הַנְּצָרִי.
ע אֵד הוּא כִפֵּר לִפְנֵי כָלָם וְאָמַר: אֵינְנִי יוֹדֵעַ מָה
אַתָּה אוֹמַרְתָּ.
עא וְכִשְׁיָצֵא אֶל הַמְּבּוֹא, רָאִתָּהוּ אַחֲרַת וְאָמְרָה
לָהֶם אֲשֶׁר הָיוּ שָׁם: גַּם זֶה עִם יֵשׁוּעַ הַנְּצָרִי.
עב וְשׁוּב כִפֵּר בְּשִׁבּוּעָה, אֵינְנִי מְכִיר אֶת הָאִישׁ.
עג מֵעַט אַחֲרֵי כֵן נִגְשׂוּ הַלְלוּ שְׁעִמְדוֹ, וְאָמְרוּ
לְכִיפֵא: בְּאַמַּת גַּם אַתָּה מֵהֶם, כִּי גַם דִּבּוּרְךָ
מְגַלֵּה אוֹתְךָ.
עד אִזְ הִחַל לְקַלֵּל וּלְהַשְׁבֵּעַ, אֵינְנִי מְכִיר אֶת
הָאִישׁ. וּבָהּ בִשְׁעָה קָרָא הַתְּרַנְּגוֹל.
עה וְנִזְכַּר כִּיפֵא בְּדִבְרוֹ שֶׁל יֵשׁוּעַ, שֶׁאָמַר לוֹ,
בְּטָרִם יִקְרָא הַתְּרַנְּגוֹל, שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים תִּכְפֹּר בִּי,
וְיֵצֵא הַחוּצָה וּבְכָה בְּכִי מַר.

Matti Chapter 27

1 When it was morning, the chief Kohanim and the elders of the people took counsel concerning Yeshua, how to put Him to death. 2 So they bound Him, and took Him and delivered Him to Pilatos the governor.

3 Then Yehudah the traitor, when he saw that Yeshua was convicted, repented and went away, and brought back the same thirty pieces of silver to the chief Kohanim and the elders. 4 And he said, "I have sinned, because I have betrayed innocent blood." But they said to him, "What is that to us? You know better." 5 Then he threw the silver in the Heikhal and departed; and he went and hanged himself. 6 The chief Kohanim took the silver and said, "It is not permissible to put it in the house of offerings, because it is the price of blood." 7

מתי פרק כז

א כִּהְיוֹת בֹּקֶר, כָּל רְאִשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְזִקְנֵי הָעָם
טִבְּסוּ עֵצָה עַל יֵשׁוּעַ כְּדִי לְהַמִּיתוֹ.
ב וּכְבָלוּהוּ, וְהוֹלִיכוּהוּ וּמְסָרוּהוּ לְפִילְטוֹס הַנְּצִיב.
ג אִזְ הַתְּחַרְט יְהוּדָה הַמּוֹסֵר, כִּרְאוֹתוֹ כִּי יֵשׁוּעַ
הִרְשָׁע, וְהִלְדָּ וְהִחְזִיר אֶת שְׁלוֹשִׁים הַכֶּסֶף לְרְאִשֵׁי
הַכֹּהֲנִים וְלְזִקְנִים,
ד וְאָמַר: חָטָאתִי כִּי מְסָרְתִי דָם נָקִי. אֵד הֵם
אָמְרוּ לוֹ: מָה לָנוּ? אַתָּה הִנְדָּ יוֹדֵעַ.
ה וְהוּא הִשְׁלִיךְ אֶת הַכֶּסֶף בְּהֵיכַל, וּפָרַשׁ וְהִלְדָּ
וְתָלָה אֶת עַצְמוֹ.
ו וְרְאִשֵׁי הַכֹּהֲנִים לָקְחוּ אֶת הַכֶּסֶף וְאָמְרוּ: אָסוּר
לְהַטִּילוֹ בְּבֵית הָאוֹצָר, כִּי מַחִיר דָם הוּא.
ז וְטִבְּסוּ עֵצָה וְקָנוּ בּוֹ אֶת שְׂדֵה הַיּוֹצֵר כְּמִקּוֹם

And they took counsel, and bought with it the potter's field, for a cemetery for strangers. 8 On this account that field was called 'The field of Blood,' to this day. 9 Then what was spoken by the Navi was fulfilled, who said, "I took the thirty pieces of silver, the costly price which was bargained with B'nei Yisra'el. 10 And I gave them for the potter's field, as יהוה commanded me."

11 And Yeshua stood before the governor; and the governor asked Him and said to Him, "Are you Melekh HaY'hudim?" Yeshua said to him, "You said it." 12 And while the chief Kohanim and elders were accusing Him, He gave no answer. 13 Then Pilatos said to Him, "Do you not hear how much they testify against you?" 14 But He did not answer him, not even a word; and because of this Pilatos marveled greatly. 15 Now on every Khag it was the custom of the governor to release one prisoner to the people, anyone whom they wanted. 16 They had a well-known prisoner, called Bar Abba, who was bound. 17 When they were gathered together, Pilatos said to them, "Whom do you want me to release to you? Bar Abba, or Yeshua, who is called the Mashi'akh?" 18 For Pilatos knew that because of envy they had delivered Him.

19 When the governor was sitting on his judgment seat, his wife sent to him and said to him, "Have nothing to do with that Tzadik; for today I have suffered a great deal in my dream because of Him." 20 But the chief Kohanim and the elders urged the people to ask for Bar Abba, and to destroy Yeshua. 21 And the governor answered and said to them, "Which of these two do you want me to release to you?" They said, "Bar Abba." 22 Pilatos said to them, "What shall I then do with Yeshua, who is called the Mashi'akh?" They all said, "Let him be executed." 23 Pilatos said to them, "What evil has He done?" But they cried out the more and said, "Let him be executed."

24 Now when Pilatos saw that he was gaining nothing, but that instead confusion was increasing, he took water and washed his hands before the people, and said, "I am innocent of the blood of this Tzadik; do as you please." 25 All the people then answered and said, "Let His blood be on us and on our children."

26 Then he released to them Bar Abba, and had Yeshua scourged with whips, and delivered to be executed. 27 Then the soldiers of the governor took Yeshua into the

לקבורת זרים.

ח על כן נקרא השדה ההוא, שדה הדם, עד היום.

ט אז נתמלא מה שנאמר בנביא, לאמר: ואקח שלושים הכסף, מחירו היקר אשר הסכימו עליו בני ישראל;

י ואתן אותם בעד שדה היוצר כ אשר צוני יהוה

יא והוא ישוע עמד לפני הנציב, ושאל אותו הנציב ואמר לו: אתה הוא מלך היהודים? אמר לו ישוע: אתה אמרת.

יב וכ אשר קטרגו עניו ראשי הכהנים והזקנים, הוא לא השיב שום תשובה.

יג אז אמר לו פילטוס: אינך שומע כמה מעידים עליך?

יד ולא נתן לו תשובה, אף לא במלה אחת; ועל זאת התפלא מאד.

טו בכל חג נוהג היה הנציב לשחרר אסיר אחד לעם, איזה שהם רצו.

טז והיה להם אסיר, אסיר ידוע, שנקרא בר אבא.

יז וכ אשר התקלה, אמר להם פילטוס את מי אתם רוצים שאשחרר לכם? את בר אבא, או את ישוע שנקרא משיח? יח כי פילטוס ידע שמקנאה מסרוהו.

יט כאשר ישב הנציב על כס המשפט שלו, שלחה אליו אשתו ואמרה לו: אל יהיה לך דבר עם הצדיק ההוא, כי הרבה סבלתי היום בחלומי בגללו.

כ ברם ראשי הכהנים והזקנים שכנעו את ההמונים לבקש את בר אבא, ואת ישוע להאביד.

כא וענה הנציב ואמר להם: את מי משניהם רוצים אתם שאשחרר לכם? והם אמרו: את בר אבא.

כב אמר להם פילטוס: ולישוע שנקרא משיח, מה אעשה לו? אמרו כלם: יצלב!

כג אמר להם פילטוס: מה רעה עשה אד הם צעקו עוד יותר ואמרו: יצלב!

כד ופילטוס, כראותו שדבר אינו מועיל, אלא שעוד יותר מהומה מתהוית, לקח מים ורחץ ידיו לעיני ההמון ואמר: נקי אני מדם הצדיק הזה; אתם תדעו. כהוענו כל העם ואמרו: דמו

Praetorium, and the whole company gathered around Him. 28 And they removed his clothes and put on Him a scarlet robe. 29 And they wove a crown of thorns and put it on His head, and a reed in His right hand; and they knelt on their knees before Him, and they were mocking Him and saying, "Shalom, Melekh HaY'hudim!" 30 And they spat in His face, and took the reed and struck Him on His head. 31 And when they had mocked Him, they took off the robe from Him and put on Him His own clothes, and took Him away to be executed. 32 And as they were going out, they found a man of Kurini, whose name was Shimon, whom they compelled to carry His execution stake. 33 And they came to a place which is called Gagulta, which is interpreted, 'The Skull.' 34 And they gave Him to drink vinegar mixed with gall; and He tasted it, but He would not drink. 35 And when they had executed Him, they divided His clothes by casting lots. 36 And they were sitting there and watching Him. 37 And they placed above his head in writing the reason for His death: "THIS IS YESHUA, MELEKH HA Y'HUDIM." 38 And there were executed with Him two bandits, one on his right and one on his left. 39 And those who passed by blasphemed against Him, nodding their heads, 40 and saying, "O you who can tear down the Heikhal and build it in three days, deliver yourself, if you are Ben HaElohim, and come down from the execution stake." 41 The chief Kohanim likewise were mocking, together with the Sofrim, the elders and the P'rushim. 42 And they were saying, "He saved others, but He cannot save Himself. If he is the Melekh Yisra'el, let Him now come down from the execution stake, so that we may see and believe in Him. 43 He trusted in Elohim; let Him save Him now, if He is pleased with Him; for He said, 'I am Ben HaElohim.'" 44 The bandits also, who were executed with Him were reproaching Him. 45 Now from the sixth hour, there was darkness over all the land, until the ninth hour. 46 And about the ninth hour, Yeshua cried out with a loud voice and said, "Eli, Eli, why have you forsaken me?" 47 Some of the men who were standing by, when they heard it, said, "This man has called for Eli-Yahu." 48 And immediately one of them ran and took a sponge and filled it with vinegar, and put it on a reed,

עָלִינוּ וְעַל בְּנֵינוּ.
 כּוֹ אֲזִי שֶׁחָרַר לָהֶם אֶת בֵּר אַבָּא, וְהִלְקָה
 בְּפָרְגוּלִים אֶת יֵשׁוּעַ וּמָסְרוֹ לְהַצֵּלֵב.
 כּוֹ אֲזִי לָקַחוּ חֵילֵי הַנְּצִיב אֶת יֵשׁוּעַ לְבֵית
 הַמִּמְשָׁל, וְהִקְהִילוּ אֵלָיו אֶת כָּל הַגְּדוּד.
 כַּח וְהִפְשִׁיטוּהוּ, וְהִלְבִּישׁוּהוּ מְעִיל שָׁנִי;
 כֵּט וְשָׂרְגוּ עֲטָרַת קוֹצִים וְשָׂמוּ בְּרֵאשׁוֹ, וְקָנָה
 בַּיַּמִּינוּ, וְכָרְעוּ עַל בְּרִכְיֵיהֶם לְפָנָיו וְהִתְלוּ בּוֹ
 וְאָמְרוּ: שְׁלוֹם, מְלֶךְ הַיְּהוּדִים!
 ל וְיָרְקוּ בְּפָנָיו, וְלָקַחוּ אֶת הַקָּנָה וְהִכּוּהוּ עַל
 רֵאשׁוֹ.
 לֹא וּלְאַחַר שֶׁהִתְלוּ בּוֹ, הִפְשִׁיטוּהוּ אֶת הַמְּעִיל
 וְהִלְבִּישׁוּהוּ אֶת בְּגָדָיו, וְהוֹבִילוּהוּ לְהַצֵּלֵב.
 לֵב וְכֹאשֶׁר יַצְאוּ, מִצְּאוּ אִישׁ קוֹרֵינִי אֲשֶׁר שָׂמוּ
 שְׂמֵעוֹן; אֶת הָלָה הַכְּרִיחוּ לְשֵׂאת אֶת צֵלְבוֹ.
 לֵג וּבְאוּ לְמָקוֹם שֶׁנִּקְרָא גְּגֻלְתָּא, שֶׁפְּרוּשׁוֹ גְּגֻלְתָּת,
 לָד וְנִתְּנָו לוֹ לְשֵׂתוֹת חֲמֵץ מֵהוּל בְּמָרוֹר. וְטָעַם
 וְלֹא רָצָה לְשֵׂתוֹת.
 לָה וְכֹאשֶׁר צֵלְבוֹהוּ, חִלְקוּ אֶת בְּגָדָיו בְּגוֹרֵל; לוֹ
 וַיִּשְׁבוּ וַיִּשְׂמְרוּ עָלָיו שָׁם.
 לוֹ וַיִּשְׂמוּ מֵעַל לְרֵאשׁוֹ אֶת הָעֵלָה לְמוֹתוֹ, בְּכַתְּבֵי:
 זֶהוּ יֵשׁוּעַ מְלֶךְ הַיְּהוּדִים.
 לַח וַיַּצְלְבוּ אֹתוֹ שְׁנֵי לְסָטִים, אֶחָד מִיַּמִּינוּ וְאֶחָד
 מִשְׂמָאלוֹ.
 לֹט וְהָעוֹבְרִים גָּדְפוּ אוֹתוֹ, וְהִנִּידוּ רְאשֵׁיהֶם
 מ וְאָמְרוּ: הוֹרֵס הַהֵיכָל וּבוֹנֵה אוֹתוֹ בְּשְׁלוֹשָׁה
 יָמִים, הַצֵּל אֶת עַצְמְךָ אִם בֶּן הָאֱלֹהִים אַתָּה, וְרֵד
 מִן הַצֵּלֵב.
 מֵא כֶּד גַּם רְאשֵׁי הַכַּהֲנָיִם הִתְלוֹצְצוּ עִם הַסּוֹפְרִים
 וְהַזְּקֵנִים וְהַפְּרוּשִׁים,
 מֵב וְאָמְרוּ: אֶת אַחֲרֵים הוֹשִׁיעַ, אֶת עַצְמוֹ אֵינִי
 יָכוֹל לְהוֹשִׁיעַ? אִם מְלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא, יֵרֵד עִכְשָׁו
 מִן הַצֵּלֵב וְנִאֲמִין בּוֹ.
 מֵג בְּטַח בְּאֱלֹהִים, יוֹשִׁיעוּ עִכְשָׁו אִם חָפֵץ בּוֹ, כִּי
 אָמַר, בֶּן הָאֱלֹהִים אָנִי. מֵד כֵּן גַּם הַשּׁוֹדְדִים
 שֶׁנִּצְלְבוּ אֹתוֹ חָרְפוּהוּ.
 מֵה וּמִן הַשָּׁעָה הַשְּׁשִׁית הָיָה חֹשֶׁךְ עַל כָּל הָאָרֶץ,
 עַד לְשָׁעָה הַתְּשִׁיעִית.
 מו וְלַעֲת הַשָּׁעָה הַתְּשִׁיעִית צָעַק יֵשׁוּעַ בְּקוֹל גְּדוֹל
 וְאָמַר: אֵל, אֵל, לְמָנָא שְׁבִיקְתָּנִי?
 מז אֲנָשִׁים מִן הָעוֹמְדִים שָׁם, כְּשָׂמְעָם, אָמְרוּ: זֶה
 לְאֵלֵיהֶוּ קָרָא.
 מַח וּבָהּ בִּשְׁעָה רָץ אֶחָד מֵהֶם, וְלָקַח סָפוֹג וּמְלֵא

and gave Him to drink. 49 But the rest said, "Hush, let us see if Eli-Yahu will come to save Him."

50 But Yeshua again cried out with a loud voice, and gave up His breath. 51 And immediately the door curtains of the Heikhal were rent in two, from the top to the bottom; and the earth quaked, and the rocks split; 52 and the tombs were opened; and the bodies of a great many k'doshim who were sleeping in death rose up, 53 and they went out; and after His resurrection, they entered into the consecrated city, and appeared to a great many.

54 When the centurion and those who were with him watching Yeshua saw the earthquake and all that happened, they were very much frightened, and they said, "Truly this man was Ben HaElohim." 55 There were also many women there who were looking from afar, those who had followed Yeshua from the Galil, and who used to serve Him. 56 One of them was Miryam of Magdala; and Miryam the mother of Ya'akov and Yosef, and the mother of the sons of Zavdai.

57 When evening came, there came a rich man of Ramta, whose name was Yosef, who was also a talmid of Yeshua. 58 He went to Pilatos and asked for the body of Yeshua. And Pilatos commanded that the body should be given to him. 59 So Yosef took the body, and wrapped it in a shroud of fine linen, 60 and laid it in his own new tomb which was hewn in a rock; and they rolled a large stone, and placed it against the door of the tomb, and went away. 61 And there were there Miryam of Magdala and the other Miryam, who were sitting opposite the tomb.

62 The next day after sunset, the chief Kohanim and the P'rushim together came to Pilatos, 63 and they said to him, "Adoneinu, we have just remembered that that deceiver used to say when He was alive, 'After three days I will rise again.' 64 Now, therefore, command that precautions be taken at the tomb for three days. It is probable that His Talmidim may come and steal Him at night, and then say to the people, 'He has risen from the dead;' and the last deception will be worse than the first." 65 Pilatos said to them, "You have guards; go and take precautions as best you know." 66 So they went and kept a watch at the tomb, and together with the guards they sealed the stone.

אותו חמץ, ושם אותו אל קנה והשקהו.
מט ברם היתר אמרו: הניחו, נראה אם יבוא אליהו להושיעו.
נ אך הוא ישוע שוב צעק בקול גדול ומסר את רוחו.
נא ומיד פרכת דלת ההיכל נקרעה לשנים, מלמעלה עד למטה, והארץ רעדה וסלעים נבקעו;
נב ובתי קברים נפתחו וגופות רבות של קדושים שהיו ישנים, קמו
נג ויצאו; ואחרי תקומתו נכנסו לעיר הקדש ונראו לרבים.
נד שר המאה והללו אשר אתו, ששמרו את ישוע, כראותם את רעידת האדמה ואת הדברים שהיו, פחדו מאד ואמרו: באמת זה היה בן האלהים.
נה והיו שם נשים רבות אשר הסתכלו מרחוק, אלה שבאו אחרי ישוע מן הגליל ושרתו אותו, נו שאחת מהן מרים המגדלית, ומרים אם יעקב יוסי, ואם בני זבדי.
נו כהיות ערב בא איש עשיר מרמתים, אשר יוסף שמו, שגם הוא נעשה תלמיד של ישוע.
נח הלה נגש אל פילטוס ובקש את גופת ישוע, ופילטוס צוה שתנתן לו הגופה.
נט ולקח יוסף את הגופה וכרכה בסדין פשתן נקי,
ס והניחה בבית הקבר החדש שלו, החצוב בסלע; וגללו אבן גדולה, וקבעו אותה על פתח בית הקבר והלכו.
סא היו שם מרים המגדלית ומרים האחרת, שיושבות היו מול הקבר.
סב וביום המחרת שלאחר ערב השבת, התאספו ראשי הכהנים והפרושים אצל פילטוס,
סג ואמרו לו: אדונינו, נזכרנו שהמטעה הוא אמר בעת שהיה חי, אחרי שלושה ימים אני קם.
סד לכן צוה שישגיחו על הקבר עד לשלושה ימים, שמא יבואו תלמידיו ויגנבוהו בלילה, ויאמרו לעם שהוא קם מבין המתים; ותהיה התרמית האחרונה רעה מן הראשונה.
סה אמר להם פילטוס: יש לכם שומרים; לכו השגיחו כפי שאתם יודעים.

סו והם הלכו והשגיחו על הקבר, ויחד עם השומרים חתמו את הקבר.

Matti Chapter 28

1 In the evening of the Shabbat, when the first of the week began, there came Miryam of Magdala and the other Miryam, to see the tomb. 2 And behold, a great earthquake took place; for a Malakh of יהוה came down from heaven, and went up and rolled away the stone from the door, and sat on it. 3 His appearance was like lightning, and his garments white as snow. 4 And for fear of him the guards who were watching trembled, and became as if they were dead. 5 But the Malakh answered and said to the women, "You need not be afraid; for I know that you are seeking Yeshua who was executed. 6 He is not here, for He has risen, just as He had said. Come in, see the place where He was laid. 7 And go quickly, and tell His Talmidim that He has risen from the dead; and behold, He will be in the Galil before you; there you will see Him; behold, I have told you." 8 And they went away hurriedly from the tomb with fear and with great joy, running to tell His Talmidim. 9 And behold, Yeshua met them, and said to them, "Shalom Aleikhem." And they came up and laid hold of his feet, and worshipped Him. 10 Then Yeshua said to them, "Do not be afraid; but go and tell my brethren to go to the Galil, and there they shall see me."

11 When they were going, some of the guards came into the city and told the chief Kohanim everything that had happened. 12 So they gathered with the elders and took counsel; and they gave money, not a small sum, to the guards, 13 telling them, "Say that His Talmidim came by night and stole Him while we were sleeping. 14 And if this should be heard by the governor, we will appeal to him, and declare that you are blameless." 15 So they took the money and did as they were instructed; and this word went out among the Yehudim, until this day. 16 The eleven Talmidim then went to the Galil to a mountain, where Yeshua had promised to meet them. 17 And when they saw Him, they worshipped him; but some of them were doubtful. 18 And Yeshua came up and spoke with them, and said to them, "All authority in Heaven and

מתי פרק כח

א בערב בשבת, בשעה השחר של אחד בשבת, באו מרים המגדלית ומרים האחרת לראות את הקבר.

ב והנה רעידת אדמה גדולה היתה, כי מלאך יהוה ירד מן השמים, ונגש וגלל את האבן מן הפתח וישב עליה.

ג מראהו היה כברק, ולבושו היה לבן כשלג;

ד ומפחדו נבהלו השומרים והיו כמתים.

ה ענה המלאך ואמר לנשים: אתן אל תפחדנה, כי יודע אני שאת יושע שנצלב אתן מחפשות.

ו איננו כאן, כי קם כפי שאמר. באנה ראינה את המקום שהיה מנח בו אדונינו.

ז ולכנה מהר, אמרנה לתלמידיו שהוא קם מבין המתים והנה הוא מקדים אתכם לגליל. שם תראוהו. הנה אמרתי לכן.

ח והן הלכו מהר מן הקבר, ביראה ובשמחה גדולה, ורצו לומר לתלמידיו.

ט והנה ישוע פגש אותן ואמר להן: שלום לכן. והן נגשו, אחזו ברגליו והשתחוו לו.

י אז אמר להן ישוע: אל תפחדנה, אלא לכנה ואמרנה לאחי, שילכו לגליל ושם יראוני.

יא כאשר הלכו, באו אחדים מן השומרים ההם העירה ואמרו לראשי הכהנים כל מה שהיה.

יב והם התכנסו עם הזקנים, וטכסו עצה ונתנו כסף לא מעט לשומרים,

יג ואמרו להם: אמרו: תלמידיו באו וגנבו אותו בלילה בהיותנו ישנים.

יד ואם זה ישמע אצל הנציב, אנחנו נפיס אותו, ואתכם נפטר מדאגה.

טו והם, לאחר שלקחו את הכסף, עשו כפי שהורו להם. ונתפרסם הדבר הזה בין היהודים עד היום.

טז ואחד עשר התלמידים הלכו לגליל, אל ההר, למקום שיעד להם ישוע.

יז וכאשר ראוהו, השתחוו לו; אך היו מהם שפקפקו.

יח ונגש ישוע, דבר אתם ואמר להם: נתן לי כל שלטון בשמים ובארץ. וכמו ששלחני אבי, גם

on earth has been given to me. Just as Avi has sent me, I am also sending you. 19 Go, therefore, and make talmidim of all nations, and immerse them in the Name of HaAv, and HaBen and Ru'akh HaKodesh, 20 and teach them to obey everything that I have commanded you; and behold, I am with you every day, to the end of the age.”

אֲנִי שׁוֹלְחִי אֶתְכֶם.
יֵט עַל כֵּן לָכוּ וַעֲשׂוּ אֶת כָּל הַגּוֹיִים לְתַלְמִידִים,
וְהִטְבִּילוּ אוֹתָם בְּשֵׁם הָאָב וְהַבֵּן וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ;
כִּי וְלַמְדוּ אוֹתָם לְשֹׁמֵר אֶת כָּל מַה שֶּׁצִּוִּיתִי
אֶתְכֶם. וְהִנֵּה אֲנִי עִתְכֶם כָּל הַיָּמִים, עַד לְקֵץ
הָעוֹלָם.

Yokhanan Markos Chapter 14

1 After two days, the Pesakh of Matzot was to come; and the chief Kohanim and the Sofrim were seeking how to seize Him by craft and kill Him. 2 And they said, “Not during the Khag, for it may cause a riot among the people.” 3 When He was in Beit Anya, in the house of Shimon the leper, while He reclined, there came a woman who had with her an alabaster vessel of perfume of pure nard, of good quality and very expensive; and she opened it and poured it upon the head of Yeshua. 4 But there were some men of the Talmidim who were displeased within themselves, and said, “Why was this perfume wasted? 5 For it could have been sold for more than three hundred denarii and given to the poor.” So they were indignant at her. 6 Yeshua said, “Let her alone; why do you trouble her? She has done a good deed to me. 7 For you always have the poor with you, and when you wish, you can do good to them; but I am not always with you. 8 But this one has done it with what she had; she anointed my body in advance as for the burial. 9 And truly I say to you, wherever this my B'sorah is declared throughout the world, what she has done will also be told as a memorial to her.” 10 Then Yehudah Sekharyotah, one of the twelve, went to the chief Kohanim to deliver Yeshua to them. 11 When they heard it, they were glad, and promised to give him money. So he sought an opportunity to deliver Him. 12 On the first day of Matzot, on which the Yehudim sacrifice the Pesakh, His Talmidim said to Him, “Where do you wish that we go and prepare the Pesakh for you to eat?” 13 And He sent two of His Talmidim, and said to them, “Go to the city, and behold, you will meet a man carrying a vessel of water; follow him. 14 And wherever he enters, say to the owner of the house, ‘Our master says, ‘Where is the guest chamber where I

יוחניוחן מרקוס פרק יד

א אַחֲרֵי יוֹמִים הָיָה פֶּסַח הַמַּצּוֹת; וְחִפְּשׂוּ רֵאשִׁי
הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים כִּי־צַר בְּעִרְמָה יִתְפָּסוּהוּ
וְיִהְרְגוּהוּ.
ב וְאָמְרוּ: לֹא בַחַג, פֶּן תִּהְיֶה מִהוּמָה בְּעָם.
ג וְכַאֲשֶׁר הוּא הָיָה בְּבֵית עֲנִיָּה, בְּבֵיתוֹ שָׁל
שִׁמְעוֹן הַמְּצַרְע, בַּהִיּוֹתוֹ מִסַּב, בָּאָה אִשָּׁה
נוֹשֵׂאת צְנָנְצָנָת בֶּשֶׂם גֵּרָד מִבְּחָר וְיָקָר מְאֹד,
וּפְתָחָה אוֹתָהּ וַיִּצְקָה אוֹתָהּ עַל רֵאשׁוֹ שֶׁל יֵשׁוּעַ.
ד הָיוּ אַחֲדִים מִן הַתַּלְמִידִים שֶׁחָרָה לָהֶם בְּלִבָּם,
וְאָמְרוּ: לָמָּה הָאֲבָדוֹן שֶׁל הַבֶּשֶׂם הַזֶּה?
ה שֶׁהָרִי הָיָה יָכוֹל לְהַמְכֹּר בִּיּוֹתֵר מִשְׁלֵשׁ מֵאוֹת
דִּינָרִים וְלְהַנְתֵּן לְעֲנִיִּים! וְהֵם זָעֲמוּ עָלֶיהָ.
ו אַךְ הוּא יֵשׁוּעַ אָמַר: הַנִּיחֻהּ לָהּ; מִדּוּעַ אַתֶּם
מְצִיקִים לָהּ? מִעֲשֵׂה טוֹב עָשְׂתָה לִּי.
ז הֵן תָּמִיד יֵשׁ לָכֶם עֲנִיִּים עִתְכֶם, וְכַאֲשֶׁר אַתֶּם
רוֹצִים, יְכוּלִים אַתֶּם לְהִיטִיב לָהֶם. אֲבָל אֲנִי לֹא
תָּמִיד נִמְצָא אִצְלָכֶם.
ח אֵת אֲשֶׁר הָיָה לָהּ לְזֹאת עָשְׂתָה; וְהַקְדִּימָה
כְּמוֹ לְקַבּוּרָה לְבֶשֶׂם אֵת גּוֹפִי.
ט וְאִמֵּן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם, בְּכֹל מְקוֹם שֶׁתִּכְרַז
בְּשׁוֹרְתֵי זֹאת, בְּכֹל הָעוֹלָם, גַּם מַה שֶּׁעָשְׂתָה זֹאת
יִסְפָּר לְזִכְרוֹנָהּ.
י וַיְהוּדָה סַכְרִיּוֹטָה, אֶחָד מִן הַשְּׁנַיִם עֹשֵׂר, הֵלֵךְ
אֶל רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים כְּדִי לְמַסֵּר לָהֶם אֶת יֵשׁוּעַ.
יא וְהֵם, כַּאֲשֶׁר שִׁמְעוּ, שָׂמְחוּ וְהִבְטִיחוּ לְתֵת לוֹ
כֶּסֶף. וְהוּא חִפֵּשׂ שְׁעֵת כֶּשֶׁר לְמַסְרוֹ.
יב וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן לְמַצּוֹת, אֲשֶׁר בּו זֹבְחִים
הַיְהוּדִים אֵת הַפֶּסַח, אָמְרוּ לוֹ תַלְמִידָיו: לָאֵן
רוֹצֵה אַתָּה שְׁגִלְךָ וְנִכִּין לְךָ לֶאֱכֹל אֵת הַפֶּסַח?
יג וְשָׁלַח שְׁנַיִם מִתַּלְמִידָיו וְאָמַר לָהֶם: לָכוּ הָעִירָה
וְהִנֵּה יַפְגֹּשׂ אֶתְכֶם אִישׁ נוֹשֵׂא כֶּלִי מַיִם. לָכוּ
אֲחֲרָיו,
יד וְאֵל אֲשֶׁר יִכְנַס, אָמְרוּ לְבַעַל הַבַּיִת 'רַבְּנוּ

may eat the Pesakh with my Talmidim?" 15 And he will show you a large upper room furnished and prepared; there make ready for us." 16 And His Talmidim went out and came to the city, and they found just as He had told them; and they prepared the Pesakh. 17 And when it was evening, He came with His twelve. 18 And when they were reclining and eating, Yeshua said, "Truly I say to you, one of you who eats with me will betray me." 19 They began to feel troubled, and said to Him one by one, "What! Is it I?" 20 But He said to them, "It is one of the twelve who dips with me in the dish. 21 Ben HaAdam will go, as it is written of Him; but woe to the man by whose hand Ben HaAdam is betrayed! It would have been far better for that man never to have been born." 22 While they were eating, Yeshua took bread and blessed it, and He broke it and gave it to them, and He said to them, "Take it; this is my body." 23 And He took the cup and gave thanks, and He blessed it and gave it to them, and they all drank of it. 24 And He said to them, "This is my blood of the Brit Khadashah which is shed for the sake of many. 25 Truly I say to you, I shall not drink again of the fruit of the vine until that day in which I drink it new in Malkhut HaElohim." 26 And they sang the Hallel, and went out to Har HaZetim. 27 Then Yeshua said to them, "All of you will deny me this night; for it is written, 'I will smite the shepherd, and his sheep will scatter.' 28 But when I am risen, I will be in the Galil before you." 29 Kefa said to Him, "Even if all of them should desert you, I would not." 30 Yeshua said to him, "Truly I say to you that you, today, in this night, before the cock crows twice, will deny me three times." 31 But he kept telling Him still more, "Even if I must die with you, I will never deny you, O My Adon."

All the Talmidim said also the same.

32 And they came to a place which is called Gat Shemen; and He said to His Talmidim, "Sit down here, while I pray." 33 And He took with him Kefa, Ya'akov, and Yokhanan, and He began to be sorrowful and depressed. 34 And He said to them, "My soul is sorrowful even to death; wait for me and keep awake." 35 And He went aside a little and fell on the ground, and prayed that if it were possible, the hour might pass away from Him. 36 And He said, "Abba, Avi, You can do everything; make this cup pass away from me; but

אומר: היכן חדר האורחים אשר אכל בו עם תלמידי את הפסח?

טו והנה יראה לכם עליה גדולה מצעת ומוכנה; שם תבינו לנו.

טז ויצאו תלמידיו ובאו העירה, ומצאו כפי שאמר להם, והבינו את הפסח.

יז וכהיות ערב בא עם השנים עשר שלו.

יח ובהיותם מסבים ואוכלים, אמר ישוע: אמן אומר אני לכם, שאחד מכם אשר אוכל אתי, הוא ימסרני.

יט הם החלו מתמלאים מועקה ואמרו לו אחד אחד: האם אני?

כ אף הוא אמר להם: אחד מן השנים עשר הטובל אמי בקערה.

כא ובן האדם הולך בכתוב עליו, אף אוי לאיש אשר על ידו נמסר בן האדם. מוטב היה לו לאיש שהוא אלו לא נולד. כב ובעת אכלם לקח ישוע את הלחם, וברך ובצע, ונתן להם ואמר להם: קחו, זה הוא גופי.

כג ולקח את הכוס, והודה וברך, ונתן להם; ושתו ממנה בלם.

כד ואמר להם: זהו דמי, של הברית החדשה, הנשפך בעד רבים.

כה אמן אומר אני לכם, כי שוב לא אשתה מפרי הגפן עד היום ההוא אשר בו אשתהו מחדש במלכות האלהים.

כו והם שרו הלל ויצאו להר הזיתים.

כז ואמר להם ישוע: בלכם תכשלו בי בלילה הזה, כי כתוב, אכה את הרועה ויפוצו כבשיו.

כח אבל אחרי שאקום, אקדים אתכם לגליל.

כט אמר לו כיפא: אם בלם יכשלו, בכל זאת לא אני.

ל אמר לו ישוע: אמן אומר אני לך, שאשתה היום, בלילה הזה, בטרם יקרא התרנגול פעמים, שלוש פעמים תכפר בי.

לא אף הוא ביקר שאת אמר: אם יהיה עלי למות אתך, לא אכפר בך, אדוני. וכמוהו אמרו גם כל התלמידים.

לב ובאו למקום שנקרא גת שמן; ואמר לתלמידי: שבו כאן עד שאני אתפלל.

לג ולקח אתו את כיפא ואת יעקב ואת יוחנן והחל להתעצב ולהתמלא מועקה,

not according to my will, but Yours.” 37 And He came and found them sleeping, and He said to Kefa, “Shimon, are you sleeping? Could you not keep awake even for one hour? 38 Wake, and pray that you may not enter into temptation; HaRu'akh indeed is willing and ready, but the body is weak.” 39 He went away again and prayed, and He said the same words. 40 And He returned again, and found them sleeping, because their eyes were heavy; and they did not know what to say to Him. 41 Then He came the third time, and said to them, “From now on sleep and get rest; the end has arrived and the hour has come; and behold, Ben HaAdam will be delivered into the hands of sinners. 42 Arise, let us go; behold, he who is to deliver me is near.”

43 While He was speaking, Yehudah Sekharyotah, one of the twelve, and many other people, came with swords and staves, from the chief Kohanim and the Sofrim and the elders. 44 And the traitor who was to do the delivering gave them a sign, and he said, “He whom I kiss is the one; seize Him carefully, and take Him away.” 45 And immediately he drew near and said to Him, “Rabbi, Rabbi;” and he kissed Him. 46 And they laid hands on Him and arrested Him. 47 But one of those who stood by drew a sword and struck at the servant of The Kohen HaGadol, and cut off his ear. 48 And Yeshua answered, saying to them, “Have you come out against me as against a bandit, with swords and staves, to arrest me? 49 I was with you every day teaching in the Heikhal, and you did not arrest me; but this has happened so that the scriptures might be fulfilled.” 50 Then His Talmidim left Him and fled. 51 And a young man was following Him, naked, with a linen cloth around him; and they seized him. 52 But he left the linen cloth, and fled naked.

53 And they took Yeshua to Kayafah The Kohen HaGadol; and there gathered to him all the chief Kohanim and the Sofrim and the elders. 54 But Shimon followed him afar off, up to the courtyard of The Kohen HaGadol; and he sat with the servants, warming himself before the fire. 55 The chief Kohanim and the whole council were seeking testimony against Yeshua so that they might put Him to death; but they could not find it. 56 For even though many testified against Him, their testimony was not worthy. 57 Then

לד ואמר להם: נבאה נפשי עד מות. חכו כאן וסקדו. לה וקרב מעט ונפל ארצה, והתפלל שאם אפשר תעבר ממנו השעה; לו ואמר: אבא, אבי, הכל יכול אתה, העבר ממני את הכוס הזאת, אך לא רצוני שלי, אלא שלי.

לו ובא ומצא אותם ישנים, ואמר לכיפא: שמעון, ישנת? לא יכלת שעה אחת לסקד? לח התעוררו והתפללו שלא תבואו לידי נסיון. הרוח רוצה ומוכנה, אבל הגוף חלש. לט והלך שוב והתפלל, ואותו הדבר אמר. מ וחזר שוב ובא ומצא אותם ישנים, כי היו עיניהם כבדות; ולא ידעו מה לומר לו. מא ובא פעם שלישית ואמר להם: שנו מעתה ונחוו. הגיע הסוף ובאה השעה, והנה נמסר בן האדם לידי חוטאים.

מב קומו גלד; הנה מתקרב המוסר אותי. מג ועודנו מדבר, בא יהודה סכריטה, אחד מן השנים עשר, ועם רב, בתרבות ומקלות, מאת ראשי הכהנים והסופרים. מד והמוסר נתן להם אות, ואמר: זה אשר אשקהו, הוא הוא; תפסוהו בזהירות והוליכוהו. מה ומיד נגש ואמר לו: רבי, רבי, ונשקו. מו והם שמו ידיהם עליו ותפסוהו. מז ואחד מן העומדים שלף חרב, והכה את עבד הכהן הגדול והסיר את אזנו.

מח אך הוא ישוע ענה ואמר להם: כמו על שודד יצאתם עלי בתרבות ובמקלות בדי לתפסני? מט כל יום הייתי אצלכם מלמד ביהיכל, ולא תפסו אותי; אך למען יתמלאו הכתובים היתה זאת.

נ אז עזבוהו תלמידיו וברחו. נא ובחור אחד, ערום, הלך אחריו והוא עטוף סדין; ותפסוהו,

נב אך הוא עזב את הסדין וברח ערום. נג והוליכו את ישוע אל קיפא הכהן הגדול, והתכנסו אצלו כל ראשי הכהנים והסופרים והזקנים.

נד ושמעון הלך אחריו מרחוק, עד לתוך חצר הכהן הגדול, וישב עם המשרתים והתחמם מול האש.

נה וראשי הכהנים וכל אספתם חפשו עדות על

some men who were false witnesses stood up against Him and said, 58 "We heard him say, 'I will tear down this Heikhal which is made with hands, and in three days I will build another which is not made with hands.'" 59 But even this testimony was not worthy. 60 Then The Kohen HaGadol stood up in the midst, and asked Yeshua, saying, "Do you not answer? What do these men testify against you?" 61 But Yeshua was silent, and made no answer. Again The Kohen HaGadol asked Him, saying, "Are you the Mashi'akh, Ben HaMevorakh?" 62 Yeshua said to him, "I am; and you will see Ben HaAdam sitting at the right hand of power and coming upon the clouds of the sky." 63 Then The Kohen HaGadol tore his robe, and said, "Why therefore do we need witnesses? 64 Behold, you have heard blasphemy from his own mouth; what do you think?" And they all decided that he was guilty of death. 65 Then some of the men began to spit in His face, and they covered his face and struck him on his head, saying, "Prophesy;" and the soldiers smote Him on His cheeks. 66 And when Shimon was below in the courtyard, there came a young maidservant of The Kohen HaGadol; 67 and she saw him warming himself, and looked at him, and said to him, "You also were with Yeshua HaNatzri." 68 But he denied it and said, "I do not understand what you are saying." Then he went out to the porch, and the cock crowed. 69 And the same young maid saw him, and began to say to those who stood by, "This one also is one of them." 70 But he denied it again. And a little later, those who stood by said to Kefa, "Truly you are one of them, for you also are a Gelili, and even your speech is like theirs." 71 And he began to curse and to swear, saying, "I do not know this man of whom you speak." 72 At that very hour the cock crowed the second time. And Shimon remembered the words that Yeshua had said to him, "Before the cock crows twice you will deny me three times." And then he began to weep.

ישוע להמיתו, ולא מצאו;
נו כי אף שרבים העידו עליו, לא היו עדיותיהם
שוות.
נו ואנשים עדי שקר קמו עליו ואמרו:
נח אנחנו שמענו אותו אומר, אני אהרס את
ההיכל הזה שעשוי בידים, ובשלושה ימים
אבנה אחר שאינו עשוי בידים.
נט וגם כך לא היתה עדותם שוה.
ס ועמד הכהן הגדול באמצע, ושאל את ישוע
ואמר: אינך משיב דבר, מה מעידים עליך אלה?
סא אך הוא שתק ולא ענהו מאומה. ושוב שאל
אותו הכהן הגדול ואמר: אתה הוא המשיח בן
המבורך?
סב והוא ישוע אמר לו: אני הוא; ותראו את בן
האדם יושב לימין הגבורה ובא על ענני השמים.
סג והכהן הגדול קרע את כתנתו ואמר: למה
אפוא דרושים לנו עדים?
סד הנה מפיו שמעתם את הגדוף. מה דעתכם?
והם כלם דנו שחייב הוא מות.
סה והחלו אחדים לירק בפניו, וכסו את פניו
וחבטו בו ואמרו: התנבא! והשוטרים הכו אותו
על לחיו.
סו וכשהיה שמעון למטה בחצר, באה שפחה
של הכהן הגדול;
סז ראתהו מתחמם, והביטה בו ואמרה לו: גם
אתה היית עם ישוע הנצרי.
סח אך הוא כפר ואמר: אינני יודע מה את
אומרת; ויצא החוצה אל המבוא, והתרנגול
קרא.
סט וראתהו השפחה שוב והחלה לומר
לעומדים שם: גם זה מהם הוא.
ע אך הוא כפר ומעט אחרי כן שוב אמרו
העומדים שם לכיפא: באמת אתה מהם, כי גם
גלילי אתה ודבורך דומה.
עא הוא החל לקלל ולהשבע: אינני מביר את
האיש הזה אשר אתם אומרים.
עב ובה בשעה קרא התרנגול בפעם השנייה.
ונזכר שמעון בדבר ישוע, שאמר לו: בטרים
יקרא התרנגול פעמים, שלוש פעמים תכפר בי,
והחל לבכות.

Yokhanan Markos Chapter 15

1 And immediately in the morning the chief Kohanim took counsel together with the elders and the Sofrim and with the whole council; and they bound Yeshua and took Him away, and delivered Him to Pilatos the governor. 2 And Pilatos asked Him, "Are you Melekh HaY'hudim?" He answered, saying to him, "That is what you say." 3 And the chief Kohanim accused Him of many things. 4 Then Pilatos asked again and said to Him, "Do you not answer? See how many are testifying against you." 5 But Yeshua gave no answer, so that Pilatos marveled. 6 Now it was the custom on every Khag to release to them one prisoner whom they asked for. 7 There was one called Bar Abba, who was bound with those who made insurrection and who had committed murder during that insurrection. 8 And the people cried out, and began to ask Pilatos to do for them according to the custom. 9 Pilatos answered, saying, "Are you willing that I release to you the Melekh HaY'hudim?" 10 For Pilatos knew that the chief Kohanim had delivered Him because of envy. 11 But the chief Kohanim incited the people the more, that he should release Bar Abba to them. 12 Pilatos said to them, "What then do you wish me to do to this man whom you call the Melekh HaY'hudim?" 13 And they cried out again, "Execute Him!" 14 Then Pilatos said to them, "What evil has He done?" But they cried aloud the more, "Execute Him!" 15 Now Pilatos wanted to do the will of the people; so he released Bar Abba to them, and he delivered to them Yeshua, scourged, to be executed. 16 Then the soldiers took Him to the inner courtyard, which is the Praetorium; and they called together the whole company. 17 And they dressed Him in purple, and wove a crown of thorns and put it on Him. 18 And they began to salute Him, "Hail, O Melekh HaY'hudim." 19 And they struck Him on His head with a rod, and spat in His face, and fell on their knees and worshipped Him. 20 And when they had mocked Him, they took off the purple and put on Him His own clothes, and took Him out to execute Him. 21 And they compelled one who was passing by, Shimon the Kurini, who was coming from the field, the father of Alexandros and Rupus, to carry His execution stake.

יוחניוחנן מרקוס פרק טו

א ומיד בבקר טכסו ראשי הכהנים יעצה עם הזקנים ועם הסופרים ועם כל הסנהדרין, וכבדו את ישוע והולכוהו ומסרוהו לפילטוס. ב ושאל אותו פילטוס: אתה הוא מלך היהודים? אך הוא ענה ואמר לו: אתה אמרת. ג והאשימוהו ראשי הכהנים בדברים רבים. ד והוא פילטוס שוב שאל אותו, ואמר לו: אינך משיב דבר? ראה כמה מעידים עליך! ה אך הוא ישוע לא נתן שום תשובה, עד כי התפלא פילטוס. ו נוהג היה בכל חג לשחרר להם אסיר אחד, איזה שבקשו. ז והיה אחד שנקרא בר אבא, שהיה כלוא עם עושי מרד אשר בצעו רצח בעת המרד. ח וצעקו העם והחלו לבקש שיעשה להם כפי שהיה נוהג. ט אך הוא פילטוס ענה ואמר: רוצים אתם שאשחרר לכם את מלך היהודים? י שכן פילטוס ידע כי מקנאה מסרוהו ראשי הכהנים. יא אבל ראשי הכהנים הסיתו עוד יותר את ההמון כדי שישחרר להם את בר אבא. יב אך הוא פילטוס אמר להם: מה אפוא רוצים אתם שאעשה לזה שאתם קוראים לו מלך היהודים? יג והם שוב צעקו: צלב אותו! יד אך הוא פילטוס אמר להם: מה רעה עשה? והם צעקו עוד יותר: צלב אותו! טו פילטוס רצה לעשות את רצון ההמון, ושחרר להם את בר אבא; ומסר להם את ישוע מלך בדי שיצלב. טז והחילים הולכוהו לפנים הקציר אשר היא בית הממשל, וקראו לכל הגדוד. יז והלבישוהו ארגמן, ושרגו ושמנו עליו עטרת קוצים; יח והחלו לשאל בשלומי: שלום מלך היהודים! יט והכוהו על ראשו בקנה וירקו בפניו, וכרעו על ברפיהם והשתחוו לו. כ ולאחר שהתלו בו, הפשיטוהו את הארגמן, והלבישוהו את בגדיו והוציאוהו לצלב אותו. כא וכפו אחד שעבר, שמעון הקוריני, אשר בא

22 And they brought Him to Gagulta, a place which is interpreted 'The Skull.' 23 And they gave Him wine to drink, mixed with myrrh; but He would not take it. 24 And when they had executed Him, they divided His clothes and cast lots on them, to see what each man should take. 25 It was the third hour when they executed Him. 26 And the reason for His death was inscribed in writing, 'THIS IS THE KING OF THE Y'HUDIM.' 27 And they executed with Him two bandits, one on His right and one on His left. 28 And the scripture was fulfilled which said, "He was reckoned with the wicked." 29 Even those who passed by blasphemed against Him, nodding their heads and saying, "O destroyer of the Heikhal and builder of it in three days, 30 deliver yourself and come down from the stake." 31 The chief Kohanim likewise were laughing among themselves, with the Sofrim, and saying, "He saved others; but he cannot save Himself. 32 O Mashi'akh, you are Melekh Yisra'el! Let Him now come down from the stake, so that we may see and believe in Him". Even those who were executed with Him reproached Him.

33 And when the sixth hour was come, there was darkness over all the land, which lasted until the ninth hour. 34 And at the ninth hour, Yeshua cried out with a loud voice, saying "El, El, lemana, shavaktani!" which means, "My Elohim, my Elohim, why have you forsaken me!"

35 Some of the men who were standing by, when they heard it, said, "He called for Eli-Yahu." 36 And one ran and filled a sponge with vinegar, and tied it on a reed to give Him a drink; and he said, "Hush, let us see if Eli-Yahu will come to take Him down." 37 But Yeshua cried with a loud voice, and died. 38 And the curtains at the door of the Heikhal were torn in two, from the top to the bottom. 39 And when the centurion, who stood near Him, saw that He cried out in this manner and died, he said, "Truly this man was Ben HaElohim."

40 There were also women who were looking from afar, Miryam of Magdala, and Miryam the mother of Ya'akov HaTza'ir and of Yosi, and Salome, 41 who had followed Him when He was in the Galil and ministered to Him; and many other women who had come up with Him to Yerushalayim. 42 And when it was evening, before the [High] Shabbat, 43 there came

מן השדה, אביהם של אלכסנדרוס ורופוס, לשאת את צלבו.

כב והביאוהו לגלגלתא, מקום שפרושו גלגלת, כג ונתנו לו לשותות יין מהול במר, אך הוא לא לקח.

כד וכאשר צלבוהו, חלקו את בגדיו והפילו עליהם גורל, מי יקח מה.

כה והיתה השעה השלישית כאשר צלבוהו. כו והעלה למותו היתה פתובה בכתב: זהו מלך היהודים.

כז וצלבו אתו שני לסטים, אחד מימינו ואחד משמאלו;

כח ונשלם הכתוב שאמר, ואת פושעים נמנה. כט וגם העוברים גדפו אותו, והגיעו ראשיהם ואמרו: אהה, הורס ההיכל ובונה אותו בשלושה ימים,

ל הצל את עצמך ורד מן הצלב. לא וכך גם ראשי הכהנים לגלגו זה עם זה ועם הסופרים, ואמרו: את אחרים הושיע, את עצמו אינו יכול להושיע.

לב המשיח מלך ישראל, ירד עכשו מן הצלב כדי שנראה ונאמין בו. וגם הללו שנצלבו עמו חרפו אותו.

לג וכאשר היתה השעה הששית, היה חשך על כל הארץ, עד לשעה התשיעית.

לד ובשעה התשיעית צעק ישוע בקול גדול: אל, אל, למנא שבקתני? דהינו אלי, אלי, למה עזבתני?

לה ואנשים מן העומדים שם ששמעו, אמרו: לאליהו קרא.

לו ורץ אחד ומלא ספוג בחמץ, וקשר אל קנה כדי להשקותו. ואמרו: הניחו, נראה אם יבוא אליהו להוריד אותו. לו והוא ישוע צעק בקול גדול ומת;

לח ופרכת ההיכל נקרעה לשנים, מלמעלה עד למטה.

לט כשראה שר המאה העומד אצלו, שכך צעק ומת, אמר: באמת, האיש הזה היה בן האלהים.

מ היו גם נשים שהסתכלו מרחוק, מרים המגדלית, ומרים אמו של יעקב הצעיר ושל יוסי, ושלומית,

מא הללו אשר בהיותו בגליל נספחו אליו ושרתוהו, ורבות אחרות שעלו עמו לירושלים.

Yosef of Ramatayim, an honorable counsellor, who was also waiting for Malkhut HaElohim; and he dared to go to Pilatos, and asked for the body of Yeshua. 44 But Pilatos marveled that he was already dead. So he called the centurion and asked him if he had already died. 45 And when he learned it, he gave the body to Yosef. 46 And Yosef bought linen, and took Him down and wrapped Him in it, and laid Him in a tomb which was hewn in a rock; and he rolled a stone against the door of the tomb. 47 But Miryam of Magdala and Miryam the mother of Yosi saw where He was laid.

מב וכהיות ערב, בערב השבת אשר הוא קדם השבת, מג בא יוסף אשר מרמתים, יועץ נכבד שחפה גם הוא למלכות האלהים, והעז ונכנס אצל פילטוס ובקש את גופת ישוע. מד ופילטוס תמה האם כבר מת, וקרא לשר המאה ושאל אותו האם מת קדם עת. מה וכאשר נודע לו, נתן את גופתו ליוסף. מו ויוסף קנה בד. והורידו וכרכו בו, והניחו בקבר חצוב בסלע, וגלל אבן על פתח הקבר. מז ומרים המגדלית ומרים של יוסי ראו היכן הושם.

Yokhanan Markos Chapter 16

1 And when Shabbat had ended, Miryam of Magdala and Miryam the mother of Ya'akov and Salome bought spices, that they might come and anoint Him. 2 Very early, on the first of the week, they came to the tomb as the sun was just rising. 3 And they said among themselves, "Who will roll away the stone from the door of the tomb for us?" 4 And they looked and saw that the stone was rolled away, for it was very large. 5 And they entered the tomb, and saw a young man sitting on the right, covered with a white robe; and they were astonished. 6 But he said to them, "Do not be afraid. You seek Yeshua HaNatzri, who was executed; He has risen; He is not here; behold the place where He was laid. 7 But go away and tell His Talmidim, and Kefa, that He will be before you in the Galil; there you will see Him, just as He has told you." 8 And when they heard it, they fled and went out of the tomb, for they were seized with amazement and trembling; and they said nothing to any man, for they were frightened. 9 Now He rose early at the start of the week, and appeared first to Miryam of Magdala, from whom He had cast seven demons. 10 And she went and brought glad tidings to those who were with Him, who now were mourning and weeping. 11 And when they heard them saying that He was alive, and had appeared to them, they did not believe them. 12 After these things He appeared to two of them in another manner, as they were walking and going to a village. 13 And they went and told the rest; but they did not believe them

יוחנן מרקוס פרק טז

א וכאשר עברה השבת, מרים המגדלית ומרים של יעקב ושלומית קנו בשמים כדי לבוא למשח אותו. ב בשחר באחד בשבת באו לבית הקבר, כאשר זרחה השמש; ג ואמרו בלבן: מי יגלל לנו את האבן מפתח בית הקבר? ד והביטו וראו שהאבן נגלה, שכן היתה גדולה מאד. ה ונכנסו לבית הקבר וראו בחור יושב מימין, לבוש גלימה לבנה, ותמהו. ו אד הוא אמר להן: אל תפחדנה. את ישוע הנצרי אתן מחפשות, אשר נצלב. הוא קם; איננו פה. הנה המקום שהנח בו. ז אד לכנה אמרנה לתלמידיו ולכיפא, הנה הוא מקדים אתכם לגליל. שם תראוהו כפי שאמר לכם. ח וכאשר שמעו, ברחו ויצאו מן הקבר, כי תמהון ורעדה אחזה בהן. ולא אמרו דבר לאיש, כי פחדו. ט ובשחר באחד בשבת קם ונראה בראשונה למרים המגדלית, אשר שבעה שדים גרש ממנה. י והיא הלכה ובשרה לאלה אשר היו אתו, שאבלים היו ובוכים. יא והם, כאשר שמעו אותן אומרות כי חי הוא ונראה אליהן, לא האמינו להן. יב אחרי כן נראה אל שנים מהם, בדמות

also. 14 At last He appeared to the eleven while they were reclining, and He upbraided them for their little Emunah and the dullness of their hearts, because they had not believed those who saw Him risen. 15 And He said to them, "Go into all the world and declare my B'sorah to the whole creation. 16 He who trusts and is immersed shall be saved; and he who does not trust shall be condemned. 17 And wonders will follow those who trust these things. In my name they will cast out demons; and they will speak with new languages; 18 and they will handle snakes; and if they should drink any poison of death, it will not harm them; and they will lay their hands on the sick, and they will be healed."

19 Then Adoneinu Yeshua, after He had spoken to them, ascended to heaven and sat on the right hand of Elohim. 20 And they went out and declared in every place; and Adoneinu helped them and strengthened their words by the miracles which they performed.

אֶחָרָת, בְּהִיּוֹתֶם מִתְּהַלְכִים וְהוֹלְכִים אֶל הַכְּפָר. יג וְהֵם הִלְכוּ וְאָמְרוּ לְשָׂאָר, וְגַם לָהֶם לֹא הָאֱמִינּוּ. יד לְבִסּוּף נִרְאָה אֶל הָאֶחָד עָשָׂר בְּהִיּוֹתֶם מְסֻבִּים; וְגַעַר עַל קִטְנוֹת אֱמוּנַתְם וְקִשֵׁי לְבָבְכֶם, כִּי לֹא הָאֱמִינּוּ לְאֵלֶּהָ אֲשֶׁר רָאוּהוּ שְׂקָם. טו וְאָמַר לָהֶם: לָכוּ לְעוֹלָם כְּלוֹ וְהִכְרִיזוּ אֶת בְּשׂוֹרְתִי בְּכָל הַבְּרִיאָה. טז הַמֵּאֲמִין וְנִטְבַּל יֵשׁוּעַ, וּמִי שְׂאִינוּ מֵאֲמִין יֵאָשֵׁם.

יז וְהָאוֹתוֹת הָאֵלֶּה יִלּוּ אֶל הַמֵּאֲמִינִים: בְּשֵׁמִי יִגְרְשׁוּ שָׂדִים וּבְלִשׁוֹנוֹת חֲדָשׁוֹת יִדְבְּרוּ; יח וְיִרְיֵמוּ נְחָשִׁים; וְאִם סָם מוֹת יִשְׁתּוּ, לֹא יִזְקַ לָהֶם; וְיִדְיֵהֶם יִשִּׁימוּ עַל חוֹלִים וַיְבָרִיאוּ. יט וַיִּשׁוּעַ אֲדוֹנֵינוּ, אַחֲרֵי שֶׁדִּבֶּר אִתְּכֶם, עָלָה לְשָׁמַיִם וַיֵּשֶׁב לִימִין הָאֱלֹהִים. כ וְהֵם יֵצְאוּ וְהִכְרִיזוּ בְּכָל מְקוֹם; וְאֲדוֹנֵינוּ עֲזָר לָהֶם וְאֲשֶׁר אֶת דְּבָרֵיהֶם בְּאוֹתוֹת שְׂעָשׂוּ.

Luka Chapter 2

41 And His people went every year to Yerushalayim during Khag HaPesakh. 42 And when He was twelve years old, they went up to the Khag as they were accustomed. 43 And when the days [of the Khag] were over, they returned; but the boy Yeshua remained in Yerushalayim; and Yosef and His mother did not know it. 44 They thought that He was with the children of their party; and when they went a day's journey, they sought for Him among their own people and those who knew them. 45 But they could not find Him; so they returned again to Yerushalayim, looking for Him. 46 After three days, they found Him in the Heikhal, sitting in the midst of the teachers, listening to them and asking them questions. 47 And all those who heard Him were amazed at His wisdom and His answers. 48 And when they saw Him, they were astonished; and His mother said to Him, "My son, why have you done so to us? Behold, your father and I have been looking for you with much anxiety." 49 He said to them, "Why were you looking for me? Did you not know that I would be in the House of Avi?" 50 But they could not understand the words which He said to them. 51 So He went down with them and came to

לוקא פרק ב

מֵא וְהוֹרִיזוּ בְּכָל שָׁנָה הָיוּ הוֹלְכִים לִירוּשָׁלַיִם בְּחַג הַפֶּסַח.

מב וְכֹאֲשֶׁר הָיָה בֶּן שְׁתַּיִם עֹשֶׂרָה שָׁנִים, עָלוּ כְּמִנְהַגָם לַחַג.

מג וְכִשְׁמָלְאוּ הַיָּמִים, חָזְרוּ. אָבִל הַנְּעַר יִשׁוּעַ נִשְׂאָר בִּירוּשָׁלַיִם; וַיִּוְסַף וְאִמּוֹ לֹא יָדְעוּ,

מד כִּי חָשְׁבוּ שֶׁהוּא יַחַד עִם בְּנֵי לְוִיָּתָם. וְלֹאֲחֵר שֶׁהִלְכוּ מִהַלֶּךְ יוֹם אֶחָד, חִפְּשׂוּהוּ אֲצֵל קְרוֹבֵיהֶם וְאֲצֵל מִי שֶׁהִפְיָרָם,

מה ולא מִצְאֻהוּ. וְחָזְרוּ שׁוֹב לִירוּשָׁלַיִם וְחִפְּשׂוּ אוֹתוֹ.

מו וְאַחֲרֵי שְׁלוֹשָׁה יָמִים מִצְאֻהוּ בַּהֵיכָל, יוֹשֵׁב בֵּין הַמּוֹרִים וְשׁוֹמֵעַ מֵהֶם וְשׁוֹאֵל אוֹתָם.

מז וְתַמְהִים הָיוּ כָּל שׁוֹמְעָיו עַל חִכְמָתוֹ וְעַל תְּשׁוּבוֹתָיו.

מח וְכֹאֲשֶׁר רָאוּהוּ, תְּמָהוּ; וְאָמְרָה לוֹ אִמּוֹ: בְּנֵי, לָמָּה עָשִׂיתָ לָנוּ כֹּכָה? הֲנִה אָנִי וְאָבִיךָ בְּדֹאגָה רַבָּה חִפְּשָׁנוּ אוֹתְךָ.

מט אָמַר לָהֶם: מִדּוּעַ חִפְּשַׁתֶּם אוֹתִי? הֲאֵינְכֶם יוֹדְעִים כִּי בְּבֵית אָבִי עָלִי לְהִיּוֹת?

נא אֵךְ הֵם לֹא הִבִּינוּ אֶת הַדְּבָר שֶׁאָמַר לָהֶם. נא וַיֵּרֵד אִתָּם וּבָא לְנֶצְרֵת, וְנִכְנַע לָהֶם. וְאִמּוֹ

Natzrat; and He was subject to them. And His mother treasured all these words in her heart. 52 And Yeshua grew in His stature and in His wisdom, and in favor with Elohim and men.

שְׁמֶרָה אֶת כָּל הַדְּבָרִים בְּלִבָּהּ.
נב וַיִּשׁוּעַ גָּדַל בְּקוֹמָתוֹ וּבְחָכְמָתוֹ, וּבָחַן לִפְנֵי
אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם.

Luka Chapter 22

1 Now Khag HaMatzot which is called the Pesakh was at hand. 2 And the chief Kohanim and the Sofrim sought how to kill Him; but they were afraid of the people. 3 But HaSatan had taken possession of Yehudah called Sekharyotah, who was of the number of the twelve. 4 So he went away and spoke with the chief Kohanim and the Sofrim and officers of the Heikhal about delivering Him to them. 5 And they were glad and promised to give him money. 6 And he agreed with them, and sought an opportunity to deliver Him to them in the absence of the people.

7 Then the day of Matzot came, on which it was the custom to kill the Pesakh lamb. 8 So Yeshua sent Kefa and Yokhanan, and said to them, "Go and prepare the Pesakh for us to eat." 9 They said to Him, "Where do you wish us to prepare?" 10 He said to them, "Behold, when you enter the city, you will meet a man carrying a waterskin; follow him. And wherever he enters, 11 say to the Adon of the house, 'Adoneinu says, 'Where is the guest room where I may eat the Pesakh with my Talmidim?'" 12 And behold, he will show you an upper room, large and furnished; there make ready." 13 And they went and found it just as He had said to them; and they prepared the Pesakh. 14 And when it was time, Yeshua came and sat down, and the twelve Shlikhim with Him. 15 And He said to them, "I have greatly desired to eat this Pesakh with you before I suffer; 16 for I say to you that henceforth I will not eat it until it is fulfilled in Malkhut HaElohim." 17 [Not in Aramaic Peshitta and other early texts] 18 [Not in Aramaic Peshitta and other early texts] 19 And He took bread and gave thanks and broke it, and gave it to them and said, "This is my body, which is given for your sake; this do in remembrance of me." 20 And likewise also He took the cup, after they had eaten supper, and He said, "This is the cup of the Brit Khadashah in my blood, which is shed for you."

21 "But behold, the hand of him who is to betray me is

יוחנלוקא פרק כב

א חג המצות הנקרא פסח היה קרוב.
ב וּחִפְּשׂוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים בַּיַּד לְהַרְגוֹ,
כִּי פָחְדוּ מִן הָעָם.
ג וְכִנְסָה הַשָּׂטָן בִּיהוּדָה הַנִּקְרָא סֶכְרִיּוֹטָה, שֶׁהִיא
מִמְנֵין הַשְּׁנַיִם עָשָׂר.
ד וְהוּא הֵלֵךְ וַדְּבַר עִם רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים
וּקְצִינֵי הַהֵיכָל, כְּדִי לְמַסֵּר אוֹתוֹ לָהֶם.
ה וְשָׂמְחוּ וְהִסְבִּימוּ לָתֵת לוֹ כֶּסֶף.
ו וְהִבְטִיחַ לָהֶם, וּחִפְּשׂוּ לוֹ שְׂעֵת כְּשֶׁר לְמַסֵּר אוֹתוֹ
לָהֶם שְׂלֵא לִפְנֵי הָהָמוֹן.
ז הִגִּיעַ יוֹם הַמַּצּוֹת, שָׁבוּ הָיָה הַמְּנַהֵג לְזַבַּח אֶת
הַפֶּסַח,
ח וְשָׁלַח יֵשׁוּעַ אֶת כִּיפָא וְאֶת יוֹחָנָן וְאָמַר לָהֶם:
לְכוּ הַכִּינוּ לָנוּ אֶת הַפֶּסַח כְּדִי שְׁנַאכַל.
ט וְהֵם אָמְרוּ לוֹ: הֵיכַן רוֹצֵה אֶתְּהָ שְׁנַכְּבוֹ?
י אָמַר לָהֶם: הִנֵּה כַּאֲשֶׁר תִּכְנְסוּ הָעִירָה, יִפְגַּשׁ
אֶתְכֶם אִישׁ נוֹשֵׂא כַּד מַיִם. לְכוּ אַחֲרָיו; וְלֹאֵן
שְׂיִכְנִס,
יא אָמְרוּ לְבַעַל הַבַּיִת, רַבֵּנוּ אֹמֵר: אִיזְהוּ חֲדָר
הָאוֹרְחִים אֲשֶׁר אֲכַל בוֹ אֶת הַפֶּסַח עִם תְּלָמִידֵי?
יב וְהִנֵּי הוּא יִרְאֶה לָכֶם עָלֶיהָ אַחַת גְּדוֹלָה,
מְסֻדָּרֶת; שָׁם הַכִּינוּ.
יג וְהִלְכוּ וּמָצְאוּ כְּפִי שֶׁאָמַר לָהֶם, וְהִכִּינוּ אֶת
הַפֶּסַח.
יד וּכְאֲשֶׁר הִגִּיעָה הַשָּׂעָה, בָּא יֵשׁוּעַ וְהִסֵּב, וְשָׁנַיִם
עָשָׂר הִשְׁלִיחִים אֹתוֹ.
טו וְאָמַר לָהֶם: נִכְסְפוּ נִכְסְפֵי לֶאֱכֹל עִתְּכֶם אֶת
הַפֶּסַח הַזֶּה לִפְנֵי שֶׁאֲסַבֵּל;
טז כִּי אֹמֵר אֲנִי לָכֶם, שְׁמַעְתֶּה לֹא אֲכַל אוֹתוֹ עַד
אֲשֶׁר יִשְׁלַם בְּמַלְכוּת הָאֱלֹהִים.
יז וְלָקַח אֶת הַכּוֹס, וְהוֹדָה, וְאָמַר: קָחוּ אֶת זֹאת
וּחִלְקוּ בֵּינֵיכֶם;
יח כִּי אֹמֵר אֲנִי לָכֶם, שְׂלֵא אֲשַׁתֶּה מִפְּרֵי הַגֶּפֶן
עַד אֲשֶׁר תָּבוֹא מַלְכוּת הָאֱלֹהִים.
יט וְלָקַח אֶת הַלֶּחֶם, וְהוֹדָה וּבָצַע, וְנָתַן לָהֶם
וְאָמַר: זֶהוּ גּוֹפֵי הַנָּתֵן בְּעַדְכֶם; זֹאת עָשׂוּ לְזִכְרוֹנִי.
כ וְכֵן גַּם עַל הַכּוֹס, אַחֲרֵי שֶׁשָּׂעָדוּ, אָמַר: הַכּוֹס

on the table. 22 And Ben HaAdam will go, just as He has been destined; but woe to the man by whose hand He will be betrayed!" 23 And they began to inquire among themselves which one of them was to do this act. 24 There was also a dispute among them as to who was the greatest among them. 25 Yeshua said to them, "The kings of the Goyim are also their lords, and those who rule over them are called benefactors; 26 but not so with you; let him who is great among you be the least, and he who is a leader be like one who serves. 27 For who is greater, he who sits down or he who serves? Is it not he who sits down? But I am among you as one who serves. 28 You are those who have remained with me throughout my trials. 29 And I promise you, just as Avi has promised me a kingdom, 30 that you may eat and drink at the table in my kingdom; and you will sit on thrones and judge the twelve tribes of Yisra'el." 31 And Yeshua said to Shimon, "Shimon, behold, HaSatan wants to sift all of you like wheat; 32 but I have made supplication for you that your Emunah may not weaken; and even you in time will repent and strengthen your brethren." 33 Shimon said to Him, "My Adon, I am ready with you, even for the prison and for death." 34 Yeshua said to him, "I say to you, Shimon, the cock will not crow today until you have denied three times that you know me." 35 And He said to them, "When I sent you out without purses and without bags and shoes, did you lack anything?" They said to Him, "Not a thing." 36 He said to them, "From now on, he who has purses, let him take them, and the bag likewise; and he who has no sword, let him sell his robe and buy for himself a sword. 37 For I say to you that what is written must be fulfilled in me, 'He will be numbered among the wicked;' for all the things concerning me will be fulfilled." 38 And they said to Him, "Adoneinu, behold, here are two swords." He said to them, "That is enough."

39 And He came out and went away, as it was His custom, to Har Beit HaZetim; and His Talmidim also followed Him. 40 And when He arrived at a certain place, He said to them, "Pray that you may not enter into temptation." 41 And He withdrew from them, about the distance of a stone's throw, and He knelt down and prayed, 42 saying, "O Abba, if You will, let this cup pass from me; but not as I will, but Your will

הזאת היא הברית החדשה בדמי הנשפך בעדכם.

כא ברם הנה ידו של המוסר אותי על השלחן. כב וכן האדם הולך כפי שנקבע, ברם אזי לאיש ההוא שעל ידו ימסר. כג והחלו לחקר ביניהם מיהו מהם אשר עתיד לעשות זאת.

כד היתה גם מריבה ביניהם, מי גדול בהם. כה אך הוא ישוע אמר להם: מלכי הגויים אדונייהם הם; ואשר שליטים עליהם נקראים עושי חסד.

כו אבל אתם לא כן; אלא מי שגדול בכם, יהא בקטן; ומי שראש, במשרת; כז כי מיהו גדול, המסב או המשרת? האם לא המסב? אבל אני ביניכם במשרת.

כח אתם הם שעמדתם אתי בנסיונותי! כט ואני מבטיח לכם, כפי שהבטיח לי אבי, את המלכות:

ל תאכלו ותשתו על שלחן מלכותי, ותשבו על כסאות ותשפטו את שנים עשר שבטי ישראל. לא ואמר ישוע לשמעון: שמעון, הנה השטן מבקש לנפותכם כחטים.

לב ואני בקשתי עליך, שלא תתמעט אמונתך. ואף אתה למועד שוב וחזק את אחיך. לג אך שמעון אמר לו: אדוני, אתך מוכן אני ללכת גם לבית האסורים גם למות.

לד אמר לו ישוע: אומר אני לך, שמעון, שלא יקרא התרנגול היום, עד אשר שלוש פעמים תקפך בכך אשר אתה מכיר אותי. לה ואמר להם: כֹּאֲשֶׁר שִׁלַחְתִּי אֶתְכֶם בְּלִי אַרְנָקִים וּבְלִי תַרְמִילִים וְנַעֲלִים, הָאֵם חָסֵר לָכֶם דָּבָר מָה? אָמְרוּ לוֹ: לֹא כְלוּם.

לו אמר להם: מעתה מי שיש לו ארנק, יקח; וכן גם את התרמיל; ומי שאין לו חרב, ימכר את בגדו ויקנה לו חרב; לו כי אמר אני לכם, שגם זה שכתוב צריך להתמלא בי, עם פושעים נמנה; כי כל זאת אשר עלי, נשלם.

לח והם אמרו לו: אדונינו, הנה יש פה שתי חרבות. אמר להם: מספיקים.

לט ויצא והלך, כפי שנהג, אל הר בית הזיתים; והלכו אחריו גם תלמידיו.

מ וכאשר הגיע למקום, אמר להם: התפללו שלא תבואו לידי נסיון.

be done.” 43 And there appeared to Him a Malakh from Heaven, to strengthen Him. 44 And He was in fear, and prayed earnestly; and His sweat became like drops of blood; and He fell down upon the ground. 45 Then He rose up from His prayer and came to His Talmidim and found them sleeping because of sorrow. 46 And He said to them, “Why do you sleep? Rise, and pray that you may not enter into temptation.” 47 While He was still speaking, behold, a multitude came, and he who is called Yehudah, one of the twelve, coming before them; and he drew near to Yeshua and kissed Him. For this was the sign he had given them, “He whom I kiss is the one.” 48 Yeshua said to him, “Yehudah, do you betray Ben HaAdam with a kiss?” 49 When those who were with Him saw what happened, they said to Him, “Adoneinu, shall we smite them with swords?” 50 And one of them struck the servant of The Kohen HaGadol, and cut off his right ear. 51 But Yeshua answered, saying, “It is enough for the present.” And He touched the ear of him who was wounded, and healed it. 52 And Yeshua said to the chief Kohanim and the elders and the officers of the Heikhal who had come against Him, “Have you come out against me to arrest me with swords and staves, as if you were against a bandit? 53 I was with you every day in the Heikhal, and you did not even point your hands at me; but this is your time, and the power of darkness.” 54 And they arrested Him and brought Him to the house of The Kohen HaGadol. And Shimon followed him afar off. 55 And they kindled a fire in the midst of the courtyard, and sat around it; and Shimon also sat among them. 56 And a young woman saw him sitting by the fire, and she looked at him and said, “This man also was with Him.” 57 But he denied, saying, “Woman, I do not know Him.” 58 And after a little while, another saw him and said to him, “You also are one of them.” But Kefa said, “I am not.” 59 And after an hour, another one argued and said, “Truly, this man also was with Him; for he is also a Gelili.” 60 Kefa said, “Man, I do not know what you are saying.” And immediately while he was still speaking, the cock crowed. 61 And Yeshua turned and looked at Kefa. And Shimon remembered the word of Adoneinu that was said to him, “Before the cock crows you will deny

מא והוא פָּרַשׁ מֵהֶם כְּדִי זְרִיקַת אָבֹן, וְכָרַע עַל בְּרַכְוֹ וְהִתְפַּלֵּל, מִבַּיָּא וְאָמַר: אָבָא, אִם אַתָּה רוּצָה, תַּעֲבֹר נָא מִמֶּנִּי הַכּוֹס הַזֹּאת; בָּרַם לֹא רְצוֹנִי שְׁלִי, אֲלֵא שְׁלֶךְ יִהְיֶה. מִגּוֹ וְנִרְאָה אֵלָיו מִלְּאָדָּמָה מִן הַשָּׁמַיִם, מִחֲזִיק אוֹתוֹ, וּבִהְיוֹתוֹ בְּפִיחָד, הִתְפַּלֵּל בְּדַבְּקוֹת, מִדְּוִהִיתָה זַעְתוֹ כְּטַפּוֹת דָּם; וְהוּא נָפַל עַל הָאָרֶץ. מֵה וְקָם מִתְּפִלָּתוֹ וּבָא אֶל תַּלְמִידָיו, וּמָצָא אוֹתָם יֹשְׁנִים מִמוּעֵקָה, מוֹ וְאָמַר לָהֶם: מִדּוּעַ אַתֶּם יֹשְׁנִים? קוּמוּ וְהִתְפַּלְלוּ שְׁלֵא תְּבוֹאוּ לְיַדֵי נְסִיוֹן. מִזּוֹ וְעוֹדְנוּ מִדְּבַר וְהִנֵּה הַמּוֹן, וְהִנֵּקְרָא יְהוּדָה, אֶחָד מִן הַשְּׂנַיִם עֹשֶׂר, בָּא לְפָנֶיהֶם וְקָרַב אֶל יֵשׁוּעַ וּנְשָׁקוּ; כִּי אֵת הָאוֹת הַזֶּה נָתַן לָהֶם: אֵת מִי שְׂאֲנֶשֶׁק, הוּא הוּא מִח אָמַר לוֹ יֵשׁוּעַ: יְהוּדָה, בְּנִשְׁיָקָה מוֹסֵר אַתָּה אֵת בֶּן הָאָדָם? מִט כְּשֶׁרָאוּ אֵלָה אֲשֶׁר אַתָּה מֵה שְׁקָרָה, אָמְרוּ לוֹ: אֲדוֹנֵינוּ, הִנֵּכָה אוֹתָם בְּחֶרְבוֹת? נִ וְהִכָּה אֶחָד מֵהֶם אֵת עֶבֶד הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, וְהִסִּיר אֵת אֲזָנוֹ הַיְמָנִית. נֵא עָנָה יֵשׁוּעַ וְאָמַר: דִּי עַד זֹאת. וְנָגַע בְּאֲזָנוֹ שֶׁל הַנִּפְצָע וּרְפָא אוֹתָהּ. נִב וְאָמַר יֵשׁוּעַ לְאוֹתָם שְׁבֹאוּ עֲלָיו, רְאִישֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַזְקֵנִים וּקְצִינֵי הַהֵיכָל: כְּמוֹ עַל שׂוֹדֵד יִצְאֶתֶם עָלַי בְּחֶרְבוֹת וּבְמַקְלוֹת כְּדִי לְתַפְסְּנִי? נִג כָּל יוֹם הָיִיתִי עִמָּכֶם בְּהֵיכָל וְלֹא שְׁלַחְתֶּם בִּי יָדַיִם, אֲלֵא שְׂזוּהִי שְׁעַתְכֶם, וְשִׁלְטוֹן הַחֹשֶׁךְ. נִד וְתַפְסְּוּהוּ וְהִבִּיאוּהוּ לְבֵית הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, וְשִׁמְעוֹן בָּא אַחֲרָיו מִרְחוֹק. נִה וְהִדְלִיקוּ אֵשׁ בְּאֲמֻצֵּי הַחֹצֵר וַיֵּשְׁבוּ סְבִיבָהּ, וַיֹּשֶׁב גַּם הוּא שִׁמְעוֹן בִּינֵיהֶם. נו וְרָאִתָּהּ עַלְמָה אַחַת יוֹשֶׁב לֵיד הָאֵשׁ, וְהִבִּיטָהּ בּוֹ וְאָמְרָה: גַּם זֶה אַתָּה הָיָה. נז אַדָּה הוּא כְּפָר וְאָמַר: אֵשֶׁה, אֵינִי מִכִּיר אוֹתוֹ. נח וּמַעַט אַחֲרָיִךְ כֵּן רָאִהוּ אַחֵר וְאָמַר לוֹ: גַּם אַתָּה מֵהֶם. אַדָּה כִּיפָּא אָמַר: אֵינִי. נט וְאַחֲרָיִךְ שָׁעָה אַחַת, אַחֵר טָעַן וְאָמַר: בְּאֲמַת גַּם זֶה אַתָּה הָיָה, כִּי גַם גְּלִילִי הוּא. ס אָמַר כִּיפָּא: גָּבַר, אֵינִי יוֹדֵעַ מֵה שְׂאֵתָה אוֹמֵר. וּמִיָּד, בְּעוֹד הוּא מְדַבֵּר, קָרָא הַתְּרַנְגוֹל.

me three times.” 62 And Shimon went outside and wept bitterly.

63 And the men who held Yeshua mocked Him, 64 and they covered His head and smote Him on his face, saying, “Prophecy! Who has struck you?” 65 And many other things they blasphemed and said against Him. 66 As soon as it was daybreak, the elders and the chief Kohanim and the Sofrim gathered together and brought Him up to their council chamber. 67 And they said to Him, “If you are the Mashi'akh, tell us.” He said to them, “If I tell you, you will not believe me. 68 And if I ask you, you will not answer me nor release me. 69 From henceforth Ben HaAdam will sit at the right hand of the power of Elohim.” 70 And they all said, “Are you then Ben HaElohim?” Yeshua said to them, “You say that I am he.” 71 And they said, “Why then do we need witnesses? For we have heard it from His own mouth.”

סא ופנה ישוע והביט בכיפא. ונזכר שמעון בדבר אדונינו, שאמר לו: לפני שיקרא התרגול תכפר בי שלוש פעמים.
סב ויצא שמעון החוצה ובכה בכי מר.
סג והאנשים שתפסו את ישוע התלו בו, סד וכסו אותו והכוהו על פניו ואמרו: התנבא, מי הנה אותך?
סה ודברים רבים אחרים אמרו עליו וגדפו.
סו וכשעלה השחר התאספו הזקנים וראשי הכהנים והסופרים, והעלוהו לבית אספתם,
סז ואמרו לו: אם אתה הוא המשיח, אמר לנו. אמר להם: אם אמר לכם, לא תאמינו.
סח ואם אשאלכם, לא תשיבו לי תשובה, ולא תשחררו אותי.
סט מעתה יהיה בן האדם יושב לימין גבורת האלהים.
ע אמרו כלם: אתה הוא אפוא בן האלהים? אמר להם ישוע: אתם אומרים שאני הוא.
עא אמרו: למה עוד דרושים לנו עדים? שהרי אנחנו שמענו מפיו.

Luka Chapter 23

1 Then the whole company of them rose up and brought Him to Pilatos; 2 and they began to accuse Him, saying, “We found this man misleading our people and forbidding to pay the head tax to Caesar; and He says concerning Himself that He is Melekh HaMashi'akh.” 3 Pilatos asked Him, saying, “Are you Melekh of the Yehudim?” He said to him, “That is what you say.” 4 Then Pilatos said to the chief Kohanim and the people, “I cannot find any fault against this man.” 5 But they shouted and said, “He has stirred up our people, teaching throughout Y'hudah, and beginning from the Galil even to this place.” 6 When Pilatos heard the name ‘the Galil,’ he asked if the man was a Gelili. 7 And when he knew that He was under the jurisdiction of Herodus, he sent Him to Herodus, because he was in Yerushalayim at that time. 8 When Herodus saw Yeshua, he was exceedingly glad, for he had wanted to see Him for a long time because he had heard many things concerning Him, and he hoped to see some miracle by Him. 9 And he asked Him many questions; but Yeshua

לוקא פרק כג

א וקמו כל קהלם והביאוהו אל פילטוס.
ב והחלו להאשים אותו ואמרו: את זה מצאנו מטעה את עמנו, ואוסר עלינו לתת מס גלגלת לקיסר, ואומר על עצמו שהוא המלך המשיח.
ג ופילטוס שאל אותו ואמר לו: אתה הוא מלך היהודים? אמר לו: אתה אומרת.
ד ואמר פילטוס לראשי הכהנים ולהמון: אני אינני מוצא שום אשמה באיש הזה.
ה אבל הם צעקו ואמרו: הסית את עמנו, בלמדו בכל יהודה, והחל מהגליל ועד לכאן.
ו ופילטוס, באשר שמע את שם הגליל, שאל אם האיש גלילי.
ז וכיון שידע שהוא תחת שלטון הורדוס, שלח אותו אל הורדוס, כי היה בירושלים בימים ההם.
ח והורדוס, בראותו את ישוע, שמח מאד; כי רצה לראותו מזמן רב, משום ששמע עליו רבות וקנה לראות ממנו איזה אות.
ט ודברים רבים שאל אותו, אך ישוע לא השיב לו שום תשובה.

gave him no answer. 10 Then the chief Kohanim and the Sofrim stood and accused Him bitterly. 11 And Herodus and his soldiers insulted Him and mocked Him, and dressed Him in garments of scarlet and sent Him to Pilatos. 12 And that day Pilatos and Herodus became friends with each other; for there had been a long-standing enmity between them.

13 Then Pilatos called the chief Kohanim and the leaders of the people, 14 and he said to them, "You brought me this man as if He were misleading your people; and behold, I have examined Him before your own eyes, and I have found no fault in Him concerning all that you accuse Him. 15 Nor even has Herodus; for I sent Him to him; and behold, He has done nothing worthy of death. 16 I will therefore chastise Him and release Him." 17 For there was a custom to release to them one at the Khag. 18 But the whole crowd cried out saying, "Get rid of Him and release to us Bar Abba," 19 who, because of sedition and murder which had happened in the city, was cast into prison. 20 Again Pilatos spoke to them, desiring to release Yeshua. 21 But they cried out, saying, "Execute Him, execute Him!" 22 And he said to them the third time, "What evil has He done? I have found nothing in Him worthy of death; I will therefore chastise Him and release Him. 23 But they persisted with loud voices, and asked to execute Him. And their voices and that of the chief Kohanim prevailed. 24 Then Pilatos commanded to have their request granted. 25 So he released to them the one who because of sedition and murder was cast into prison, whom they asked for; and he delivered Yeshua to their will.

26 And while they took Him away, they laid hold of Shimon, a Kurini, who was coming from a village, and they placed the end of the execution stake on him, to carry it with Yeshua. 27 And many people followed Him, and the women who were mourning and wailing over Him. 28 But Yeshua turned to them and said, "O daughters of Yerushalayim, do not weep over me; but weep over yourselves and over your own children. 29 For behold, the days are coming in which they will say, 'Blessed are the barren, and the wombs that never gave birth, and the breasts that never nursed.' 30 Then they will begin to say to the mountains, 'Fall on us;' and to the hills, 'Cover us.' 31 For if they do these things with

י עָמְדוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וְהָאֲשִׁימוּהוּ נְמַרְצוֹת.

יֵא וְהוֹרְדוֹס לַעֲג לֹ הוּא וְחִילָיו; וְלֹאֲחַר שֶׁהִתְל בּו, הַלְבִּישׁוּ בְגָדֵי שָׁנִי וְשָׁלַח אוֹתוֹ אֶל פִּילָטוֹס. יב וּבַיּוֹם הַהוּא נַעֲשׂוּ פִילָטוֹס וְהוֹרְדוֹס יְדִידִים זֶה לָזֶה, כִּי לִפְנֵי כֵן אֵיבָה הִיְתָה בֵּינֵיהֶם.

יג קָרָא פִילָטוֹס לְרָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְלְרָאשֵׁי הָעָם, יד וְאָמַר לָהֶם: הֲבֵאתֶם אֵלַי אֶת הָאִישׁ הַזֶּה כְּמַדִּיחַ אֶת עַמְכֶם; וְהִנֵּה אֲנִי חֹקֵרְתִּי לְעֵינֵיכֶם, וְלֹא מִצְאָתִי בְאִישׁ הַזֶּה שׁוֹם אֲשֶׁמָּה מִכָּל מָה שְׂאִתֶּם מֵאֲשִׁימִים אוֹתוֹ;

טו אָבֵל גַּם לֹא הוֹרְדוֹס, כִּי שִׁלַּחְתִּיו אֵלָיו, וְהִנֵּה לֹא עָשָׂה דָבָר אֲשֶׁר שׁוּה מוֹת.

טז לָכֵן אֵיסַר אוֹתוֹ וְאֲשַׁחֲרֶה אוֹתוֹ; יז כִּי מִנְהַג הִיָּה לְשַׁחֲרֵר לָהֶם אֶחָד בַּחֵג.

יח וְצָעֲקוּ כָּל הַהֶמּוֹן וְאָמְרוּ: קַח אֶת זֶה וְשַׁחֲרֵר לָנוּ אֶת בַּר אַבְבָּא!

יט אֲשֶׁר בְּגִלְלַת הַתְּקוּמָמוֹת וְרִצַּח שֶׁהָיוּ בְּעִיר הַשְּׁלֵחַ לְבֵית הָאֲסוּרִים.

כ וְשׁוֹב דָּבַר אֶתֶם פִּילָטוֹס, בְּרִצּוֹתוֹ לְשַׁחֲרֵר אֶת יֵשׁוּעַ.

כא אֲדָ הֵם צָעֲקוּ וְאָמְרוּ: צַלֵּב אוֹתוֹ, צַלֵּב אוֹתוֹ! כב וְהוּא אָמַר לָהֶם פַּעַם שְׁלִישִׁית: וְכִי מָה רָעָה עָשָׂה זֶה? לֹא מִצְאָתִי בּו שׁוֹם אֲשֶׁמָּה אֲשֶׁר שׁוּה מוֹת. לָכֵן אֵיסַר אוֹתוֹ וְאֲשַׁחֲרֶה אוֹתוֹ.

כג אָבֵל הֵם הָאֵיצוּ בְּקוֹל גְּדוֹל, וּבִקְשׁוּ מִמֶּנּוּ שִׁיְצַלֵּב אוֹתוֹ; וְגַבַּר קוֹלָם שֶׁלָּהֶם וְשָׁל רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים.

כד וּפִילָטוֹס צָוָה שֶׁתַּעֲשֶׂה בְּקִשְׁתֶּם, כִּה וְשַׁחֲרֵר לָהֶם אֶת הַלֵּה אֲשֶׁר בְּגִלְלַת הַתְּקוּמָמוֹת וְרִצַּח הַשְּׁלֵחַ לְבֵית הָאֲסוּרִים, אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ; וְאֶת יֵשׁוּעַ מִסַּר לְרִצּוֹנָם.

כו וְכֹאֲשֶׁר הוֹלִיכוּ אוֹתוֹ, תָּפְסוּ אֶת שִׁמְעוֹן הַקּוֹרִינִי שֶׁבָּא מִן הַשְּׂדֵה, וְשָׂמוּ עָלָיו אֶת הַצֵּלֵב כְּדֵי שִׁישְׂאָהוּ אַחֲרָי יֵשׁוּעַ.

כז וּבָא אַחֲרָיו עִם רַב, וְנָשִׁים שֶׁסָּפְדוּ וְקוֹנְנָו עָלָיו.

כח וּפָנָה אֵלֵיהֶן יֵשׁוּעַ וְאָמַר: בְּנֹת יְרוּשָׁלַיִם, אֵל תִּבְכְּינָה עָלַי, אֵלֹא עַל עֲצָמְכֶן בְּכִינָה וְעַל בְּגִיכֶן;

כט כִּי הִנֵּה בָאִים יָמִים אֲשֶׁר יֵאמְרוּ בָהֶם, אֲשֶׁרִי הֶעֱקָרוֹת וְכָל בֶּטֶן אֲשֶׁר לֹא יִלְדָה, וְהַשָּׂדִים אֲשֶׁר לֹא הֵינִיקוּ.

ל אַז תִּתְחִילוּ לֹאמַר לְהָרִים, גִּפְלוּ עָלֵינוּ,

the green wood, what will be done with dry wood?"

32 And there were coming with Him two others, malefactors, to be put to death. 33 And when they came to a place which is called 'Golgolet,' they executed Him there, and the malefactors, one on His right and one on His left. 34 And Yeshua said, "O Abba, forgive them, for they know not what they are doing." And they divided His garments and cast lots over them. 35 The people stood looking on. And even the leaders of the Beit K'nesset mocked Him, and said, "He saved others; let Him save Himself, if He is the Mashi'akh, the chosen one of Elohim." 36 And the soldiers ridiculed Him, as they came near Him and offered Him vinegar, 37 saying to Him, "If you are Melekh HaY'hudim, save yourself." 38 There was also an inscription which was written over Him, in Greek, and Latin, and Hebrew,

" זה הוא מלך היהודים "

ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων οὗτος

HIC EST REX IUDEORUM

[This is The King of the Yehudim]

39 Now one of the malefactors who were executed with Him blasphemed against Him, saying, "If you are the Mashi'akh, deliver yourself, and deliver us also." 40 But the other rebuked him and said to him, "Do you not fear even Elohim, for you are also in the same judgment? 41 And ours is just, for we are paid as we deserve and as we have done; but He has done nothing wrong." 42 And he said to Yeshua, "Remember me, My Adon, when you come into your kingdom." 43 Yeshua said to him, "Truly I say to you that today you will be with me in Paradise."

44 Now it was about the sixth hour, and darkness fell upon the whole earth, and lasted until the ninth hour. 45 And the sun was darkened, and the veil at the door of the Heikhal was torn in the center. 46 Then Yeshua cried with a loud voice, saying, "O Avi, into Your hands I commit my spirit." He said this, and it was finished. 47 When the centurion saw what had happened, he praised Elohim and said, "Truly this great man, He is a Tzadik." 48 And all the people who were gathered together to see this sight, when they saw what had happened, returned, beating their breasts. 49

וּלְגִבְעוֹת, כְּסוּנוֹ;

לֹא שָׁכַן אִם בַּעַץ הַרְטוּב עוֹשִׂים אֶת אֱלֹהִים, בִּיבֵשׁ
מָה יִהְיֶה?

לֵב וּבָאוּ אִתּוֹ שְׁנַיִם אַחֲרָיִם, פּוֹשְׁעִים, לְהִיזֹת
מוֹצָאִים לְהוֹרֵג.

לֵג וּכְאֲשֶׁר בָּאוּ אֶל מְקוֹם אֶחָד הַנִּקְרָא גִלְגֹּלֵת,
צָלְבוּ אוֹתוֹ שָׁם, וְאֶת הַפּוֹשְׁעִים, אֶחָד מִיְמִינוֹ
וְאֶחָד מִשְׂמָאלוֹ.

לָד וְהוּא יִשׁוּעַ אָמַר: אָבָא, סְלַח לָהֶם, כִּי אֵינָם
יּוֹדְעִים מָה הֵם עוֹשִׂים. וְחָלְקוּ אֶת בְּגָדָיו וְהִפִּילוּ
עָלֵיהֶם גּוֹרֵל.

לֵה וְהָעַם עוֹמֵד וְרוֹאֶה. וְלַעֲגוּ לוֹ גַּם הַמְּנַהֲיָגִים
וְאָמְרוּ: אֶת הָאַחֲרָיִם הוֹשִׁיעַ, יוֹשִׁיעַ אֶת עַצְמוֹ
אִם הוּא הַמְּשִׁיחַ בְּחִיר אֱלֹהִים!

לוֹ וְהִתְלוּ בוֹ גַּם הַחֲתָלִים, כְּשֶׁהֵם מִתְקַרְבִּים אֵלָיו
וּמְגִישִׁים לוֹ חֶמֶץ,

לוֹ וְאוֹמְרִים לוֹ: אִם אַתָּה הוּא מֶלֶךְ הַיְהוּדִים,
הוֹשֵׁעַ אֶת עַצְמָךְ.

לַח וְהִיָּתָה גַּם כְּתַבַּת כְּתוּבָה מֵעֵלָיו, בִּיּוֹנִית
וּבְרֹמִית וּבְעֵבְרִית:

" זה הוא מלך היהודים "

לֹט וְאֶחָד מִן הַפּוֹשְׁעִים שֶׁנִּצְלַב אִתּוֹ, גִּדַּף אוֹתוֹ
וְאָמַר: אִם אַתָּה הוּא הַמְּשִׁיחַ, הֲצֵל אֶת עַצְמָךְ
וְהֲצֵל גַּם אוֹתָנוּ.

מ וְנָעַר בוֹ חֲבֵרוֹ וְאָמַר לוֹ: אֲפֹלוּ מֵאֱלֹהִים אֵינְךָ
יָרֵא? כִּי גַם אַתָּה בְּאוֹתוֹ הַמְּשִׁפֵּט.

מֵא וְאֵנְחָנוּ בְּצַדֶּק, כִּי כָפִי שָׂרְאוּיִים הֵיינוּ וּכְפִי
שֶׁשְׁשִׁינוּ שְׁלֵם לָנוּ; אָבֵל זֶה שׁוֹם עוֹל לֹא עָשָׂה.

מֵב וְאָמַר לְיִשׁוּעַ: זְכַרְנִי, אֲדוֹנִי, כְּאֲשֶׁר תְּבוֹא
לְמַלְכוּתְךָ.

מֵג אָמַר לוֹ יִשׁוּעַ: אָמֵן אוֹמֵר אָנִי לָךְ, שֶׁהַיּוֹם אִתִּי
תִּהְיֶה בְּגֵן עֵדֶן.

מֵד וּבְעֶרְךָ בְּשַׁעַת הַשְּׁשִׁית נִהְיָה חֹשֶׁךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ, עַד לְשַׁעַת הַתְּשִׁיעִית.

מֵה וְהַשְּׁמֶשׁ חָשְׁכָה, וּפְרָכַת הַהֵיכָל נִקְרְעָה
בְּאִמְצָע. מו וְצַעַק יִשׁוּעַ בְּקוֹל גְּדוֹל וְאָמַר: אָבִי,
בְּיָדְךָ מִפְקִיד אָנִי רוּחִי. זֹאת אָמַר וּמָת.

מֵז וּכְשֶׁרָאָה שָׂר הַמַּאָה מָה שֶׁהָיָה, כִּבְדָה אֶת
הָאֱלֹהִים וְאָמַר: בְּאִמַּת הָאִישׁ הַזֶּה צָדִיק הָיָה.

And all the acquaintances of Yeshua stood afar off, and the women who had come with Him from the Galil, and they were beholding these things.

50 There was a man named Yosef the counselor of Ramatayim, a city of Y'hudah, a good man and a Tzadik. 51 He did not agree with their wishes and their actions; and he waited for Malkhut HaElohim. 52 He went to Pilatos and asked for the body of Yeshua. 53 And he took it down and wrapped it in fine linen, and laid it in a hewn tomb in which no one was ever laid. 54 And the day was passing, and the start of Sabbath was approaching. 55 The women who had come with Him from the Galil were near, and they saw the tomb and how His body was laid. 56 And they returned and prepared spices and perfumes. And on Shabbat they rested, as commanded.

מח וכל ההמונים שהתאספו אל המראה הזה, כשראו מה שהיה, שבו בשהם טופחים על חזיהם.

מט וכל מכיריו של ישוע עמדו מרחוק, והנשים אשר באו אתו מן הגליל, וראו את הדברים האלה.

נ ואיש אחד אשר שמו יוסף, יועץ מן העיר רמתים שביהודה, איש טוב וצדיק היה.

נא הלה לא הסכים עם רצונם ופעלם ומחכה היה למלכות האלהים.

נב הלה נגש אל פילטוס ובקש את גופת ישוע;

נג והורידה וכרכה בסדין פשתן, והניחה בבית קבר חצוב, אשר עד אז לא הנה בו איש.

נד ויום ערב שבת היה, והשבת החלה נכנסת.

נה והנשים אשר באו אתו מן הגליל היו קרובות, וראו את הקבר וכיצד הנהה גופתו.

נו וחזרו והכינו בשמים ומרקחות, ובשבת שבתו כמצוה.

Luka Chapter 24

1 And on the first, after Shabbat, before dawn, while it was yet dark, they came to the tomb and brought the spices which they had prepared; and there were with them other women. 2 And they found the stone rolled away from the tomb. 3 And they entered in, but they did not find the body of Yeshua. 4 And it came to pass as they were confused about this, behold, two men stood above them, and their garments were shining; 5 and they were afraid and bowed their faces to the ground; and they said to them, "Why do you seek the living among the dead? 6 He is not here, He has risen; remember what He spoke to you while He was in the Galil, 7 saying that Ben HaAdam had to be delivered into the hands of sinful men and be executed, and rise again on the third day." 8 And they remembered His words. 9 And they returned from the tomb and told all these things to the eleven, and to the rest. 10 They were Miryam of Magdala, and Yukhan, and Miryam the mother of Ya'akov, and the rest who were with them, who told these things to the Shlikhim. 11 And these words appeared in their eyes as delusions; and they did not believe them. 12 But Shimon rose up and ran to the tomb; and he looked in and saw the linen laid by itself, and he went away wondering in himself

לוקא פרק כד

א ובאחד בשבת בשחר, בעוד חשך, באו לבית הקבר והביאו את המרקחות אשר הכינו; והיו אתן נשים אחרות.

ב ומצאו את האבן נגלה מבית הקבר,

ג ונכנסו ולא מצאו את גופת ישוע.

ד ובעוד הן תמהות על זאת, והנה שני אנשים עמדו מעליהן ולבושם מבריק.

ה ונתמלאו פחד והרכינו פניהן ארצה. והם אמרו להן: מדוע מחפשות אתן את החי אצל המתים?

ו איננו כאן. הוא קם. זכרנה שדבר אתכן כאשר היה בגליל.

ז ואמר, שעתיד בן האדם להמסר לידי אנשים חוטאים ויצלב, וביום השלישי יקום.

ח והן נזכרו בדבריו.

ט וחזרו מן הקבר ואמרו את כל הדברים האלה לאחד עשר ולשאר.

י היו הן מרים המגדלית ויוחנה ומרים אם יעקב, והשאר שהיו אתן, אשר אחרו זאת לשליחים.

יא ונראו הדברים האלה בעיניהם כהזיות, ולא האמינו להן.

יב אבל שמעון קם ורץ לקבר, והביט וראה את

concerning what had happened.

13 And behold, two of them were going on that day to a village called Ama'os, about sixty furlongs from Yerushalayim. 14 They were talking with each other concerning all these things that had happened. 15 And while they were speaking and asking each other, Yeshua came and overtook them and walked with them. 16 But the sight of their eyes was such that they could not recognize Him. 17 And He said to them, "What are these words that you are discussing with each other, as you walk, and are sad?" 18 One of them, named K'liyopah, answered, saying to Him, "Are you alone a stranger to Yerushalayim, that you do not know what has happened in it in these days?" 19 He said to them, "What things?" They said to Him, "About Yeshua of Natrat, a man who was a Navi, mighty in word and deed before Elohim and before all the people. 20 And the chief Kohanim and the elders delivered Him up to the judgment of death, and they executed Him. 21 But we were hoping that He was the one to redeem Yisra'el; and behold, three days have passed since all these things happened. 22 And some of our women also amazed us, for they went early to the tomb; 23 and when His body was not found, they came and said to us, 'We saw Malakhim there, and they said that He is alive.' 24 And some of our men also went to the tomb, and they found it as the women had said; but they did not see Him." 25 Then Yeshua said to them, "O dull-minded, heavy-hearted, slow to believe all that the Nevi'im have spoken; 26 did not Mashi'akh have to suffer all these things in order to enter into His glory?" 27 And He began from Moshe and from all the Nevi'im, and interpreted to them from all the K'tuvim concerning Himself. 28 And they drew near to the village to which they were going; and He made them think that He was going to a far place. 29 But they urged Him and said, "Remain with us; for the day is spent and it is near dark." So He entered to stay with them. 30 And it came to pass as He sat at the table with them, He took bread, and blessed it, and broke it, and gave it to them. 31 And immediately their eyes were opened and they recognized Him; and He was taken away from them. 32 And they said one to another, "Were not our hearts burning within us when He spoke with us on the road and interpreted the

כְּלֵי הַפִּשְׁתָּן מִנַּחִים לְבָד, וְהִלְךְ מִשְׁתוֹמֵם בְּלָבוֹ
עַל מַה שֶּׁקָּרָה.

יג וְהִנֵּה שְׁנַיִם מֵהֶם הוֹלְכִים הָיוּ בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם אֶל
הַכֶּפֶר אֲשֶׁר שְׁמוֹ עַמְאוֹס, הַמְרַחֵק מִירוּשָׁלַיִם
שְׁשִׁים רִיס,

יד וְהֵם מְדַבְּרִים זֶה עִם זֶה עַל כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר קָרוּ.

טו וְכַאֲשֶׁר דִּבְרוּ וְהִתּוֹכַחוּ זֶה עִם זֶה, בָּא הוּא
יְשׁוּעַ וְהִגִּיעַ אֲלֵיהֶם וְהִלְךְ עִתָּם.

טז וְעֵינֵיהֶם הָיוּ אַחֲזוּזוֹת בְּאִפְּן שֶׁלֹּא הִפְרִיחוּהוּ.
יז וְאָמַר לָהֶם: מַה הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם
מְדַבְּרִים זֶה עִם זֶה בְּשַׁעֲהַ שְׁאַתֶּם הוֹלְכִים וְהַנִּכֵּם
עֲצוּבִים?

יח וְעַנָּה אֶחָד מֵהֶם אֲשֶׁר שְׁמוֹ קְלִיּוֹפָא, וְאָמַר
לוֹ: הֲאִם אַתָּה לְבַדְדְּךָ זֶה, מִירוּשָׁלַיִם, שְׂאִינְךָ יוֹדֵעַ
מַה שֶׁהָיָה בֵּה בְיָמֵים הָהֵם?

יט אָמַר לָהֶם: מַה? אָמְרוּ לוֹ: עַל יְשׁוּעַ אֲשֶׁר
מִנְצֵרֶת, אִישׁ שֶׁהָיָה נָבִיא, וְגִבּוֹר בְּאִמֹר
וּבְמַעֲשָׂיִם לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וּלְפָנָי כָּל הָעָם.

כ וּמִסְרוּהוּ רֵאשִׁי הַכֹּהֲנִים וְהַזְקֵנִים לְמִשְׁפַּט מוֹת
וּצְלָבוּהוּ.

כא אָבֵל אֲנַחְנוּ קוִינּוּ שֶׁהוּא הוּא עֲתִיד לְגַאֵל אֶת
יִשְׂרָאֵל. וְהִנֵּה שְׁלוֹשָׁה יָמִים מָאֵז שֶׁהָיוּ כָּל אֵלֶּה;

כב אֵלֶּה שֶׁגַּם נָשִׂים מְקַרְבָּנוּ הִדְהִימוּ אוֹתָנוּ, כִּי
הִשְׁפִּימוּ לְבֵית הַקֶּבֶר;

כג וְכִשְׁלֹא מִצָּאוּ אֶת גּוֹפְתּוֹ, בָּאוּ וְאָמְרוּ לָנוּ,
מִלְּאָכִים רָאינו שֶׁם וְהֵם אָמְרוּ עָלָיו שֶׁהוּא חַי.

כד וְגַם אֲנָשִׁים מֵאֲתָנוּ הִלְכוּ לְבֵית הַקֶּבֶר וּמִצָּאוּ
כְּפִי שְׂאִמְרוּ הַנָּשִׂים, אֵדְ אֹתוֹ לֹא רָאוּ.

כה אַזְ אָמַר לָהֶם יְשׁוּעַ: הוּי חֲסָרֵי דַעַת וְכַבְדֵי
לֵב לְהֵאֱמִין בְּכָל אֲשֶׁר דִּבְרוּ הַנְּבִיאִים.

כו וְכִי לֹא הָיָה עֲתִיד הַמְּשִׁיחַ לְסַבֵּל אֶת אֵלֶּה
וְלְהַכְנִס אֶל תַּפְאָרְתּוֹ?

כז וְהִחַל מִמִּשְׁהָ וּמִכָּל הַנְּבִיאִים, וּפְרַשׁ לָהֶם עַל
עֲצָמוֹ מִכָּל הַכְּתוּבִים.

כח וְהִתְקַרְבוּ אֶל הַכֶּפֶר אֲשֶׁר הִלְכוּ אֵלָיו, וְהוּא
נָתַן לָהֶם לְחֶשֶׁב כָּאֵלוֹ הוֹלֵךְ הוּא לְמָקוֹם רְחוֹק.

כט וְהֵאֵיצוּ בוֹ וְאָמְרוּ לוֹ: הַשָּׂאֵר אֲצִלָּנוּ, כִּי נָטָה
עֵבְשׁוּ הַיּוֹם לְהַחֲשִׁיךְ. וְנִכְנַס וְשָׁהָה אֲצִלָּם.

ל וְכַאֲשֶׁר הִסֵּב עִמָּהֶם, לָקַח לֶחֶם, וּבִרְךָ וּבָצַע,
וְנָתַן לָהֶם.

לא וּמִיָּד נִפְקְחוּ עֵינֵיהֶם וְהִפְרִיחוּהוּ, וְהוּא גִלְקַח

scriptures to us?” 33 And they rose up that very hour and returned to Yerushalayim; and they found the eleven gathered together, and those who were with them, 34 saying, “Truly Adoneinu has risen and has appeared to Shimon.” 35 And they also reported those things that happened on the road, and how they knew Him as He broke bread.

36 And while they were discussing these things, Yeshua stood among them, and said to them, “Shalom Aleikhem; it is I; do not be afraid.” 37 And they were confused and frightened, for they thought they saw a spirit.” 38 Yeshua said to them, “Why do you tremble, and why do thoughts arise in your hearts? 39 Look at my hands and my feet, that it is I; feel me and understand; for a spirit has no flesh and bones, as you see I have.” 40 When He said these things, He showed them His hands and His feet. 41 And as they still did not believe because of their joy, and they were bewildered, He said to them, “Have you anything here to eat?” 42 They gave Him a portion of a broiled fish and of a honeycomb. 43 And He took it and ate before their eyes. 44 And He said to them, “These are the words which I spoke to you when I was with you, that everything must be fulfilled which is written in the Torah of Moshe, and in the Nevi'im, and in the Tehillim, concerning me.” 45 Then He opened the eyes of their minds to understand the scriptures. 46 And He said to them, “Thus it is written, and it was right, that Mashi'akh should suffer and rise from the dead on the third day; 47 and that Teshuvah should be declared in His Name for the forgiveness of sins among all nations, and the beginning will be from Yerushalayim. 48 You are witnesses of these things. 49 And I will send upon you the promise of Avi; but remain in the city of Yerushalayim until you are clothed with power from on high.”

50 And He took them out as far as Beit Anya, and He lifted up his hands and blessed them. 51 And it came to pass, while He blessed them, He parted from them and went up to Heaven. 52 And they worshipped Him, and returned to Yerushalayim with great joy; 53 and they were always in the Heikhal, praising and blessing Elohim. Amen.

מָהֶם.

לָב וְאָמְרוּ זֶה אֵל זֶה: הָאֵם לֹא הָיָה לָבְנוּ כְּבַד
בְּתוֹכֵנוּ כְּאֲשֶׁר דָּבַר אֲתָנוּ בְּדֶרֶךְ וּפִרְשׁ לָנוּ אֶת
הַכְּתוּבִים?

לָג וְקָמוּ בָּהּ בִּשְׁעָה וְשָׁבוּ לִירוּשָׁלַיִם, וּמָצְאוּ אֶת
הָאֶחָד עֹשֶׂר מִכְּנֻסִים וְהִלְלוּ אֲשֶׁר אִתָּם,

לָד אֲזוּמָרִים: בְּאֵמֶת קָם אֲדוֹנֵינוּ וְנִרְאָה אֵל
שְׁמֵעוֹן. לֹה וְגַם הֵם סִפְרוּ אֶת הַדְּבָרִים שֶׁהָיוּ
בְּדֶרֶךְ, וְכִיצַד הִתְוַדַּע אֲלֵיהֶם כְּאֲשֶׁר בָּצַע אֶת
הַלְחָם.

לֹו וּבְעוֹדֵם מִדְּבָרִים אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, יִשׁוּעַ
עָמַד בֵּינֵיהֶם וְאָמַר לָהֶם: שְׁלוֹם לָכֶם! אֲנִי הוּא;
אֵל תִּירְאוּ.

לֹו וְהֵם נִבְהָלוּ וְנִתְמַלְאוּ פַחַד, כִּי חָשְׁבוּ שֶׁהֵם
רוּאִים רוּחַ.

לַח אָמַר לָהֶם יִשׁוּעַ: מִדּוֹעַ רוּעֵדִים אַתֶּם? וּמִדּוֹעַ
עוֹלוֹת מִחֻשְׁבוֹת עַל לִבְכֶם?

לֹט רְאוּ אֶת יְדֵי וְרַגְלֵי, שְׂאֲנִי הוּא. מִשְׁשׁוּנֵי
וְהִנְכַחוּ; כִּי לְרוּחַ אֵין בֶּשֶׂר וְעֲצָמוֹת כְּפִי שְׂרוּאִים
אִתָּם שְׂיִשׁ לִי.

מ וּכְשֶׁאָמַר זֹאת הִרְאָה לָהֶם אֶת יְדָיו וְרַגְלָיו.
מֵא וּכְיוֹן שְׁעֵדִין לֹא הָאֲמִינוּ מִשְׁמַחְתָּם, וְנִגְדְּהֵמִים
הָיוּ, אָמַר לָהֶם: יֵשׁ לָכֶם כָּאֵן דְּבַר מָה לְאָכֹל?
מֵב וְהֵם נִתְּנוּ לֹו מִנָּה מִדָּג צְלוּי וּמַחְלַת דְּבֶשׂ. מִג
וְלָקַח וְאָכַל לְעֵינֵיהֶם,

מִד וְאָמַר לָהֶם: אֵלֶּה הֵם הַדְּבָרִים שֶׁדְּבַרְתִּי
אִתְּכֶם כְּאֲשֶׁר הָיִיתִי אִתְּכֶם, שְׁצַרִיד לְהִתְמַלֵּא כָּל
שְׁכֵתוֹב עָלֵי בְּתוֹרַת מֹשֶׁה וּבְנִבְיָאִים וּבְתִהִלִּים.

מֵה אֲזוּ פָקַח אֶת עֵינָיו שְׁכָלֵם לְהִבִּין אֶת
הַכְּתוּבִים;

מֹו וְאָמַר לָהֶם: כְּדָ כְּתוּב וְכָדָ רְאוּ הָיָה,
שֶׁהַמְּשִׁיחַ יִסְבֵּל וְיָקוּם מִבֵּין הַמֵּתִים בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי,

מֹז וְשֶׁתְּכַרְזוּ בְּשִׁמוֹ תְּשׁוּבָה לְסְלִיחַת חַטָּאִים בְּכָל
הַגּוֹיִם; וְהִתְחַלְתֶּם תְּהִיָּה מִירוּשָׁלַיִם.

מַח וְאַתֶּם עֵדֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה.

מֵט וְאֲנִי אֲשַׁלַּח עֲלֵיכֶם אֶת הַבְּטָחַת אָבִי, אֲבָל
אַתֶּם חֲכוּ בְּעִיר יְרוּשָׁלַיִם עַד אֲשֶׁר תִּלְבְּשׁוּ כַח
מִמְרוֹם.

נ וְהוֹצִיא אוֹתָם עַד בֵּית עֲנָנָה, וְהָרִים יְדָיו וּבִרְדָּ
אוֹתָם.

נֵא וְכִאֲשֶׁר בִּרְדָּ אוֹתָם, נִפְרַד מֵהֶם וְעָלָה
לְשָׁמַיִם.

גב והם השתחוו לו וחרו לירושלים בשמחה גדולה.

נג ובכל עת היו בהיכל, משבחים ומברכים את האלהים. אמן.

Yokhanan Chapter 13

1 Now before Khag HaPesakh, Yeshua knew the hour had come to depart from this world to His Father. He loved His own who were in this world, and He loved them to the end. 2 When supper ended, HaSatan put into the heart of Yehudah Ben Shimon of Sekharyotah, to betray Him. 3 But Yeshua, because He knew that HaAv had given everything into His hands, and that He came from Elohim and was going to Elohim, 4 rose from supper and laid aside His robe; and He took a cloth and tied it around His loins. 5 Then he poured water into a basin and began to wash the feet of His Talmidim, and to wipe them with the cloth which was tied around His loins. 6 When He came to Shimon Kefa, Shimon said to Him, "Are you, My Adon, going to wash my feet?" 7 Yeshua answered, saying to him, "What I am doing, you do not know now, but later you will understand." 8 Then Shimon Kefa said to Him, "You will never wash my feet." Yeshua said to him, "If I do not wash you, you have no part with me." 9 Shimon Kefa said to Him, "Then, My Adon, wash not only my feet, but also my hands and my head." 10 Yeshua said to him, "He who has bathed does not need to wash except his feet only, for he is already all clean; so you are all clean, but not every one of you." 11 For Yeshua knew him who was to betray Him; therefore He said, "Not every one of you is clean." 12 When He had washed their feet, He put on His robes and sat down; and He said to them, "Do you know what I have done to you? 13 You call me "Rabbeinu" and "Adoneinu"; and what you say is well, for I am. 14 If I then, your Adon and your Rabbi, have washed your feet, how much more should you wash one another's feet? 15 For I have given you this as an example, so that just as I have done to you, you should also do. 16 Amein, Amein, I say to you, there is no servant who is greater than his master; and no Shali'akh who is greater than He who sent him. 17 If you know these things, blessed are you if you do them."

יוחנן פרק יג

א לפני חג הפסח ידע ישוע כי הגיעה השעה שיעבר מן העולם הזה אל אביו. והוא אהב את השייכים לו אשר בעולם הזה, ועד הסוף אהב אותם.

ב וכאשר היתה הסעודה, שם השטן בלבז של יהודה בן שמעון סכריוטה למסר אותו.

ג והוא ישוע מפיון שידע כי את הכל נתן האב בידי, וכי מאת האלהים יצא ואל האלהים הוא הולך.

ד קם מן הסעודה והניח את בגדיו, ולקח מגבת וחרג אותה על מתניו,

ה ויצק מים בקערה והחל לרחץ את רגלי תלמידיו, ונגב אותן במגבת החגורה על מתניו.

ו אבל כאשר בא אל שמעון כפא, אמר לו שמעון: אתה, אדוני, אתה רוחץ לי את רגלי?

ז ענה ישוע ואמר לו: מה שאני עושה; אתה אינך יודע עכשו, אבל אחרי כן תדע.

ח אמר לו שמעון כפא: לעולם לא תרחץ לי את רגלי! אמר לו ישוע: אם לא ארחץ אותך, איך תחלק אתי.

ט אמר לו שמעון כפא: אם כן, אדוני, לא רק את רגלי תרחץ לי, אלא גם את ידי וגם את ראשי.

י אמר לו ישוע: הרחוק אינו צריך לרחץ אלא את רגליו בלבד, כי כלו טהור. גם אתם טהורים אתם, אך לא כלכם.

יא כי ישוע הכיר את מי שימסר אותו; משום כך אמר: לא כלכם טהורים.

יב ואחרי שרחץ את רגליהם, לבש את בגדיו והסב, ואמר להם: יודעים אתם מה עשיתי לכם?

יג אתם קוראים לי, רבנו ואדונינו, והיטב אומרים אתם, שכן אני הוא.

יד לכן אם אני, אדוניכם ורבכם, רחצתי לכם את רגליכם, על אחת כמה וכמה חייבים אתם לרחץ זה את רגלי זה;

18 "I do not say this concerning all of you, for I know those whom I have chosen; but that the scripture might be fulfilled, "He who eats bread with me has lifted up his heel against me," 19 I tell you now before it happens, that when it happens, you may believe that I am He. 20 Amein, Amein, I say to you, He who receives him whom I send receives me; and he who receives me receives Him who sent me." 21 Yeshua said these things, and He was disturbed in spirit, and testified, saying, "Amein, Amein, I say to you, one of you will betray me." 22 The Talmidim then looked at each other, because they did not know concerning whom He spoke. 23 Now there was one of His Talmidim who was leaning on his bosom, the one whom Yeshua loved. 24 Shimon Kefa beckoned to him, to ask Him of whom He spoke. 25 So that talmid leaned himself on the breast of Yeshua, and said to Him, "My Adon, who is he?" 26 Yeshua answered, saying, "The one for whom I dip bread and give it to him." So Yeshua dipped the bread, and gave it to Yehudah Ben Shimon of Sekharyotah. 27 And after the bread, HaSatan took possession of him. So Yeshua said to him, "What you are going to do, do it quickly." 28 But no man of those who were sitting at the table understood what He said to him. 29 For some of them thought, because the purse was with Yehudah, that He ordered him to buy what was needed for the Khag, or to give something to the poor. 30 So Yehudah then received the bread and went outside immediately; and it was night when he went out.

31 Yeshua then said, "Now Ben HaAdam is glorified, and Elohim is glorified by Him. 32 If Elohim is glorified by Him, Elohim will also glorify Him in Himself, and He will glorify Him at once. 33 My sons, I am with you yet a little while, and you will seek me. And just as I said to the Y'hudim, 'Where I go you cannot come'; the same I now tell you also. 34 A renewal of a mitzvah I give you, that you love one another; just as I have loved you, you also should love one another. 35 By this every man shall know that you are my Talmidim, if you have love one for another."

36 Shimon Kefa said to Him, "Adoneinu, where are you going?" Yeshua answered, saying to him, "Where I go you cannot follow me now, but you will follow later." 37 Shimon Kefa said to Him, "My Adon, why

טו כי את הדגמה הזאת נתתי לכם, שכםו שאני עשיתי לכם גם אתם תעשו.

טז אמן אמן אומר אני לכם, שאין עבד גדול מאדוני ואין שליח גדול ממי ששלחו.

יז אם את אלה תדעו, אשריכם אם תעשו אותם.

יח לא על בלכם אומר אני זאת, כי מכיר אני את אלה שבחרתי, אלא שיתמלא הפתוב, האוכל עמי לחם הרים עלי עקבו.

יט מעתה אומר אני לכם בטרים יהיה, כדי שכאשר יהיה תאמינו כי אני הוא.

כ אמן אמן אומר אני לכם, מי שמקבל את מי שאני שולח, אותי הוא מקבל; ומי שמקבל אותי, מקבל את מי ששלחני.

כא את הדברים האלה אמר ישוע ונסער ברוחו, והעיד ואמר: אמן אמן אומר אני לכם, אחד מכם ימסרני.

כב הביתו התלמידים זה בזה, כי לא ידעו על מי אמר.

כג והיה מתלמידיו אחד אשר היה שעון על חיקו, אשר אהבו ישוע.

כד לזה רמז שמעון כיפא שישאל אותו מי הוא אשר עליו אמר.

כה ונפל התלמיד ההוא על חזהו של ישוע ואמר לו: אדוני, מהו זה?

כו ענה ישוע ואמר: ההוא שאטבל לחם ואתן לו. וטבל ישוע את הלחם ונתן ליהודה בן שמעון סכריוטה.

כז ואחרי הלחם, אז נכנס בו השטן. ואמר לו ישוע: מה שתעשה, עשה מהר.

כח אף זאת לא ידע איש מן המסבים, על מה אמר לו;

כט כי אחדים חשבו, מכיון שהקפה היתה אצל יהודה, שצוות צוה עליו לקנות מה שדרוש לחג, או שיתן דבר מה לעניים.

ל והוא יהודה לקח את הלחם מיד ויצא החוצה; ולילה היה כאשר יצא.

לא ואמר ישוע: כעת נתפאר בן האדם, והאלהים נתפאר בו.

לב ואם האלהים נתפאר בו, גם האלהים יפאר אותו בו, ומיד יפאר אותו.

לג בני, אף מעט אהיה עמכם, ותחפשוני; וכמו שאמרתי ליהודים, לאן שאני הולך, אתם אינכם

can I not follow you now? I will even lay down my life for you.” 38 Yeshua said to him, “Will you lay down your life for me? Amein, Amein, I say to you, the cock shall not crow until you have denied me three times.”

יְכוּלִים לְבוֹא, גַּם לְכֶם אֹמֵר אֲנִי עֹכְשׁוֹ.
לְדַ מְצוּהָ חֲדָשָׁה נוֹתֵן אֲנִי לְכֶם, שְׁתֹּאֲהִבוּ זֶה אֶת
זֶה; כְּמוֹ שְׁאֲנִי אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם, גַּם אַתֶּם אֶהְבּוּ זֶה
אֶת זֶה.
לֵה בְזֹאת יִדַע כָּל אָדָם שֶׁתְּלַמִּידֵי אַתֶּם: אִם
תִּהְיֶה בְכֶם אֶהְבֵּה זֶה לְזֶה.
לֹא אֹמֵר לֹא שֶׁמְעוֹן כִּיפֵא: אֲדוֹנֵינוּ, לֵאמֹן אֶתְהָ
הוֹלֵךְ? עֲנֵה יֵשׁוּעַ וְאֹמֵר לֹא: לֵאמֹן שְׁאֲנִי הוֹלֵךְ, אֵינְךָ
יְכוּל עֹכְשׁוֹ לְבוֹא אַחֲרַי, אֲבָל בְּסוּף תְּבוֹא.
לֹא אֹמֵר לֹא שֶׁמְעוֹן כִּיפֵא: אֲדוֹנֵי, מִדּוּעַ אֵינְנִי יְכוּל
לְבוֹא אַחֲרֶיךָ עֹכְשׁוֹ? אֶת נִפְשִׁי אֶתֵּן בְּעֵדֶךָ.
לֵח אֹמֵר לֹא יֵשׁוּעַ: אֶת נִפְשֶׁךָ תִתֵּן בְּעֵדֶי? אִמֵּן
אִמֵּן אֹמֵר אֲנִי לְךָ, לֹא יִקְרָא הַתְּרַנְּגוּל עַד אֲשֶׁר
תִּכְפַּר בִּי שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים.

Yokhanan Chapter 14

1 “Let not your heart be troubled; trust in Elohim, and trust in me also. 2 In the house of Avi are many rooms; if it were not so, I would have told you. I go to prepare a place for you. 3 And if I go and prepare a place for you, I will come again and take you to me, so that where I am you may be also. 4 You know where I am going, and you know the way.” 5 T’oma said to Him, “Adoneinu, we do not know where you are going; and how can we know the way?” 6 Yeshua said to him, “I am HaDerekh, and HaEmet, and HaKhayim; no man comes to Avi except by me. 7 If you had known me, you would have known Avi also; from henceforth you know Him, and you have seen Him.” 8 Filipos said to Him, “Adoneinu, show us HaAv, and that is enough for us.” 9 Yeshua said to him, “All this time I have been with you, and yet you do not know me, Filipos? He who sees me has seen HaAv; and how do you say, ‘Show us HaAv?’ 10 Do you not believe that I am in Avi and Avi is in me? The words that I speak, I do not speak of myself; but Avi who abides in me does these works. 11 Trust that I am in Avi and Avi is in me; and if not, trust because of the works.”

12 “Amein, Amein, I say to you, he who trusts in me shall do the works which I do; and even greater than these things he shall do, because I am going to Avi. 13 And whatever you ask in my Name, I will do it for you, so that HaAv may be glorified through His Son. 14 If you ask me in my own Name, I will do it.”

יוחנן פרק יד

א אל ידאג לבבכם; האמינו באלהים, ובי האמינו.
ב רבים המעונות בבית אבי. ואם לא, הייתי אומר לכם; כי הולך אני להכין לכם מקום.
ג ואם אלך ואכין לכם מקום, שוב אבוא ואקח אתכם אלי, כדי שבאשר אני שם, גם אתם תהיו.
ד ולאן אני הולך יודעים אתם, ואת הדרך יודעים אתם.
ה אמר לו תאומא: אדונינו, אין אנו יודעים לאן אתה הולך, ואיך יכולים אנו לדעת את הדרך?
ו אמר לו ישוע: אני הדרך והאמת והחיים. אין איש בא אל האב אלא בי.
ז אלו הפרתם אותי, גם את אבי הייתם מכירים. ומעתה מכירים אתם אותו וראיתם אותו!
ח אמר לו פיליפוס: אדונינו, הראה לנו את האב ודי לנו.
ט אמר לו ישוע: כל הזמן הזה אני אתכם ולא הפרתני, פיליפא? מי שרואה אותי ראה את האב, וכיצד אתה אומר, הראה לנו את האב?
י אינך מאמין שאני באבי ואבי בי? והדברים אשר אני מדבר, אינני מדבר מעצמי; אבי השוכן בי, הוא עושה את המעשים האלה.
יא האמינו שאני באבי ואבי בי. ואם לא, לו גם בגלל המעשים האמינו.
יב אמן אמן אמר אני לכם, מי שמאמין בי, את

15 "If you love me, keep my mitzvot. 16 And I will ask of Avi, and He will give you another comforter, to be with you forever, 17 even Ru'akh HaEmet, which the world cannot receive, because it has not seen it and does not know it; but you know it because it abides with you and is in you. 18 I will not leave you bereaved, for I will come to you after a little while. 19 And the world will not see me, but you will see me; because I live, you shall live also. 20 In that day you will know that I am in Avi, and you are in me, and I am in you. 21 He who has my mitzvot with him and obeys them is the one who loves me; he who loves me will be loved by Avi, and I will love him and reveal myself to him. 22 Yehudah (not of Sekharyotah) said to Him, "My Adon, why is it that you will reveal yourself to us and not to the world?" 23 Yeshua answered, saying to him, "He who loves me keeps My D'var; and Avi will love him, and we will come to him and make a place of abode with him. 24 But he who does not love me does not keep My D'var; and this Davar which you hear is not my own but the Father's who sent me."

25 "I have spoken these things to you while I am with you. 26 But the Comforter, The Ru'akh HaKodesh, which Avi will send in my Name, will teach you everything, and remind you of everything which I tell you. 27 Shalom I leave with you; my own shalom I give you; not as the world gives do I give to you. Let not your heart be troubled, and do not be afraid."

28 "You heard that I told you I am going away, and I will come to you. If you loved me, you would rejoice because I am going to Avi; for Avi is greater than I. 29 And now behold, I have told you before it happens, so that when it does happen, you may believe. 30 Hereafter I will not talk much with you; for the prince of this world comes; and yet he has nothing in me. 31 But that the world may know that I love Avi, and as Avi has commanded me, so I do. Arise, let us go away from here."

הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר אֲנִי עוֹשֶׂה גַם הוּא יַעֲשֶׂה; וְגִדּוּלוֹת מְאֹלָה יַעֲשֶׂה, כִּי אֵל הָאֵב הוֹלֵךְ אֲנִי. יג וּמָה שֶׁתִּבְקְשׁוּ בְּשִׁמִּי אַעֲשֶׂה לָכֶם, לְמַעַן יִפְאָר הָאֵב בְּבָנוּ.

יד וְאִם תִּבְקְשׁוּ מִמֶּנִּי בְּשִׁמִּי, אֲנִי אַעֲשֶׂה לָכֶם. טו אִם אוֹהֲבִים אֶתֶם אוֹתִי, שִׁמְרוּ אֶת מִצְוֹתַי. טז וְאֲנִי אֲבַקֵּשׁ מֵאֲבִי וְיִתֵּן לָכֶם מְנַחֵם אַחֵר אֲשֶׁר יִהְיֶה עִמָּכֶם לְעוֹלָם,

יז אֶת רוּחַ הָאֱמֶת אֲשֶׁר הָעוֹלָם אֵינּוּ יָכוֹל לְקַבֵּלָהּ, מִשּׁוּם שֶׁלֹּא רָאָה אוֹתָהּ וְלֹא הִכִּירָהּ. אֲבָל אֶתֶם מְכִירִים אוֹתָהּ, כִּי אֶצְלָכֶם הִיא שׁוֹכֶנֶת וּבְכֶם הִיא.

יח אֵינְנִי עוֹזֵב אֶתְכֶם יְתוּמִים, כִּי אָבוּא אֲלֵיכֶם. יט עוֹד מְעַט וְהָעוֹלָם לֹא יֵרְאֶה אוֹתִי, אֲבָל אֶתֶם תִּרְאוּנִי, כִּי אֲנִי חַי; גַּם אֶתֶם תִּחְיוּ.

כ בַּיּוֹם הַהוּא תִּדְעוּ שֶׁאֲנִי בְּאֲבִי, וְאֶתֶם בִּי וְאֲנִי בְכֶם.

כא מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ מִצְוֹתַי וְשׁוֹמֵר אוֹתָן, הוּא הָאוֹהֵב אוֹתִי; וְהָאוֹהֵב אוֹתִי יִהְיֶה אֹהֵב עַל אֲבִי, וְאֲנִי אֹהֵב אוֹתוֹ וְאֶגְלֶה לוֹ אֶת עֲצָמִי.

כב אָמַר לוֹ יְהוּדָה, לֹא סִכְרִיזְטָה: אֲדוֹנִי, לָמָּה לָנוּ עֲתִיד אֶתָּה לְגַלוֹת אֶת עֲצָמְךָ, וְלֹא לְעוֹלָם? כג עָנָה יֵשׁוּעַ וְאָמַר לוֹ: מִי שֶׁאוֹהֵב אוֹתִי שׁוֹמֵר אֶת דְּבָרִי, וְאֲבִי יֹאהֵב אוֹתוֹ; וְנָבוֹא אֵלָיו וְאֶצְלוֹ נַעֲשֶׂה אֶת מְעוֹנָנוּ.

כד אֲבָל מִי שֶׁאֵינּוּ אוֹהֵב אוֹתִי אֵינּוּ שׁוֹמֵר אֶת דְּבָרִי. וְהַדְּבָר הַזֶּה שֶׁאֶתֶם שׁוֹמְעִים אֵינּוּ שְׁלִי, אֲלֵא שֶׁל הָאֵב אֲשֶׁר שְׁלַחְנִי.

כה אֶת אֵלֶּה דְּבַרְתִּי אֶתְכֶם בְּעוֹדִי אֶצְלָכֶם. כו אֲבָל הוּא הַמְּנַחֵם, רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, אֲשֶׁר יִשְׁלַח אֲבִי בְּשִׁמִּי, הוּא יִלְמְדְכֶם כָּל דְּבָר, וְהוּא יִזְכִּירְכֶם כָּל מָה שֶׁאֲנִי אוֹמֵר לָכֶם.

כז שְׁלוֹם אֲנִי מְנִיחַ לָכֶם, אֶת הַשְּׁלוֹם שְׁלִי נוֹתֵן אֲנִי לָכֶם; לֹא כְּפִי שְׁנוֹתֵן הָעוֹלָם נוֹתֵן אֲנִי לָכֶם. אל יִדְאָג לְבַבְכֶם וְאל יִירָא.

כח שִׁמְעֵתֶם שֶׁאֲנִי אֹמְרֵתִי לָכֶם, הוֹלֵךְ אֲנִי וְאָבוּא אֲלֵיכֶם. לוֹ אֶהְבֵּתֶם אוֹתִי, הֵייתֶם שְׂמֵחִים שֶׁהוֹלֵךְ אֲנִי אֵל אֲבִי, כִּי אֲבִי גָדוֹל מִמֶּנִּי.

כט וְכַעַת הִנֵּה אֹמְרֵתִי לָכֶם בְּטֶרֶם יִהְיֶה, לְמַעַן תִּאֱמִינוּ בְּאֲשֶׁר יִהְיֶה.

ל מַעַתָּה לֹא אֲדַבֵּר אֶתְכֶם הַרְבֵּה, כִּי יָבוֹא שַׂר הָעוֹלָם וְבִי אֵין לוֹ מְאוּמָה.

לא אָבֵל שִׂידַע הָעוֹלָם כִּי אוֹהֵב אֲנִי אֶת אָבִי,
וְכִפִּי שְׂצוֹנֵי אָבִי, כִּד עוֹשֶׂה אֲנִי. קוֹמוּ גַלְדֵּי מִכָּאן.

Yokhanan Chapter 15

1 "I am the Vine of Truth, and Avi is the caretaker. 2 Every branch in me that does not bear fruit, He cuts off; and the one which bears fruit, He prunes so that it may bring forth more fruit. 3 You have already been pruned because of HaDavar which I have spoken to you. 4 Remain in me, and I in you. Just as a branch cannot give fruit by itself unless it remains in the vine, even so you cannot unless you remain in me. 5 I am the vine, you are the branches. He who remains in me, and I in him, will bear abundant fruit; for without me you can do nothing. 6 Unless a man remains in me, he will be cast outside like a branch which is withered, which they pick up and throw into the fire to be burned. 7 If you remain in me, and my words remain in you, whatever you ask shall be done for you. 8 In this, HaAv will be glorified, that you bear abundant fruit and be my Talmidim."

9 "Just as Avi has loved me, I also have loved you; abide in my love. 10 If you keep my mitzvot, you will abide in my love, even as I have kept the mitzvot of Avi, and abide in His love. 11 I have spoken these things to you that my joy may be in you, and that your joy may be full. 12 This is my mitzvah: that you love one another just as I have loved you. 13 There is no greater love than this, that a man lay down his life for the sake of his friends. 14 You are my friends, if you do everything that I command you. 15 Henceforth I will not call you servants, because a servant does not know what his master does; but I have always called you my friends, because everything that I heard from Avi I have made known to you. 16 You did not choose me, but I chose you, and I have appointed you, that you also should go and produce fruit, and that your fruit might remain, so that whatever you ask Avi in my Name, He will give it to you. 17 I command these things to you so that you may love one another."

18 "If the world hates you, know well that it has hated me before you. 19 If you were of the world, the world would love its own; but you are not of the world, for I have chosen you out of the world; this is why the

יוחנן פרק טו

א אֲנִי הוּא גֶפֶן הָאֱמֶת, וְאָבִי הוּא הַכּוֹרֵם.
ב כָּל שָׂרִיג בִּי שְׂאִינוּ נוֹתֵן פֶּרִי, הוּא מְסִיר אוֹתוֹ;
וְאֲשֶׁר נוֹתֵן פֶּרִי, הוּא מְטַהֵר אוֹתוֹ כְּדִי שְׂיַעֲשֶׂה
פְּרִי רַב.

ג אַתֶּם כְּבָר טְהוּרִים בְּגַלְל הַדְּבָר שֶׁדִּבַּרְתִּי
אֵלֵיכֶם.

ד עֲמְדוּ בִּי, וְאֲנִי בְכֶם. כִּשֵׁם שֶׁהַשָּׂרִיג אֵינוֹ יָכוֹל
לָתֵת פְּרִי מִעֲצָמוֹ אִם לֹא יַעֲמֵד בְּגֶפֶן, כִּד גַּם לֹא
אַתֶּם אִם לֹא תַעֲמְדוּ בִּי.

ה אֲנִי הוּא הַגֶּפֶן, וְאַתֶּם הַשָּׂרִיגִים. מִי שֶׁעוֹמֵד בִּי
וְאֲנִי בּוֹ, הִלֵּךְ עוֹשֶׂה פְּרִי רַב; כִּי בִלְעָדֵי אֵינְכֶם
יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת כְּלוּם.

ו וְאִישׁ אִם אֵינְנוּ עוֹמְדֵי בִּי, מִשְׁלַךְ הוּא הַחוּצָה
כְּשָׂרִיג יָבֵשׁ; וּמִלְקָטִים אוֹתוֹ וּמְשַׁלְּכִים אוֹתוֹ
לְאֵשׁ לְהַשְׂרֵף.

ז אָבֵל אִם תַּעֲמְדוּ בִּי וּדְבַרִי יַעֲמְדוּ בְכֶם, כָּל מֵה
שֶׁתַּרְצוּ לְבַקֵּשׁ יִהְיֶה לְכֶם.

ח בְּזֹאת יִפְאַר הָאֵב, שֶׁתַּעֲשׂוּ הַרְבֵּה פְּרִי וְתִהְיוּ
תְלָמִידֵי.

ט כִּשֵׁם שֶׁאַהֲבֵנִי אָבִי גַם אֲנִי אֶהֱבֵתִי אֶתְכֶם.
עֲמְדוּ בְּאַהֲבַתִּי שְׁלִי.

י אִם אַתְּ מְצוּוֹתִי תִשְׁמְרוּ, תַעֲמְדוּ בְּאַהֲבַתִּי, כִּפִּי
שְׂאֵנִי שְׁמַרְתִּי אֶת מְצוּוֹת אָבִי וְעוֹמֵד אֲנִי
בְּאַהֲבָתוֹ.

יא אַתְּ אֵלֶּה דִּבַּרְתִּי אֵלֵיכֶם כְּדִי שֶׁשְׂמַחְתִּי תִהְיֶה
בְּכֶם וְתִשְׁלַם שְׂמַחְתְּכֶם.

יב זֹהִי מְצוּוֹתִי, שֶׁתֵּאָהֱבוּ זֶה אֶת זֶה כִּפִּי שְׂאֵנִי
אֶהֱבֵתִי אֶתְכֶם.

יג אִין אֶהֱבֶה גְדוּלָה מְזֹאת, שֶׁאָדָם יִתֵּן אֶת נַפְשׁוֹ
בְּעַד יְדִידוֹ.

יד אַתֶּם יְדִידֵי אַתֶּם, אִם תַּעֲשׂוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר אֲנִי
מְצוּה אֶתְכֶם.

טו מֵעַתָּה אֵינְנִי קוֹרֵא לְכֶם עֲבָדִים, כִּי הָעֶבֶד
אֵינוֹ יוֹדֵעַ מֵה עוֹשֶׂה אֲדוֹנָיו. וְאוֹלָם 'יְדִידֵי'
קָרָאתִי לְכֶם, כִּי כָּל אֲשֶׁר שְׂמַעְתִּי מֵאָבִי הוֹדַעְתִּי
לְכֶם.

טז לֹא אַתֶּם בְּחַרְתֶּם אוֹתִי, אֶלָּא אֲנִי בְּחַרְתִּי
אֶתְכֶם וּמְנִיתִי אֶתְכֶם, שְׂגַם אַתֶּם תִּלְכוּ וְתַעֲשׂוּ

world hates you. 20 Remember HaDavar which I said to you, that no servant is greater than his master. If they have persecuted me, they will also persecute you; if they kept My D'var, they will also keep yours. 21 But they will do all these things to you for the sake of my Name, because they do not know Him who sent me. 22 If I had not come and spoken to them, they would be without sin; but now they have no excuse for their sins. 23 He who hates me hates Avi also. 24 If I had not done works before their eyes, such as no other man has ever done, they would be without sin; but now they have seen and hated me and also Avi, 25 so that HaDavar, as it is written in their Torah, may be fulfilled, "They hated me for no reason."

26 "But when the Comforter comes, which I will send to you from Avi, The Ru'akh HaEmet which proceeds from Avi, it will testify concerning me. 27 And you also will testify because you have been with me from the beginning."

פְּרִי, וּפְרִיכֶם יִתְקִים, בְּאִפְּן שְׁכַל אֲשֶׁר תִּבְקְשׁוּ מֵאָבִי בְּשִׁמִּי, יִתֵּן לָכֶם.

זוֹ אֶת אֱלֹה מִצְוָה אֲנִי עֲלֵיכֶם, שְׁתֹּאֲהִבוּ זֶה אֶת זֶה.

יח וְאִם הָעוֹלָם שׁוֹנֵא אֶתְכֶם, דְּעוּ שְׁאוֹתֵי שְׁנֵא לְפָנֵיכֶם.

יט וְאִלּוּ מִן הָעוֹלָם הֵייתֶם, הָעוֹלָם הָיָה אוֹהֵב אֶת שְׁלוֹ. אֲבָל אֵינְכֶם מִן הָעוֹלָם, כִּי אֲנִי בְּחַרְתִּי אֶתְכֶם מִן הָעוֹלָם; עַל כֵּן שׁוֹנֵא אֶתְכֶם הָעוֹלָם.

כ זָכְרוּ אֶת הַדְּבָר אֲשֶׁר אֲנִי אִמַּרְתִּי לָכֶם, שְׂאִין עֶבֶד גָּדוֹל מֵאֲדוֹנָיו. אִם אוֹתִי רָדְפוּ, גַּם אֶתְכֶם יִרְדְּפוּ; וְאִם אֶת דְּבָרֵי שְׁמָרוּ, גַּם אֶת שְׁלֹכֶם יִשְׁמְרוּ.

כא וְאוֹלָם אֶת כָּל אֱלֹה יַעֲשׂוּ לָכֶם בְּעִבּוֹר שְׁמִי, כִּי אֵינֶם מְבִירִים אֶת מִי שְׁשַׁלְּחָנִי.

כב אִלּוּ אֲנִי לֹא בִּאתִי וְדִבַּרְתִּי אִתְּם, לֹא הָיָה בְּהֶם חֲטָא; אֲדָ כָּעֵת אֵין לְהֶם תְּרוּץ עַל חֲטָאֵיהֶם.

כג מִי שְׁשׁוֹנֵא אוֹתִי שׁוֹנֵא גַם אֶת אָבִי.

כד וְאִלּוּ לֹא עָשִׂיתִי לְעֵינֵיהֶם אֶת הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר אִישׁ אַחֵר לֹא עָשָׂה, לֹא הָיָה בְּהֶם חֲטָא; אֲדָ כָּעֵת רָאוּ וְשָׁנְאוּ גַם אוֹתִי וְגַם אֶת אָבִי, כִּה לְמֵלֵא אֶת הַדְּבָר שְׁכַתּוֹב בְּתוֹרָתָם: חֲנָם שְׁנֵאוּנִי.

כו אֲבָל לְאַחַר שְׁבִיבֹא הַמִּנְחָם, אֲשֶׁר אֲנִי אֶשְׁלַח לָכֶם מֵאֵת אָבִי, רוּחַ הָאֱמֶת הַיּוֹצֵאת מֵאֵת אָבִי, הוּא יַעֲיֵד עָלַי.

כז גַּם אִתְּם מְעִידִים, כִּי מִתְחַלֵּה אִתְּם אֶתִּי.

Yokhanan Chapter 16

1 "I have spoken these things to you so that you may not stumble. 2 For they will put you out of their Beit K'nessets; and the hour will come that whoever kills you will think that he has offered an offering to Elohim. 3 And these things they will do because they have not known Avi, nor me. 4 I have spoken these things to you that when their time does come, you may remember them, and that I told you. And these things I did not tell you before because I was with you. 5 But now I am going to Him who sent me, and yet no one of you asks me, 'Where are you going?' 6 But because I told you these things, sorrow has come and filled your hearts."

יוחנן פרק טז

א אֶת אֱלֹה דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם כְּדִי שְׁלֹא תִבְקְשׁוּ;

ב כִּי יִנְדּוּ אֶתְכֶם מִבֵּיתֵי כְּנִסְיֹתֵיהֶם; וְתִבּוֹא שְׁעָה שְׁכַל מִי שְׁיִהַרֵּג אֶתְכֶם יִחְשַׁב כִּי מִקְרִיב הוּא מִנְחָה לְאֱלֹהִים.

ג וְאֶת אֱלֹה יַעֲשׂוּ מִשׁוֹם שְׁלֹא הִכִּירוּ לֹא אֶת אָבִי וְלֹא אוֹתִי.

ד אֶת אֱלֹה דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם, כְּדִי שְׁבִיבֹא זְמַנָּם תִּזְכְּרוּ אוֹתָם, שְׂאֲנִי אִמַּרְתִּי לָכֶם. וְאֶת אֱלֹה קָדָם לֹא אִמַּרְתִּי לָכֶם, כִּי הֵייתִי אִתְּכֶם.

ה אֲבָל כָּעֵת הוֹלֵךְ אֲנִי אֶל מִי שְׁשַׁלְּחָנִי, וְאֵין אִישׁ מִכֶּם שׁוֹאֵל אוֹתִי, לָאֵן אֶתָּה הוֹלֵךְ?

ו כִּי אִמַּרְתִּי לָכֶם אֶת אֱלֹה וּבֹא הָעֶצֶב וּמֵלֵא אֶת

7 “But I tell you the truth, it is better for you that I should go away; for if I do not go away, the Comforter will not come to you; but if I should go, I will send it to you. 8 And when it is come, it will rebuke the world concerning khata, concerning tzedaka, and concerning mishpat; 9 concerning khata, because they do not believe in me; 10 concerning tzedaka, because I go to Avi and you will not see me again; 11 concerning mishpat, because the leader of this world has been judged. 12 Again, I have many other things to tell you, but you cannot grasp them now. 13 But when The Ru'akh HaEmet is come, it will guide you into all the truth; for it will not speak from itself, but what it hears it will speak; and it will make known to you things which are to come in the future. 14 It will glorify me, because it will take of my own and show it to you. 15 Everything that Avi has is mine; this is the reason why I told you that it will take of my own and show it to you. 16 A little while, and you will not see me; and again a little while, and you will see me, because I am going to HaAv.”

17 Then His Talmidim said to one another, “What is this that He said to us, ‘A little while, and you will not see me; and again a little while, and you will see me;’ and, ‘because I am going to Avi?’” 18 And they said, “What is this that He said, ‘A little while?’ We cannot understand what He talks about.” 19 Yeshua knew that they desired to ask Him, and He said to them, “Are you inquiring among yourselves concerning this that I told you, ‘a little while, and you will not see me; and again a little while, and you will see me?’” 20 Amein, Amein, I say to you, that you will weep and wail, and yet the world will rejoice; and you will be sad, but your sadness will be changed into gladness. 21 When a woman is in labor, she is troubled because her day has arrived; but when she has given birth to a son, she no longer remembers her troubles because of the joy that a male child is born into the world. 22 So you also are troubled; but I will see you again, and your heart will rejoice, and your joy no man will take away from you.” 23 “In that day you will not ask me anything. Amein, Amein, I say to you, that whatever you ask Avi in my Name, He will give it to you. 24 Hitherto you have asked nothing in my Name; ask and you will receive, so that your joy may be full. 25 I have spoken these

לְבַבְכֶם.
ז בְּרַם אֵת הָאֵמֶת אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם, מוֹטָב לָכֶם שְׂאֲנִי הוֹלֵךְ; שְׂכֵן אִם לֹא אֵלַי, הַמְנַחֵם לֹא יִבּוֹא אֵלֵיכֶם; אָבֵל אִם אֵלַי, אֲשַׁלְּחֵהוּ אֵלֵיכֶם.
ח וְכִשְׂבִּיבּוֹא, הוּא יוֹכִיחַ אֵת הָעוֹלָם עַל הַחֲטָא וְעַל הַצְּדָק וְעַל הַמְשָׁפֵט;
ט עַל הַחֲטָא, כִּי אֵינֶם מְאֲמִינִים בִּי;
י עַל הַצְּדָק, כִּי הוֹלֵךְ אֲנִי אֶל אָבִי וְלֹא תִרְאוּנִי שׁוֹב;

יא וְעַל הַמְשָׁפֵט, כִּי נִשְׁפָּט שׁוֹר הָעוֹלָם הַזֶּה.
יב עוֹד הַרְבֵּה יֵשׁ לִי לֵאמֹר לָכֶם, אֵד אֵינְכֶם יְכוֹלִים לְתַפֵּס עִכְשָׁו.
יג וְכֹאשֶׁר תִּבּוֹא רוּחַ הָאֵמֶת, הִיא תְּדַרְיךְ אֶתְכֶם בְּכָל הָאֵמֶת, כִּי לֹא תִדְבֵּר מִמַּחְשְׁבֵתָהּ שְׁלֵה, אֶלָּא אֵת כָּל אֲשֶׁר תִּשְׁמַע תִּדְבֵּר, וְאֵת הָעֵתִידוֹת תּוֹדִיעַ לָכֶם.

יד וְהִיא תִּפְאָרְנִי, כִּי מִשְׁלִי תִקַּח וְתִרְאֶה לָכֶם.
טו כָּל מֶה שֵׁיִשׁ לְאָבִי, שְׁלִי הוּא; לָכֵן אֶמְרֵתִי לָכֶם שְׁמִשְׁלִי תִקַּח וְתִרְאֶה לָכֶם.
טז עוֹד מְעַט וְלֹא תִרְאוּנִי, וְשׁוֹב עוֹד מְעַט וְתִרְאוּנִי; כִּי הוֹלֵךְ אֲנִי אֶל הָאָב.
יז וְאֶמְרוּ תִלְמִידָיו זֶה לְזֶה: מֶה זֹאת שְׂאֶמֶר לָנוּ, עוֹד מְעַט וְלֹא תִרְאוּנִי, וְשׁוֹב עוֹד מְעַט וְתִרְאוּנִי, וְכִי הוֹלֵךְ אֲנִי אֶל אָבִי?
יח וְאֶמְרוּ: מֶה זֹאת, עוֹד מְעַט, שְׂאֶמֶר? אֵינִי אָנוּ יוֹדְעִים מֶה הוּא מְדַבֵּר.

יט אָבֵל יִשׁוּעַ יָדַע שֶׁבִקְשׁוּ לְשֵׁאל אוֹתוֹ, וְאֶמֶר לָהֶם: עַל זֹאת שׁוֹאֲלִים אַתֶּם אִישׁ אֵת רַעְהוּ, עַל שְׂאֶמְרֵתִי לָכֶם, עוֹד מְעַט וְלֹא תִרְאוּנִי, וְשׁוֹב עוֹד מְעַט וְתִרְאוּנִי?
כ אֲמֵן אֲמֵן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם, שְׂאֵתֶם תִּבְכּוּ וְתִילְלוּ, וְהָעוֹלָם יִשְׂמַח; וְאַתֶּם תִּתְעַצְבוּ, אָבֵל עֲצֹבוֹנְכֶם לְשִׂמְחָה יִהְיֶה.

כא אִשָּׁה בְּשֶׁהִיא יוֹלְדֵת, עֹצֵב לָהּ, כִּי הִגִּיעַ יוֹם חֲבֻלָּהּ; אָבֵל אַחֲרֵי שִׁילְדָה בֵּן, אֵינִי הִיא זוֹכֶרֶת אֵת סְבֻלָּהּ בְּשֵׁל הַשְּׂמִיחָה שֶׁנּוֹלַד אָדָם בְּעוֹלָם.
כב גַּם אַתֶּם עֲצוּבִים כְּעַתָּה, אֵד שׁוֹב אֶרְאֶה אֶתְכֶם וְיִשְׂמַח לְבַבְכֶם; וְאֵת שְׂמִיחַתְכֶם אִישׁ לֹא יִקַּח מִכֶּם.

כג וּבִיּוֹם הַהוּא לֹא תִבְקְשׁוּ מִמֶּנִּי מְאוּמָה. אֲמֵן אֲמֵן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם, כָּל מֶה שֶׁתִּבְקְשׁוּ מֵאָבִי בְּשִׁמִּי, יִתֵּן לָכֶם.
כד עַד עַתָּה לֹא בִקְשַׁתֶּם דְּבַר בְּשִׁמִּי. בִּקְשׁוּ

things in mishlim; but the time is coming when I will not speak to you in mishlim, but will plainly explain to you concerning HaAv. 26 In that day you will ask in my Name; and I will not say to you, 'I will ask HaAv concerning you.' 27 For HaAv Himself loves you because you have loved me and have believed that I came forth out of HaAv."

28 "I came forth out of HaAv and I came into the world; again, I am leaving the world and I am going to HaAv." 29 His Talmidim said to Him, "Behold, now you speak plainly and do not utter a single mashal. 30 Now we understand that you know everything, and you need no man to ask you; by this we trust, that you have come forth out of Elohim." 31 Yeshua said to them, "Trust; 32 for behold, the hour is coming, and it has now come, when you will be dispersed, every man to his own country, and you will leave me alone; and yet I am never alone because HaAv is with me. 33 These things I have said to you that in me you may have shalom. In the world you will have tribulation; but have courage, I have conquered the world."

וְתִקְחוּ, לְמַעַן תְּהִיָּה שְׂמֵחַתְכֶם מְשֻׁלֶּמֶת.
כֹּה אֵת אֱלֹהִים בְּמִשְׁלִים דְּבַרְתִּי אֲלֵיכֶם, אֲדָבָר תְּבֹאוּ
שָׁעָה שְׁלֵא אֲדַבֵּר אֲלֵיכֶם בְּמִשְׁלִים, אֲלֵא בְּגִלּוּי
אֶסְבִּיר לָכֶם עַל הָאֵב.

כּוּ בַיּוֹם הַהוּא תִּבְקְשׁוּ בְּשִׁמִּי, וְאִינִי אֹמֵר לָכֶם
שְׂאֵנִי אֲבַקֵּשׁ מִן הָאֵב עֲלֵיכֶם;

כּוּ כִּי הוּא הָאֵב אוֹהֵב אֶתְכֶם, מִשׁוּם שְׂאֵתֶם
אֶהְבֶּתֶם אוֹתִי וְהֶאֱמַנְתֶּם שְׂאֵנִי מֵאֵת הָאֵב
יִצְאָתִי.

כֹּחַ יִצְאָתִי מֵאֵת הָאֵב וּבִאֲתִי לְעוֹלָם; וְשׁוּב עֹזֵב
אֲנִי אֵת הָעוֹלָם וְהוֹלֵךְ אֲנִי אֶל הָאֵב.

כֹּט אֲמַרוּ לוֹ תִּלְמִידָיו: הִנֵּה עֹכְשׁוֹ אֶתְּךָ מִדְּבַר
גְּלוּיּוֹת וְאִינִי אֹמֵר אִף לֹא מִשְׁלֵל אֶחָד.

לִּכְפֹּת יוֹדְעִים אָנּוּ שְׁכָל דְּבַר אֶתְּךָ יוֹדְעִי, וְאִינִי
צָרִיךְ שִׁישְׂאֵל אוֹתְךָ אִישׁ. בְּזֹאת מֵאֲמִינִים אָנּוּ
שְׂמֵאֵת הָאֱלֹהִים יִצְאָתִי.

לֹא אֲמַר לָהֶם יְשׁוּעָה: הֵאֱמִינוּ; לִבִּי הִנֵּה תְּבֹאוּ
שָׁעָה וְכַעַת בָּאָה, שְׂתִּתְּפָזְרוּ אִישׁ לְמִקְוֹמוֹ
וְתִעְזְבוּנִי לְבַדִּי; וְאִינִי לְבַדִּי, כִּי הָאֵב עִמָּדִי.

לִּג אֵת אֱלֹהִים אֶמְרָתִי לָכֶם, כְּדִי שְׁבִי יְהִיָּה לָכֶם
שְׁלוֹם. בְּעוֹלָם צָרָה יֵשׁ לָכֶם; אֲבָל הַתְּעוֹדְדוּ, אֲנִי
נִצְחָתִי אֵת הָעוֹלָם.

Yokhanan Chapter 17

1 Yeshua spoke these things, and then He lifted up His eyes to Heaven and said, "O Avi, the hour has come; glorify Your Son, so that Your Son may glorify You, 2 since You have given Him power over all flesh, so that to all whom You have given Him, He may give life eternal. 3 And this is life eternal, that they might know You, that You are the only true Elohim, even the one who sent Yeshua HaMashi'akh. 4 I have already glorified You on the earth; for the work which You have given to me to do, I have finished. 5 So now, O Avi, glorify me with You, with the same glory which I had with You before the world was made."

6 "I have made Your Name known to the men whom You gave me out of the world; they were Yours and You gave them to me; and they have kept Your D'var. 7 Now they know that whatever You have given me is from You. 8 For the words which You gave me I gave to them; and they accepted them, and have known truly that I came forth from You, and they have

יוחנן פרק יז

א אֵת אֱלֹהִים דְּבַר יְשׁוּעָה וְנִשְׂא עֵינָיו לְשָׁמַיִם וְאָמַר:
אָבִי, בָּאָה הַשָּׁעָה. פָּאֵר אֵת בְּנִי לְמַעַן יִפְאָרְךָ
בְּנִי;

ב כִּי שְׁנַתָּה לוֹ שְׁלִטוֹן עַל כָּל בָּשָׂר לְמַעַן יִתֵּן
חַיִּי עוֹלָם לְכָל מִי שְׁנַתָּה לוֹ.

ג וְאֱלֹהִים הֵם חַיִּי עוֹלָם, שִׁכִּירוּ אוֹתְךָ, שְׂאֵתְךָ הוּא
אֱלֹהֵי הָאֱמֶת לְבַדְּךָ, וְאֵת מִי שְׂשַׁלַּחְתָּ, אֵת יְשׁוּעָה
הַמְּשִׁיחַ.

ד אֲנִי פִּאֲרָתִיךָ בְּאָרְצְךָ; אֵת הַמַּעֲשֵׂה שְׁנַתָּה לִּי
לְעֲשׂוֹת הַשְּׁלֵמָתִי.

ה וְכַעַת, אָבִי, פָּאֲרֵנִי אֶתְּךָ אֶצְלֶךָ בְּכַבּוֹד שְׁהִיָּה
לִּי אֶצְלֶךָ לְפָנֵי הַיּוֹת הָעוֹלָם.

ו הוֹדַעְתִּי אֵת שְׂמִיךָ לְאֲנָשִׁים אֲשֶׁר נָתַתָּ לִּי מִן
הָעוֹלָם; שְׁלֶךָ הֵיוּ וְלִי נִתְּתָם, וְהֵם שְׁמְרוּ אֵת
דְּבָרְךָ.

ז כְּכַעַת יִדְעָתִי שְׁכָל אֲשֶׁר נָתַתָּ לִּי מֵאֲתְּךָ הוּא;
ח כִּי הַדְּבָרִים שְׁנַתָּה לִּי נָתַתָּ לָהֶם, וְהֵם קִבְּלוּ
וְהִכִּירוּ בְּאֱמֶת שְׂמֵאֲתְךָ יִצְאָתִי, וְהֶאֱמִינוּ שְׂאֵתְךָ

believed that You have sent me. 9 What I request is for them; I make no request for the world, but for those whom You have given to me, because they are Yours. 10 And everything which is mine is Yours, and what is Yours is mine, and I am glorified by them.”

11 “Hereafter I am not in the world, but these are in the world; and I am coming to You. O Av Kadosh, protect them in Your Name, which You have given me, that they may be one, even as we are. 12 While I was with them in the world, I protected them in Your Name; those whom you gave me I protected, and not one of them is lost, except the son of perdition, that the scripture might be fulfilled. 13 Now I am coming to You, and these things I speak while I am in the world, that my joy may be complete in them. 14 I have given them Your D'var; and the world hated them, because they were not of the world, just as I am not of the world. 15 What I request is not that You should take them out of the world, but that You should protect them from evil. 16 For they are not of the world, just as I am not of the world.”

17 “O Abba, consecrate them in Your truth, because Your D'var is truth. 18 Just as You did send me into the world, so I have sent them into the world. 19 And for their sakes, I am setting myself apart, so that they also may be consecrated in the truth.”

20 “I am not making request for these alone, but also for the sake of those who trust in me through their word. 21 So that they all may be one; just as You, Avi, are in me, and I am in You, that they also may be one in us; so that the world may believe that You did send me. 22 And the glory which You gave me, I gave to them; so that they may be one just as we are one. 23 I in them and You in me, that they may become perfected in one; so that the world may know that You did send me, and that You did love them just as You loved me.”

24 “O Abba, I desire that those whom You have given me may also be with me where I am, so that they may see my glory which You have given me; for You have loved me before the foundation of the world. 25 O Avi HaTzadik, the world did not know You, but I have known You; and these have known that You have sent me. 26 And I have made Your Name known to them, and I am still making it known, so that the love with

שְׁלַחְתָּנִי.

ט וְאַנִּי עֲלֵיהֶם מִבְּקֶשׁ; לֹא עַל הָעוֹלָם מִבְּקֶשׁ אֲנִי, אֲלֵא עַל הַלְלוֹ שְׁנַתָּת לִי, כִּי שְׁלַחְךָ הֵם.

י וְכָל אֲשֶׁר שְׁלִי שְׁלַחְךָ הוּא, וְשְׁלַחְךָ שְׁלִי, וּמִפְּאָר אֲנִי בָהֶם.

יא מֵעַתָּה אֵינְנִי בְּעוֹלָם, וְאַלְהָ בְּעוֹלָם הֵם, וְאַנִּי בָּא אֵלֶיךָ. אָב קְדוֹשׁ, שְׁמַר אוֹתָם בְּשִׁמְךָ אֲשֶׁר נָתַתָּ לִי, לְמַעַן יִהְיוּ אַחַד כְּמוֹנוֹ.

יב כַּאֲשֶׁר הֵייתִי עִמָּהֶם בְּעוֹלָם, אֲנִי שְׁמַרְתִּי אוֹתָם בְּשִׁמְךָ. וְאַתָּה אֵלְהָ אֲשֶׁר נָתַתָּ לִי שְׁמַרְתִּי, וְאִישׁ מֵהֶם לֹא אָבַד מִלְּבַד בֶּן הָאֲבֵדוֹן, לְמִלֵּא אֶת הַכְּתוּב.

יג אֲבָל כְּעַתְּ בָּא אֲנִי אֵלֶיךָ, וְאַתָּה הַדְּבָרִים הָאֵלְהָ מְדַבֵּר אֲנִי בְּעוֹלָם לְמַעַן תַּהֲיֶה שְׁמִיחָתִי מִשְׁלֵמַת בָּהֶם.

יד אֲנִי נִתְתִּי לָהֶם אֶת דְּבָרְךָ; וְהָעוֹלָם שָׂנֵא אוֹתָם, כִּי אֵינָם מִן הָעוֹלָם, כְּשֵׁם שְׂאֲנִי אֵינְנִי מִן הָעוֹלָם.

טו לֹא שִׁתְּקַח אוֹתָם מִן הָעוֹלָם אֲנִי מִבְּקֶשׁ, אֲלֵא שִׁתְּשָׁמַר אוֹתָם מִן הָרַע;

טז כִּי אֵינָם מִן הָעוֹלָם, כְּשֵׁם שְׂאֲנִי אֵינְנִי מִן הָעוֹלָם.

יז אָבֵא, קְדוֹשׁ אוֹתָם בְּאַמְתָּךְ, כִּי דְבָרְךָ שְׁלַחְךָ אֶמֶת הוּא.

יח כְּשֵׁם שִׁשְׁלַחְתָּ אוֹתִי לְעוֹלָם, גַּם אֲנִי שְׁלַחְתִּי אוֹתָם לְעוֹלָם.

יט וּבְעֵדָם אֲנִי מִקְדָּשׁ אֶת עַצְמִי, כִּדִּי שִׁיְהִיו גַּם הֵם מִקְדָּשִׁים בְּאַמֶּת.

כ וְלֹא בְּעַד אֵלְהָ בְּלִבְד מִבְּקֶשׁ אֲנִי, אֲלֵא גַם בְּעַד הַלְלוֹ שְׁמֵאֲמִינִים בִּי בְּדַבְרָם,

כא שִׁיְהִיו כֻּלָּם אַחַד. כִּפִּי שְׂאֵתָהּ, אָבִי, בִּי וְאַנִּי בְּךָ, שִׁיְהִיו גַּם הֵם אַחַד בְּנוֹ, לְמַעַן יֵאֱמִין הָעוֹלָם כִּי אַתָּה שְׁלַחְתָּנִי.

כב וְאַנִּי אֶת הַכְּבוֹד שְׁנַתָּת לִי נִתְתִּי לָהֶם, לְמַעַן יִהְיוּ אַחַד כְּמוֹ שְׂאֲנִי אַחַד אֲנַחְנוּ.

כג אֲנִי בָהֶם וְאַתָּה בִּי לְמַעַן יִהְיוּ מְשֻׁלְמִים לְאַחַד, וְלְמַעַן יֵדַע הָעוֹלָם כִּי אַתָּה שְׁלַחְתָּנִי וְכִי אֶהְבַּתִּי אוֹתָם, כִּפִּי שְׂאֵהְבַתָּ גַם אוֹתִי.

כד אָבֵא, הַלְלוֹ שְׁנַתָּת לִי, חֲפִצֵּן אֲנִי כִּי בַּאֲשֶׁר אֲנִי גַם הֵם יִהְיוּ אִתִּי, לְמַעַן יִרְאוּ אֶת כְּבוֹדִי אֲשֶׁר נָתַתָּ לִי, כִּי אֶהְבַּתְנִי מִלְּפָנֵי מוֹסְדוֹת עוֹלָם.

כה אָבִי הַצַּדִּיק, הָעוֹלָם לֹא יֵדְעָהּ, אֲבָל אֲנִי יֵדְעָתִיךָ, וְהֵם הַכִּירוּ שְׂאֵתָהּ שְׁלַחְתָּנִי.

which You have loved me may be among them, and I may be in them.”

כו והודעתני להם את שמך ומודיע אני, למען תהיה בהם האהבה אשר אהבתני, ואני אהיה בהם.

Yokhanan Chapter 18

1 Yeshua said these things and went out with His Talmidim across the brook Kidron, to a place where there was a garden where He and His Talmidim entered. 2 Yehudah the traitor also knew that place, for Yeshua and His Talmidim frequently gathered there. 3 Yehudah, therefore, took a company of soldiers and also guards from the chief Kohanim and the P'rushim, and he came there with torches and lamps, and weapons. 4 Yeshua, knowing everything that was to happen, went out and said to them. “Whom do you want?” 5 They said to Him, “Yeshua HaNatzri.” Yeshua said to them, “I am He.” Yehudah the traitor was also standing with them. 6 When Yeshua said to them, “I am He,” they drew back and fell to the ground. 7 Yeshua again asked them, “Whom do you want?” They said, “Yeshua HaNatzri.” 8 Yeshua said to them, “I have told you that I am He; if then you want me, let these men go away;” 9 (that HaDavar, which said, ‘Of those whom You gave me, I have lost not even one,’ might be fulfilled). 10 But Shimon Kefa had a sword, and he drew it and struck The Kohen HaGadol’s servant, and cut off his right ear. The servant’s name was Malek. 11 And Yeshua said to Kefa, “Put the sword into its sheath; shall I not drink the cup which Avi has given me?” 12 Then the soldiers and the captains and the Jewish guards seized Yeshua and bound Him.

13 And they brought Him first to Khanan, because he was the father-in-law of Kayafah, who was The Kohen HaGadol of that year. 14 Kayafah was the one who had counselled the Y'hudim that it was better for one man to die instead of the people. 15 Shimon Kefa and one of the other Talmidim followed Yeshua. The Kohen HaGadol knew that talmid, so he entered with Yeshua into the courtyard. 16 But Shimon stood outside near the gate. Then the other talmid, whom The Kohen HaGadol knew, went out and told the gatekeeper, and brought in Shimon. 17 The young gatekeeper, the maiden, then said to Shimon, “Are you also one of the Talmidim of this man?” He said to her, “No.” 18 And

יוחנן פרק יח

א את הדברים האלה אמר ישוע ויצא עם תלמידיו אל מעבר לנחל קדרון, למקום שהיה גן, ולשם נכנס הוא ותלמידיו.

ב וגם יהודה המוסר ידע את המקום ההוא, משום שתכופות התכנס שם ישוע עם תלמידיו.

ג לפיכך הוא יהודה לקח פלגה, ומאת ראשי הפהנים והפרושים לקח שוטרים, ובא לשם בלפידים ובמנורות ובנשק.

ד וישוע, שיידע כל מה שייבוא עליו, יצא ואמר להם: את מי אתם מבקשים?

ה אמרו לו: את ישוע הנצרי. אמר להם ישוע: אני הוא. ועמד אתם גם יהודה המוסר.

ו וכאשר אמר להם ישוע 'אני הוא', נסוגו אחור ונפלו ארצה.

ז ושוב שאל אותם ישוע: את מי אתם מבקשים? והם אמרו: את ישוע הנצרי.

ח אמר להם ישוע: אמרתי לכם שאני הוא. ואם אותי אתם מבקשים, הניחו לאלה ללכת.

ט למלא את הדבר שאמר, אלה אשר נתת לי, לא אבדתי מהם אף לא אחד.

י ולשמעון כיפא היתה חרב, ושלפה והכה את עבד הפהן הגדול והסיר את אזנו הימנית. ושם העבד מלה.

יא ואמר ישוע לכיפא: שים את החרב בנדנה. הכוס שנתן לי אבי, האם לא אשתה אותה?

יב אז הפלגה והקצינים, והשוטרים של היהודים, תפסו את ישוע וקשרוהו.

יג והביאוהו אל חנן בתחלה, כי היה חותנו של קיפא שהיה הפהן הגדול בשנה ההיא.

יד והוא קיפא שיעץ ליהודים כי מוטב שאיש אחד ימות בעד העם.

טו ושמעון כיפא ואחד מן התלמידים האחרים באו אחרי ישוע. את התלמיד ההוא הכיר הפהן הגדול, והוא נכנס עם ישוע לחצר.

טז אבל שמעון עמד בחוץ ליד השער. ויצא התלמיד האחר, אשר הכירו הפהן הגדול, ודבר אל שומרת השער והכניס את שמעון.

the servants and guards were standing and making a fire to warm themselves because it was cold; Shimon also stood with them and warmed himself. 19 The Kohen HaGadol then questioned Yeshua concerning His Talmidim and concerning His teaching. 20 Yeshua said to him, "I have spoken openly to the people, and I have always taught in the Beit K'neset and in the Heikhal where all Y'hudim assemble; and I have spoken nothing secretly. 21 Why do you ask me? Ask those who heard what I have spoken to them; behold, they know everything which I said." 22 And as He said these things, one of the guards who stood by struck Yeshua on His cheek and said to Him, "Is this how you answer The Kohen HaGadol?" 23 Yeshua answered, saying to him, "If I have spoken any evil, testify to the evil; but if it is good, why did you strike me?" 24 Khanan then sent Yeshua bound to Kayafah The Kohen HaGadol. 25 Now Shimon Kefa was standing and warming himself. They said to him, "What, are you also one of His Talmidim?" He denied and said, "I am not." 26 Then one of the servants of The Kohen HaGadol, a kinsman of him whose ear Shimon had cut off, said to him, "Did I not see you with him in the garden?" 27 Shimon again denied it; and at that very hour the cock crowed.

28 Then they brought Yeshua from Kayafah to the Praetorium; and it was morning; and they did not enter into the Praetorium, so that they might not be defiled before they ate the Pesakh. 29 Pilatos then went outside where they were, and said to them, "What accusation do you have against this man?" 30 They answered, saying to him, "If He were not an evildoer, we would not have delivered Him up to you." 31 Then said Pilatos to them, "Take Him yourselves, and judge Him according to your own Torah." The Y'hudim said to him, "We have no power to kill a man," 32 so that the word which Yeshua had said might be fulfilled, when He signified by what kind of death He was to die. 33 Pilatos then entered into the Praetorium, and called Yeshua and said to Him, "Are you Melekh of the Yehudim?" 34 Yeshua said to him, "Do you say this of yourself or have others told it to you concerning me?" 35 Pilatos said to Him, "What, am I a Yehudi? Your own people and the chief Kohanim have delivered you to me; what have you done?" 36 Yeshua said to him,

זי אַמְרָה הָעֵלְמָה, שׁוֹמְרַת הַשָּׁעַר, לְשִׁמְעוֹן: הָאֵם גַּם אַתָּה מִתְלַמְּדוֹ שֶׁל הָאִישׁ הַזֶּה? אָמַר לָהּ: לֹא.
יח וְעָמְדוּ הַעֲבָדִים וְהַשׁוֹטְרִים וְהַדְּלִיקוּ אֵשׁ כְּדִי לְהִתְחַמֵּם, כִּי קָר הָיָה. וְגַם שִׁמְעוֹן עָמַד אִתָּם וְהִתְחַמֵּם.
יט וְהִפְהִין הַגְּדוֹל שָׁאֵל אֶת יֵשׁוּעַ עַל תְּלַמְּדָיו וְעַל תּוֹרָתוֹ.
כ וְאָמַר לוֹ יֵשׁוּעַ: אֲנִי בְּגִלּוֹי דִּבַּרְתִּי אֶל הָעָם, וְתַמִּיד לְמִדְתִּי בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וּבַהֵיכָל, בְּמִקְוֵם שְׁכַל הַיְהוּדִים מִתְכַּנְּסִים, וְשׁוֹם דָּבָר לֹא דִבַּרְתִּי בְּסִתְרָה.
כא מִדּוֹעַ אַתָּה שׁוֹאֵל אוֹתִי? שָׁאֵל אֶת הַלְלוֹ שִׁשְׁמְעוּ מִה שֶׁדִּבַּרְתִּי אִתָּם. הֲנֵה הֵם יוֹדְעִים כָּל מַה שֶׁאֲמַרְתִּי.
כב וּכְשֶׁאָמַר זֹאת, אֶחָד מֵהַשׁוֹטְרִים שֶׁעָמַד הִכָּה אֶת יֵשׁוּעַ עַל לְחָיו וְאָמַר לוֹ: כִּכָּה נוֹתֵן אַתָּה תְּשׁוּבָה לְכַהֵן הַגְּדוֹל?
כג עָנָה יֵשׁוּעַ וְאָמַר לוֹ: אִם רָעָה דִּבַּרְתִּי, הָעֵד עַל הָרָעָה; אֲבָל אִם טוֹב, מִדּוֹעַ תְּכִיתֵנִי?
כד וְחָנָן שָׁלַח אֶת יֵשׁוּעַ כְּבוֹל אֶל קִיפָא הַכַּהֵן הַגְּדוֹל.
כה וְשִׁמְעוֹן בִּיפָא הָיָה עוֹמֵד וּמִתְחַמֵּם. וְאָמְרוּ לוֹ: הָאֵם גַּם אַתָּה אֶחָד מִתְלַמְּדָיו? וְהוּא כָּפַר וְאָמַר: אֵינְנִי.
כו אָמַר לוֹ אֶחָד מֵעֲבָדֵי הַכַּהֵן הַגְּדוֹל, קְרוּבוֹ שֶׁל זֶה שִׁשְׁמְעוֹן קִצֵּץ אֶת אָזְנוֹ: הֲלֹא אֲנִי רִאֲשִׁיתֶיךָ עִמּוֹ בְּגֵן?
כז וְשׁוֹב כָּפַר שִׁמְעוֹן, וּבָה בִּשְׁעָה קָרָא הַתְּרַנְגוּל. כח וְהִבִּיאוּ אֶת יֵשׁוּעַ מִלִּפְנֵי קִיפָא אֶל בֵּית הַמִּמְשָׁל. בְּקָר הָיָה וְהֵם לֹא נִכְנְסוּ לְבֵית הַמִּמְשָׁל, כְּדִי שְׁלֹא יִטְמְאוּ לִפְנֵי אֲכִילָתָם אֶת הַפֶּסַח.
כט יָצָא פִּילָטוֹס הַחוּצָה אֲלֵיהֶם וְאָמַר לָהֶם: אֵיזוֹ הָאֲשָׁמָה יֵשׁ לָכֶם עַל הָאִישׁ הַזֶּה?
ל עָנּוּ וְאָמְרוּ לוֹ: אֵלּוֹ לֹא הָיָה עוֹשֶׂה רָעָה, גַּם לֹא הֵינּוּ מוֹסְרִים אוֹתוֹ לָךְ.
לא אָמַר לָהֶם פִּילָטוֹס: קְחוּהוּ אִתָּם וְשִׁפְטוּהוּ לְפִי תּוֹרַתְכֶם. אָמְרוּ לוֹ הַיְהוּדִים: אֵין לָנוּ רִשׁוּת לְהַרְגַּ אִישׁ,
לב לְמִלָּא אֶת הַדָּבָר שֶׁאָמַר יֵשׁוּעַ כְּאֲשֶׁר הוֹדִיעַ בְּאִיזָה מוֹת הוּא עֲתִיד לָמוֹת.
לג נִכְנַס פִּילָטוֹס לְבֵית הַמִּמְשָׁל, וְקָרָא לְיֵשׁוּעַ וְאָמַר לוֹ: אַתָּה הוּא מֶלֶכְךָם שֶׁל הַיְהוּדִים?

“My Malkhut is not of this world; if my Malkhut were of this world, my servants would have fought so that I should not be delivered to the Y’hudim; but now my Malkhut is not from here.” 37 Pilatos said to Him, “Then are you a melek?” Yeshua said to him, “You say that I am a melek. For this I was born, and for this very thing I came to the world, that I may bear witness concerning the truth. Whoever is of the truth will hear my voice.” 38 Pilatos said to Him, “What is this truth?” And as he said this, he went out again to the Y’hudim and said to them, “I am unable to find even one cause against Him. 39 You have a custom that I should release to you one at the Pesakh; do you wish, therefore, that I release to you this Melek of the Yehudim?” 40 They all cried out saying, “Not him, but Bar Abba.” Now this Bar Abba was a bandit.

לד אָמַר לוֹ יֵשׁוּעַ: מֵעַצְמָךְ אֶמְרָתָּ זֹאת, אוֹ אַחֲרַיִם אֶמְרוּ לָךְ עָלַי? לָהּ אָמַר לוֹ פִּילָטוֹס: הָאֵם יְהוּדֵי אֲנִי? בְּנֵי עַמְךָ וְרֵאשֵׁי הַכְּהֻנִּים מְסֻרֶיךָ אֵלַי. מָה עֲשִׂיתָ? לוֹ אָמַר לוֹ יֵשׁוּעַ: מַלְכוּתִי שְׁלִי אֵינְנָה מִן הָעוֹלָם הַזֶּה. אֱלוֹ מִן הָעוֹלָם הַזֶּה הִיְתָה מַלְכוּתִי, הִיוּ מְשֻׁרְתֵי גִלְחָמִים שְׁלֵא אֶמְסֹר לְיְהוּדִים; אֲבָל כְּעַת מַלְכוּתִי שְׁלִי אֵינְנָה מִכָּאן. לוֹ אָמַר לוֹ פִּילָטוֹס: אִם כֵּן, מַלְךְ אַתָּה? אָמַר לוֹ יֵשׁוּעַ: אַתָּה אֶמְרָתָּ שְׁאֵנִי מַלְךְ. אֲנִי לְזֹאת נוֹלְדָתִי, וְלְזֹאת בָּאתִי לְעוֹלָם, לְמַעַן אֶעֱיֵד עַל הָאֱמֶת. כָּל מִי שֶׁמֵן הָאֱמֶת הוּא, שׁוֹמֵעַ אֶת קוֹלִי. לָח אָמַר לוֹ פִּילָטוֹס: מָהִי הָאֱמֶת? וּכְשֶׁאָמַר זֹאת, יֵצֵא שׁוֹב אֶל הַיְהוּדִים וְאָמַר לָהֶם: אֲנִי אֵינְנִי מוֹצֵא בּוֹ אֵף לֹא אֲשַׁמָּה אַחַת. לֹט אֲבָל מִנְהַג יֵשׁ לָכֶם שְׁאֲשַׁחֲרַר לָכֶם אֶחָד בְּפֶסַח; רוֹצִים אַתֶּם אִפּוּא שְׁאֲשַׁחֲרַר לָכֶם אֶת מַלְךְ הַיְהוּדִים הַזֶּה? מִ וְצָעֲקוּ כָּלֶם וְאָמְרוּ: לֹא אֶת זֶה, אֱלֹא אֶת בָּר אַבְּא! וּבַר אַבְּא זֶה הִיָּה שׁוֹדֵד.

Yokhanan Chapter 19

1 Then Pilatos had Yeshua scourged. 2 And the soldiers wove a crown of thorns and placed it on His head, and they covered Him with purple robes; 3 and they said, “Shalom l’kha, O Melek of the Yehudim!” and they struck Him on His cheeks. 4 Pilatos again went outside and said to them, “Behold, I bring Him outside to you, so that you may know that I find not even one cause against Him.” 5 So Yeshua went outside, wearing the crown of thorns and the purple robes. And Pilatos said to them, “Behold the man!” 6 When the chief Kohanim and the guards saw Him, they cried out, saying, “Nail Him to the stake! Nail Him to the stake!” Pilatos said to them, “You take Him and execute Him on the stake; for I find no cause in Him.” 7 The Y’hudim said to him, “We have a Torah, and according to our Torah He is guilty unto death because He made Himself Ben HaElohim.” 8 When Pilatos heard this saying, he was the more afraid; 9 so he entered again into the Praetorium and said to Yeshua, “Where do you come from?” But Yeshua gave him no answer. 10 Pilatos said to Him, “Will you not

יוחנן פרק יט

א אֶזְ הַלְקָה פִּילָטוֹס אֶת יֵשׁוּעַ. ב וְהַחֲלִילִים שָׂרְגוּ עֲטָרַת מְקוֹצִים וְשָׂמוּ אוֹתָהּ עַל רֵאשׁוֹ, וְהֶעֱטוּהוּ בְּגָדֵי אַרְגָּמָן, ג וְאָמְרוּ: שְׁלוֹם לָךְ, מַלְךְ הַיְהוּדִים. וְהִבּוּהוּ עַל לְחַיִּיו. ד וְיֵצֵא פִּילָטוֹס שׁוֹב הַחוּצָה וְאָמַר לָהֶם: הִנֵּה אֲנִי מוֹצֵיא אוֹתוֹ אֵלֵיכֶם הַחוּצָה, לְמַעַן תִּדְעוּ שְׁאֵינְנִי מוֹצֵא נִגְדוֹ אֵף לֹא אֲשַׁמָּה אַחַת. ה וְיֵצֵא יֵשׁוּעַ הַחוּצָה כְּשֶׁעָלָיו עֲטָרַת קוֹצִים וּבְגָדֵי אַרְגָּמָן. וְאָמַר לָהֶם פִּילָטוֹס: הִנֵּה הָאִישׁ! ו כְּאֲשֶׁר רָאוּהוּ רֵאשֵׁי הַכְּהֻנִּים וְהַשׁוֹטְרִים, צָעֲקוּ וְאָמְרוּ: צֹלֵב אוֹתוֹ, צֹלֵב אוֹתוֹ! אָמַר לָהֶם פִּילָטוֹס: קַחוּ אֹתָם וְצַלְבוּהוּ, כִּי אֲנִי אֵינְנִי מוֹצֵא בּוֹ כָּל אֲשַׁמָּה. ז אָמְרוּ לוֹ הַיְהוּדִים: אָנוּ תּוֹרָה יֵשׁ לָנוּ, וְעַל פִּי תּוֹרָתֵנוּ חַיֵּב הוּא מִיתָה, כִּי עָשָׂה עֲצָמוֹ בֶּן הָאֱלֹהִים. ח כְּאֲשֶׁר שָׁמַע פִּילָטוֹס אֶת הַדְּבָר הַזֶּה, פָּחַד עוֹד יוֹתֵר; ט וְנִכְנַס שׁוֹב לְבֵית הַמַּמְשָׁל וְאָמַר לְיֵשׁוּעַ: מֵאֵן

speak even to me? Do you not know that I have the authority to release you, and I have the authority to execute you?" 11 Yeshua said to him, "You would have no authority whatever over me if it had not been given to you from above; for this reason the sin of him who delivered me to you is greater than yours." 12 And because of this Pilatos wanted to release Him; but the Y'hudim cried out, "If you release this man you are not a friend of Caesar; for whoever makes himself a king is against Caesar." 13 When Pilatos heard this word, he brought Yeshua outside; then he sat down on the judgment seat at a place which is called the Stone Pavement, and it is also called in Ivrit, 'Gefifta'. 14 And the evening of the Pesakh had passed, and it was about the sixth hour in the morning; and he said to the Y'hudim, "Behold your Melekh!" 15 But they cried out, "Take Him away! Take Him away! Execute Him! Execute Him!" Pilatos said to them, "Shall I execute your Melekh?" The chief Kohanim said to him, "We have no king but Caesar."

16 Then he delivered Him to them to execute Him. So they took Yeshua and brought Him forth, 17 carrying His execution stake to the place which is called Karkafta, and in Ivrit it is called 'Gulgolet,' 18 where they executed Him, and with Him two others, one on either side, and Yeshua between. 19 Pilatos also wrote on a stone tablet, and placed it on His execution stake. And the writing was,

זֶה יֵשׁוּעַ הַנַּצְרִי וּמֶלֶךְ הַיְהוּדִים

[This is Yeshua The Natzri and Melekh of the Yehudim]

20 And a great many Yehudim read this tablet, for the place where Yeshua was executed was near the city; and it was written in Hebrew, and in Greek and in Latin. 21 The chief Kohanim then said to Pilatos, "Do not write that He is the Melekh of the Yehudim; but 'He said I am Melekh of the Yehudim.'" 22 Pilatos said, "What I have written, I have written." 23 Now when the soldiers had executed Yeshua, they took His clothes and divided them into four parts, a part to each of the soldiers; but His robe was without seam, woven from the top throughout. 24 So they said one to another, "Let us not tear it, but cast lots for it to see

אתה? אֲדָ יֵשׁוּעַ לֹא נָתַן לּוֹ תְּשׁוּבָה.
י אָמַר לּוֹ פִּילָטוֹס: אֵתִי אֵינְךָ מַדְבֵּר? אֵינְךָ יוֹדֵעַ
שֵׁישׁ לִי סִמְכוֹת לְשַׁחֲרֵר אוֹתְךָ וַיֵּשׁ לִי סִמְכוֹת
לְצֹלֵב אוֹתְךָ?

יֵא אָמַר לּוֹ יֵשׁוּעַ: לֹא הִיְתָה לְךָ שׁוּם סִמְכוֹת עָלַי
אִלּוּ לֹא נָתַן לְךָ מִלְּמַעְלָה. עַל כֵּן, מִי שֶׁמָּסַר אוֹתִי
אֵלַיךָ, חֲטָאוּ גְדוֹל מִשְׁלָךָ.

יב וּבְגִלָּל זֹאת רָצָה פִּילָטוֹס לְשַׁחֲרֹו, אֲדָ
הַיְהוּדִים צָעֲקוּ: אִם מִשַׁחֲרַר אֶתְּךָ אֵת זֶה, אֵינְךָ
יָדִיד הַקַּיֶּסֶר; כִּי כָל מִי שֶׁעוֹשֶׂה אֶת עֲצָמוֹ מֶלֶךְ,
מִתְנַגֵּד הוּא לְקַיֶּסֶר.

יג כַּאֲשֶׁר שָׁמַע פִּילָטוֹס אֶת הַדְּבָר הַזֶּה, הוֹצִיא
אֶת יֵשׁוּעַ הַחוּצָה, וַיֵּשֶׁב עַל כִּסֵּי הַמִּשְׁפָּט בַּמָּקוֹם
שֶׁנִּקְרָא רְצִפַת הָאֲבָנִים, אֲדָ בְּעֵבְרִית גְּפִיפְתָּא.
יֵד וְעָרַב פָּסַח הִיָּה, בְּעֶרְךָ הַשְּׁעָה הַשְּׁשִׁית; וְהוּא
אָמַר לַיְהוּדִים: הִנֵּה מֶלֶכְכֶּם!

טו אֲדָ הֵם צָעֲקוּ: קַח אוֹתוֹ, קַח אוֹתוֹ. צֹלֵב אוֹתוֹ,
צֹלֵב אוֹתוֹ! אָמַר לָהֶם פִּילָטוֹס: הַאֲצֹלֵב אֶת
מֶלֶכְכֶּם? אָמְרוּ רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים: אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא
הַקַּיֶּסֶר.

טז אַז מָסַר אוֹתוֹ לָהֶם כַּדֵּי שִׁיעֲלִבוֹהוּ; וְלָקַחוּ
אֶת יֵשׁוּעַ וְהוֹצִיאֻהוּ,

יז כַּשֶּׁהוּא נוֹשֵׂא אֶת צֹלְבוֹ, לְמָקוֹם שֶׁנִּקְרָא
הַגִּלְגֹּלֶת וּבְעֵבְרִית מְכֻנָּה גִּלְגֹּלְתָא.

יח מָקוֹם שָׁבוּ צֹלְבוֹהוּ וְאֵתוֹ שְׁנַיִם אֲחֵרִים, אֶחָד
מִזֶּה וְאֶחָד מִזֶּה, וְאֵת יֵשׁוּעַ בְּאִמְצַע.

יט וּפִילָטוֹס גַּם כָּתַב לִוְחַ וְשָׁם עַל צֹלְבוֹ. וְכָתוּב
הָיָה כֹּד:

זֶה יֵשׁוּעַ הַנַּצְרִי וּמֶלֶךְ הַיְהוּדִים

כ וְאֵת הַשְּׁלֵט הַזֶּה קָרְאוּ רַבִּים מִן הַיְהוּדִים, כִּי
הַמָּקוֹם שֶׁנִּצְלַב בּוֹ יֵשׁוּעַ קָרוֹב הָיָה לְעִיר; וְכָתוּב
הָיָה בְּעֵבְרִית, בְּיוֹנִית וּבְרוֹמִית.

כא וְאָמְרוּ רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים לְפִילָטוֹס: אַל תִּכְתֹּב
שֶׁהוּא מֶלֶךְ הַיְהוּדִים, אֶלָּא שֶׁהוּא אָמַר, אֲנִי מֶלֶךְ
הַיְהוּדִים.

כב אָמַר פִּילָטוֹס: מֵה שֶׁכָּתַבְתִּי, כָּתַבְתִּי.
כג וְהַחֲזִילִים, אֲחֵרֵי שֶׁצִּלְבוּ אֶת יֵשׁוּעַ, לָקַחוּ אֶת
בְּגָדָיו וְחָלְקוּ אוֹתָם לְאַרְבָּעָה חֲלָקִים, חֲלָק לְכָל
אֶחָד מִן הַחֲזִילִים; אֲבָל הַכְּתָנֶת הִיְתָה בְּלִי תִפְרָה,
מִלְּמַעְלָה מִעֲשֵׂה אֹרֵג כְּלָה.

whose it shall be.” And the scripture was fulfilled, which said, “They divided my clothes among them, and for my robe they cast lots.” These things the soldiers did. 25 Now there were standing by the stake of Yeshua His mother, and His mother’s sister, and Miryam of Kalyopa, and Miryam of Magdala. 26 When Yeshua saw His mother and the Talmid whom He loved standing, He said to His mother, “Woman, behold your son!” 27 Then He said to the Talmid, “Behold your mother!” And from that very hour the Talmid took her with Him. 28 After these things Yeshua knew that everything was now accomplished, and that the scripture might be fulfilled, He said, “I thirst.” 29 Now there was a pitcher full of vinegar placed there; so they filled a sponge with vinegar and put it on the point of a reed and placed it on His mouth. 30 When Yeshua drank the vinegar, He said, “It is finished;” and He bowed His head and gave up His spirit.

31 Now since it was almost Erev Shabbat, the Y’hudim said, “Let not these bodies remain on their execution stakes, because HaShabbat is beginning,” but that day was a High Day. So they besought Pilatos to have the legs of those who were executed broken, and to have the bodies lowered down. 32 So the soldiers came and broke the legs of the first, and of the other who was executed with Him. 33 But when they came to Yeshua, they saw that He was dead already, so they did not break His legs. 34 But one of the soldiers pierced His side with a spear, and immediately blood and water came out. 35 And he who saw it testified, and his testimony is true; and he knows well that what he said is true, that you also may believe. 36 For these things happened that the scripture might be fulfilled, which said, “Not even a bone shall be broken in Him;” 37 and again another scripture which said, “They shall look on Him whom they pierced.”

38 After these things Yosef of Ramatayim, who was a talmid of Yeshua, but secretly because of fear of the Y’hudim, besought Pilatos that he might take away the body of Yeshua. And Pilatos granted him permission. So he came and took away the body of Yeshua. 39 And there came also Nak’dimon, who at first had come to Yeshua by night; and he brought with him a mixture of myrrh and aloes, about a hundred pints. 40 So they

כד וְאָמְרוּ זֶה אֵל זֶה: אֵל נִקְרַע אוֹתָהּ, אֲלֵא נִפִּיל עָלֶיהָ גּוֹרֵל לְמִי תִהְיֶה. וְנִתְמַלֵּא הַכְּתוּב שְׂאֵמַר: חִלְקוּ בְּגָדֵי בְיַנְיָהֶם וְעַל לְבוּשֵׁי הַפִּילוֹ גּוֹרֵל. אֶת אֵלֶּה עָשׂוּ הַחִילָּיִם.

כֹּה וּלְיָד צֶלֶב יֵשׁוּעַ עוֹמְדוֹת הָיוּ אִמּוֹ וְאֶחָיוֹת אִמּוֹ, וּמְרִים שֶׁל קְלוֹפָה וּמְרִים הַמְּגִדְלִית.

כּו יֵשׁוּעַ רָאָה אֶת אִמּוֹ וְאֶת הַתְּלָמִיד אֲשֶׁר אָהַב עוֹמֵד שָׁם; וְאָמַר לְאִמּוֹ: אִשָּׁה, הִנֵּה בְנִי.

כז וְאָמַר לְתְּלָמִיד: הִנֵּה אִמְּךָ. וּמִן הַשָּׁעָה הַהִיא לָקַח אוֹתָהּ הַתְּלָמִיד אֵלָיו.

כח אַחֲרֵי כֵן יָדַע יֵשׁוּעַ שֶׁהַכֹּל נִשְׁלַם; וְכַדִּי שְׂיִתְמַלֵּא הַכְּתוּב, אָמַר: צֵמָא אֲנִי.

כט וּכְלֵי מַלְא חֲמֵץ הָיָה מִנְחַ שָׁם; וְהֵם מְלֵאוּ סִפּוּג בְּחֲמֵץ, וְשָׂמוּ עַל קֶנֶה אֲזוּב, וְהִגִּישׁוּ אֵל פִּיו. ל בְּאֲשֶׁר לָקַח יֵשׁוּעַ אֶת הַחֲמֵץ, אָמַר: הִנֵּה מִשְׁלָם. וְהִרְפִּין רֵאשׁוֹ וּמָסַר אֶת רוּחוֹ.

לא וְהַיְהוּדִים, מִכֵּיּוֹן שֶׁעָרַב שַׁבַּת הָיָה, אָמְרוּ: לֹא תִלְנֶה הַגּוֹפּוֹת הָאֵלֶּה עַל צְלָבֵיהֶן, מִשּׁוּם שֶׁהַשַּׁבַּת נִכְנָסֶת; כִּי יוֹם גְּדוֹל הָיָה יוֹם הַשַּׁבַּת הַהוּא. וּבִקְשׁוּ מִפִּילָטוֹס שְׂיִשְׁבְּרוּ אֶת שׁוֹקֵי הַנִּצְלָבִים וְיִזְרִידוּ אוֹתָם.

לב וּבְאוּ הַחִילָּיִם וְשִׁבְרוּ אֶת הַשׁוֹקִים שֶׁל הָרֵאשׁוֹן וְשֶׁל הָאֲחֵר שֶׁנִּצְלַב אִתּוֹ.

לג וְכַאֲשֶׁר בָּאוּ אֵל יֵשׁוּעַ, רָאוּ שְׂמַת כְּבֶר וְלֹא שִׁבְרוּ אֶת שׁוֹקָיו.

לד אֲבָל אֶחָד הַחִילָּיִם הִכְהוּ בְּצִדוֹ בְּרַמְחַ, וּמִיד יִצְאוּ דָם וּמִים.

לה וּמִי שֶׁרָאָה הַעֵיד, וּמִהִימָנָה עֵדוּתוֹ; וְהוּא יוֹדַע שְׂאֵמַת אָמַר, כְּדִי שְׂגַם אֶתֶם תִּאֲמִינוּ;

לו שֶׁכֵּן הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיוּ לְמַעַן יִתְמַלֵּא הַכְּתוּב שְׂאֵמַר: עֵצִם לֹא תִשְׁבֵּר בּוֹ. לִזְ וְעוֹד כְּתוּב אַחֵר שְׂאֵמַר: וְהַבִּיטוּ בְּמִי שֶׁדָּקְרוּ.

לז אַחֲרֵי כֵן יוֹסֵף אֲשֶׁר מְרַמְתִּים בְּקֶשׁ מִפִּילָטוֹס, כִּי הָיָה תְּלָמִיד שֶׁל יֵשׁוּעַ, וְהִסְתַּתֵּר מִפְּחַד הַיְהוּדִים, לָקַח אֶת גּוֹפַת יֵשׁוּעַ. וּפִילָטוֹס הִרְשָׁה; וְהוּא בָּא וְלָקַח אֶת גּוֹפַת יֵשׁוּעַ.

לט וּבָא גַם נִקְדִּימוֹן, אֲשֶׁר בָּא קִדְם אֵל יֵשׁוּעַ בְּלִילָהּ, וְהִבִּיא אִתּוֹ תַּעֲרֶבֶת מוֹר וְאֶהְלוֹת, כְּמֵאָה לִיִּטְרָאוֹת.

מ וְלָקַחוּ אֶת גּוֹפַת יֵשׁוּעַ וְכָרְכוּהָ בְּכָלִי פִּשְׁתָּן עִם הַבְּשָׂמִים, כְּמִנְהַג הַיְהוּדִים לְקַבֵּר.

מא וּבְמִקּוֹם שֶׁנִּצְלַב יֵשׁוּעַ הָיָה גֶן, וּבְגֵן בֵּית קֶבֶר חֲדָשׁ אֲשֶׁר עוֹד לֹא הֵנַח בּוֹ אִישׁ.

took away the body of Yeshua and bound it in linen cloths with the spices, according to the custom of the Yehudim in burial. 41 Now there was a garden in the place where Yeshua was executed; and in the garden a new tomb in which no man was yet laid. 42 So they laid Yeshua there, because the [High] Shabbat was approaching and because the tomb was near.

מב וּשְׂמוּ שָׁם אֶת יֵשׁוּעַ, מְשׁוּם שֶׁהַשַּׁבָּת עֹמֶדָה לְהַפְגִּיט וּמְשׁוּם שֶׁהַקֶּבֶר הָיָה קָרוֹב.

Yokhanan Chapter 20

1 At the beginning of the week, very early while it was still dark, Miryam of Magdala came to the tomb; and she saw that the stone was removed from the tomb. 2 Then she ran and came to Shimon Kefa and to the other Talmid whom Yeshua loved, and she said to them, "They have taken Adoneinu out of that tomb, and I do not know where they have laid Him." 3 So Shimon and the other Talmid went out and came to the tomb. 4 And they were both running together; but that Talmid outran Shimon and came first to the tomb. 5 And he looked in and saw the linen cloths lying; but he did not enter in. 6 Then Shimon came after him and entered into the tomb; and he saw the linen cloths lying there, 7 and the burial napkin which was bound around His head was not with the linen cloths, but was wrapped up and put in a place by itself. 8 Then the other Talmid who had come first to the tomb also entered in, and he saw, and trusted. 9 For they did not yet understand from the scripture that He had to rise from the dead. 10 So the Talmidim went away again to their lodging place.

11 But Miryam was standing near the tomb weeping; and as she wept, she looked into the tomb; 12 and she saw two Malakhim in white sitting one at the head and the other at the feet, where the body of Yeshua had lain. 13 And they said to her, "Woman, why do you weep?" She said to them, "Because they have taken away My Adon, and I do not know where they have laid him." 14 She said this and turned around and saw Yeshua standing, but she did not know that it was Yeshua. 15 Yeshua said to her, "Woman, why do you weep, and whom do you want?" She thought He was the gardener, so she said to Him, "My Adon, if you are the one who has taken Him away, tell me where you have laid Him, and I will go and take Him away." 16

יוחנן פרק כ

א בְּאַחַד בַּשַּׁבָּת בַּבֶּקֶר, בְּעוֹד חֹשֶׁךְ, בָּאָה מֵרִים הַמַּגְדָּלִית לְבֵית הַקֶּבֶר וְרָאָתָה שֶׁהָאֶבֶן הוּסְרָה מִן הַקֶּבֶר.

ב וְרָצָה וּבָאָה אֶל שְׁמַעוֹן כִּיפָא וְאֶל הַתְּלָמִיד הָאֲחֵר שִׁישׁוּעַ אָהֵב, וְאָמְרָה לָהֶם: לָקַחוּ אֶת אֲדוֹנֵינוּ מִבַּיִת הַקֶּבֶר, וְאֵינְנִי יוֹדַעַת אֵיפֹה שָׂמוּ אוֹתוֹ.

ג וַיֵּצְאוּ שְׁמַעוֹן וְהַתְּלָמִיד הָאֲחֵר וּבָאוּ לְבֵית הַקֶּבֶר.

ד וְרָצוּ שְׁנֵיהֶם יַחַד, אֲבָל הַתְּלָמִיד הַהוּא רָץ וְהִקְדִּים אֶת שְׁמַעוֹן, וּבָא רֵאשׁוֹן לְבֵית הַקֶּבֶר.

ה וְהֵבִיט וְרָאָה אֶת כְּלֵי הַפְּשִׁטוֹן מְנַחִים, אֲדָה לְהַפְגִּיט לֹא נִכְנַס.

ו וּבָא שְׁמַעוֹן אַחֲרָיו, וְנִכְנַס לְבֵית הַקֶּבֶר וְרָאָה אֶת כְּלֵי הַפְּשִׁטוֹן מְנַחִים;

ז וְהִסוּדָר שֶׁהָיָה קָשׁוּר בְּרֵאשׁוֹ אֵינְנוּ עִם כְּלֵי הַפְּשִׁטוֹן, אֲלֵא כְרוּךְ וּמְנַח בְּצַד בְּמָקוֹם אַחֵד.

ח אֲזִי נִכְנַס גַּם הַתְּלָמִיד שֶׁבָּא רֵאשׁוֹן לְבֵית הַקֶּבֶר, וְרָאָה וְהֵאֱמִין;

ט שֶׁהָרִי עוֹד לֹא יָדְעוּ מִן הַכְּתוּבִים שֶׁהָיָה עֲתִיד לָקוּם מִן הַמֵּתִים.

י וְהִלְכוּ הַתְּלָמִידִים שׁוֹב לְמָקוֹמָם.

יא וּמֵרִים עֹמֶדָה עַל יַד הַקֶּבֶר וּבָכְתָה; וּכְשֶׁהָיָא בּוֹכִיָה, הֵבִיטָה לְתוֹךְ הַקֶּבֶר

יב וְרָאָתָה שְׁנֵי מְלֹאכִים לְבוּשֵׁי לְבָן יוֹשְׁבִים, אַחַד לְמֵרָאשׁוֹתָיו וְאַחַד לְמֵרְגְלוֹתָיו, בְּמָקוֹם שֶׁהִנָּחָה גּוֹפַת יֵשׁוּעַ.

יג וְהֵם אָמְרוּ לָהּ: אֵשֶׁה, מִדּוּעַ אַתְּ בּוֹכָה? אָמְרָה לָהֶם: מִפְּנֵי שֶׁלָּקַחוּ אֶת אֲדוֹנִי וְאֵינְנִי יוֹדַעַת אֵיפֹה שָׂמוּ אוֹתוֹ.

יד אֶת זֹאת אָמְרָה וּפְנָתָה לְאַחֹר, וְרָאָתָה אֶת יֵשׁוּעַ עוֹמֵד, וְלֹא יָדְעָה שִׁישׁוּעַ הוּא.

טו אָמַר לָהּ יֵשׁוּעַ: אֵשֶׁה, מִדּוּעַ אַתְּ בּוֹכָה? וְאֶת מִי אַתְּ מַחְפְּשֶׁת? אֲדָה הֵיא חֹשְׁבָה שֶׁהוּא הַגִּנָּן,

Yeshua said to her, "Miryam!" She turned around and said to Him in Ivrit "Rabuli!" which is to say, "Teacher." 17 Yeshua said to her, "Do not touch me; for I have not yet ascended to Avi; but go to my brethren and say to them, 'I am ascending to Avi and Avikhem, my Elohim and your Elohim.'" 18 Then Miryam of Magdala came and brought glad tidings to the Talmidim, that she had seen Adoneinu and that He had told her these things.

19 When it was evening on the first day of the week, and the doors were shut where the Talmidim were staying for fear of the Y'hudim, Yeshua came, stood among them, and said to them, "Shalom Aleikhem." 20 He said this, and then He showed them His hands and His side. The Talmidim rejoiced when they saw Adoneinu. 21 Then Yeshua said to them again, "Shalom Aleikhem; just as Avi has sent me, so I send you." 22 And when He had said these things, He breathed on them and said to them, "Receive The Ru'akh HaKodesh; 23 if you forgive a man his sins, they shall be forgiven to him; and if you withhold forgiveness of a man's sins, they are kept." 24 But T'oma, one of the twelve, who is called the Twin, was not there with them when Yeshua came. 25 And the Talmidim said to him, "We have seen Adoneinu." He said to them, "Unless I see in His hands the marks of the nails, and put my fingers in them, and put my hand into his side, I will not believe."

26 Eight days later, the Talmidim were again indoors, and T'oma with them. Yeshua came when the doors were locked and stood in the midst, and said to them, "Shalom Aleikhem." 27 Then He said to T'oma, "Put your finger here, and see my hands; and reach out your hand and put it into my side; and be not untrusting, but trusting." 28 T'oma answered, saying to Him, "Adonai v'Elohai!" 29 Yeshua said to him, "Now you trust because you have seen me? Blessed are those who have not seen me, and have trusted." 30 Many other miracles Yeshua did in the presence of His Talmidim, which are not written in this book; 31 even these are written, so that you may trust that Yeshua is the Mashi'akh, Ben HaElohim; and when you trust, you shall have Khayei Olam in His Name.

וְאָמְרָהּ לֹ: אֲדוֹנִי, אִם אַתָּה לִקְחַתְּ אוֹתוֹ, אֹמֵר לִי אֵיפֹה שְׁמַתָּ אוֹתוֹ; אֵלֶיךָ וְאָקַח אוֹתוֹ.

טז אָמַר לָהּ יֵשׁוּעַ: מַרְיָם! וּפְנֵתָה וְאָמְרָה לֹ בְעֵבְרִית: רַבּוּלִי, כְּלוֹמֵר מוֹרֶה.

יז אָמַר לָהּ יֵשׁוּעַ: אַל תִּגְעֵי בִי, כִּי עוֹד לֹא עָלִיתִי אֶל אָבִי. אָבֵל לְכִי אֶל אַחִי וְאָמְרִי לָהֶם: עוֹלָה אֲנִי אֶל אָבִי וְאֲבִיכֶם, וְאֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵיכֶם.

יח אַז בָּאָה מַרְיָם הַמַּגְדָּלִית וּבִשְׂרָה לְתַלְמִידִים כִּי רָאָתָה אֶת אֲדוֹנֵינוּ, וְכִי אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אָמַר לָהּ.

יט וְכַהְיוֹת עָרַב בַּיּוֹם הַהוּא, בְּאַחַד בְּשַׁבָּת, וְדִלְתוֹת הַמִּקְוֹם שָׁהוּוּ בּוֹ הַתְּלָמִידִים הָיוּ סְגוּרוֹת מִפֶּחַד הַיְהוּדִים, בָּא יֵשׁוּעַ וְעָמַד בֵּינֵיהֶם, וְאָמַר לָהֶם: שְׁלוֹם לָכֶם.

כ זֹאת אָמַר, וְהִרְאָה לָהֶם אֶת יָדָיו וְאֶת צַדָּיו; וְשָׁמְחוּ הַתְּלָמִידִים כִּי רָאוּ אֶת אֲדוֹנֵינוּ.

כא וְשׁוֹב אָמַר לָהֶם יֵשׁוּעַ: שְׁלוֹם לָכֶם. כְּשֵׁם שֶׁשָּׁלַחְנִי אָבִי, גַּם אֲנִי שׁוֹלַח אֶתְכֶם.

כב וּכְשֶׁאָמַר זֹאת, נִפְּחַ בָּהֶם וְאָמַר לָהֶם: קַבְּלוּ אֶת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ.

כג אִם תִּסְלַחוּ חַטָּאִים לְאִישׁ, יִסְלַחוּ לֹ; וְאִם תִּחְזִיקוּם לְאִישׁ, מִחֲזִיקִים הֵם.

כד אָבֵל תֵּאוֹמָא, אֶחָד מִן הַשָּׁנִים עָשָׂר שָׁנִיקְרָא הַתֵּאוֹס, לֹא הָיָה אִתָּם שֵׁם כְּאֲשֶׁר בָּא יֵשׁוּעַ.

כה וְאָמְרוּ לֹ הַתְּלָמִידִים: רָאִינוּ אֶת אֲדוֹנֵינוּ, אֵךְ הוּא אָמַר לָהֶם: אִם לֹא אִרְאָה בְּיָדָיו אֶת מְקוֹמוֹת הַמַּסְמְרִים וְלֹא אֲשִׁים בָּהֶם אֶת אֲצַבְעוֹתַי וְלֹא אוֹשִׁיט יָדִי אֶל צַדּוֹ, לֹא אֶאֱמִין.

כו וְאַחֲרֵי שְׁמוֹנֶה יָמִים הָיוּ הַתְּלָמִידִים בַּפְּנִים, וְתֵאוֹמָא אִתָּם. וּבָא יֵשׁוּעַ, כְּשֶׁהִדְלִתוֹת סְגוּרוֹת, עָמַד בְּעַמְצַע וְאָמַר לָהֶם: שְׁלוֹם לָכֶם.

כז וְאָמַר לְתֵאוֹמָא: הִבֵּא אֲצַבְעֶךָ הִנֵּה וּרְאֵה אֶת יָדִי, וְהִבֵּא יָדְךָ וְהוֹשֵׁט אֶל צַדִּי, וְאֵל תְּהִיָּה בְּלִתִּי מֵאֲמִין אֶלָּא מֵאֲמִין.

כח וְעָנָה תֵּאוֹמָא וְאָמַר לֹ: אֲדָנִי וְאֱלֹהֵי!

כט אָמַר לֹ יֵשׁוּעַ: עֲכָשׁוּ שְׂרָאִיתַנִּי הָאֲמַנְתָּ? אֲשֶׁרִי אֲשֶׁר לֹא רָאוּנִי וְהֵאֲמִינוּ.

ל וְאוֹתוֹת רַבִּים אַחֲרַיִם עָשָׂה יֵשׁוּעַ לַפְּנֵי תְּלָמִידָיו, אֲשֶׁר אֵינָם כְּתוּבִים בְּסֵפֶר הַזֶּה.

לא גַם אֵלֶּה שְׁכָתוּבִים, הָרִי כְּדִי שֶׁתֵּאֲמִינוּ כִּי יֵשׁוּעַ הוּא הַמְּשִׁיחַ בֶּן הָאֱלֹהִים; וּכְאֲשֶׁר תֵּאֲמִינוּ, יִהְיוּ לָכֶם בְּשֵׁמוֹ חַיֵּי עוֹלָם.

Yokhanan Chapter 21

1 After these things, Yeshua showed Himself again to His Talmidim by the sea of Teveryah; and He appeared in this way: 2 they were all together, Shimon Kefa, and T'oma who is called the Twin, and Netan'el of Kana of the Galil, and the sons of Zavdai, and two others of the Talmidim. 3 Shimon Kefa said to them, "I am going to catch fish." They said to him, "We also will come with you." So they went out and climbed up into the boat; and that night they caught nothing. 4 When morning came, Yeshua stood by the seaside; and the Talmidim did not know that it was Yeshua. 5 So Yeshua said to them, "Boys, have you got anything to eat?" They said to Him, "No." 6 He said to them, "Throw your net on the right side of the boat, and you will find fish." So they threw it, and they were not able to draw the net because of the many fish which it had caught. 7 Then the Talmid whom Yeshua loved said to Kefa, "That is Adoneinu." When Shimon heard that it was Adoneinu, he took his cloak and girded it around his waist, because he was naked; and he jumped into the sea to come to Yeshua. 8 But the other Talmidim came by boat; for they were not very far from land, but about a hundred cubits, and they were dragging the net of fish. 9 When they landed, they saw burning coals set, and a fish laid on them, and bread. 10 Yeshua said to them, "Bring some of the fish which you have now caught." 11 So Shimon Kefa went up and drew the net to land, full of large fishes, one hundred and fifty-three; and in spite of this weight, the net did not break. 12 Yeshua said to them, "Come; eat!" But not one of the Talmidim dared to ask Him who He was, for they knew He was Adoneinu. 13 Then Yeshua drew near, and took bread and fish and gave to them. 14 This is the third time that Yeshua appeared to His Talmidim after He rose up from the dead.

15 When they had broken their fast, Yeshua said to Shimon Kefa, "Shimon Ben Yonah, do you love me more than these?" He said to Him, "Yes, My Adon, you know that I love you." Yeshua said to him, "Tend to my lambs." 16 He said to him again the second time, "Shimon Ben Yonah, do you love me?" He said to him, "Yes, My Adon, you know that I love you." Yeshua said to him, "Tend to my sheep." 17 He said to him again

יוחנן פרק כא

א אַחֲרֵי כֵן שׁוּב הִרְאָה יֵשׁוּעַ אֶת עַצְמוֹ לְתַלְמִידָיו לְיַד יַם טְבֵרְיָה; וְכֵן הִרְאָה:

ב שְׁמֵעוֹן בִּיפָא וְתָאוּמָא שְׁנַקְרָא הַתְּאוּם, וְנִתְנַאֵל אֲשֶׁר מְקַנָּה שְׁבַגְלִיל, וּבְנֵי זְבַדַּי וּשְׁנַיִם אַחֲרֵים מִתַּלְמִידָיו, הָיוּ יַחַד.

ג אָמַר לוֹ שְׁמֵעוֹן בִּיפָא: אֲנִי הוֹלֵךְ לְדוּג דְּגָיִם. אָמְרוּ לוֹ: גַּם אֲנַחְנוּ בָּאִים אִתְּךָ וַיֵּצְאוּ וְעָלוּ לְסַפִּינָה, וּבְלִילָהּ הָיָה לֹא דָגוּ כְּלוּם.

ד כִּהְיוֹת בְּקָר עָמַד יֵשׁוּעַ עַל יַד הַיָּם, וְלֹא יָדְעוּ הַתַּלְמִידִים שֶׁהוּא יֵשׁוּעַ.

ה וְאָמַר לָהֶם יֵשׁוּעַ: נְעָרִים, הֲאִם יֵשׁ לָכֶם מָה לֶאֱכֹל? אָמְרוּ לוֹ: לֹא.

ו אָמַר לוֹ: הֲטִילוּ רְשֵׁתְכֶם מִן הַצֶּד הַיְמָנִי שֶׁל הַסַּפִּינָה וְתִמְצְאוּ. וְהִטִּילוּ וְלֹא יָכְלוּ לְמַשֵּׁךְ אֶת הַרְשֵׁת מְרַב הַדְּגָיִם שֶׁלְכָדָה.

ז וְאָמַר הַתַּלְמִיד שֵׁיִשׁוּעַ אָהֵב אוֹתוֹ, לְכִיפָא: זֶהוּ אֲדוֹנֵינוּ. וְשְׁמֵעוֹן, כַּאֲשֶׁר שָׁמַע שְׁאֲדוֹנֵינוּ הוּא, לָקַח אֶת כְּתָנָתוֹ וְחָגַר עַל מִתְנָיו, כִּי הָיָה עָרוֹם, וְהִטִּיל עַצְמוֹ לַיָּם.

ח כַּדִּי לְבוֹא אֶל יֵשׁוּעַ. אָבַל הַתַּלְמִידִים הָאֲחֵרִים בָּאוּ בַּסַּפִּינָה, כִּי לֹא הָיוּ רְחוּקִים מְאֹד מִן הַיַּבְשָׁה אֶלָּא כְּמֵאתַיִם אֲמָה, וּמָשְׁכוּ אֶת הַרְשֵׁת עִם הַדְּגָיִם.

ט וּכְאֲשֶׁר עָלוּ לַיַּבְשָׁה, רָאוּ גְחָלִים עָרוּכוֹת וְדָג מְנַח עֲלֵיהֶן, וְלֶחֶם.

י וְאָמַר לָהֶם יֵשׁוּעַ: הֲבִיאוּ מִן הַדְּגָיִם שֶׁדָּגַתְּם כְּעֵת.

יא וְעָלָה שְׁמֵעוֹן בִּיפָא וּמָשַׁךְ אֶת הַרְשֵׁת אֶל הַיַּבְשָׁה וְהָיָה מְלֵאָה דְּגָיִם גְּדוֹלִים, מֵאָה וְחֲמִשִּׁים וּשְׁלוֹשָׁה, וְלִמְרוֹת כָּל הַכֶּפֶד הַזֶּה לֹא נִקְרְעָה הַרְשֵׁת.

יב וְאָמַר לָהֶם יֵשׁוּעַ: בּוֹאוּ סַעְדוּ. וְאִישׁ מִהַתַּלְמִידִים לֹא הֵעִז לְשַׁאֵל אוֹתוֹ מִי הוּא, כִּי יָדְעוּ שְׁאֲדוֹנֵינוּ הוּא.

יג וַנִּגַּשׁ יֵשׁוּעַ, וְלָקַח לֶחֶם וְדָגִים וְנָתַן לָהֶם.

יד זֹאת הַפַּעַם הַשְּׁלִישִׁית שֵׁיִשׁוּעַ נִרְאָה לְתַלְמִידָיו אַחֲרֵי שֶׁקָּם מִבֵּין הַמֵּתִים.

טו וְלֵאחֲרַי שְׁסַעְדוּ, אָמַר יֵשׁוּעַ לְשְׁמֵעוֹן בִּיפָא: שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹנָה, הֲאִם אַתָּה אוֹהֵב אוֹתִי יוֹתֵר מֵאֵלֶּה? אָמַר לוֹ: כֵּן, אֲדוֹנֵי; אַתָּה יוֹדֵעַ שְׁאֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ. אָמַר לוֹ: רַעֵה אֶת כֶּבֶשִׂי.

the third time, "Shimon Ben Yonah, do you love me?" It grieved Kefa because He said to him the third time, "Do you love me?" So he said to Him, "My Adon, you understand well everything, you know that I love you." Yeshua said to him, "Tend to my ewes. 18 Amein, Amein, I say to you, when you were young, you tied up your girdle yourself, and walked wherever you pleased; but when you become old, you will stretch out your hands, and another will tie up for you your girdle and take you where you do not wish to go." 19 He said this to show by what death he would glorify Elohim. And when He had said these things, He said to him, "Follow me."
20 Shimon Kefa turned around and saw the Talmid whom Yeshua loved following Him, the one who leaned on the breast of Yeshua at the supper and said, "My Adon, who will betray you?" 21 When Kefa saw him, he said to Yeshua, "My Adon, what about him?" 22 Yeshua said to him, "If I wish him to remain until I come, what difference does that make to you? You follow me." 23 This word then went out among the brethren, that that Talmid would not die. But what Yeshua said was not that he would not die, but, "If I wish that he should remain until I come back, what difference does that make to you?" 24 This is the Talmid who testified concerning all of these things, and who also wrote them; and we know that his testimony is true. 25 There are also a great many other things which Yeshua did, which, if they were written one by one, not even this world, I trust, could contain the books that would be written.

טז אמר לו שוב, פעם שנייה: שמעון בן יונה, האם אתה אוהב אותי? אמר לו: כן, אדוני; אתה יודע שאני אוהב אותך. אמר לו ישוע: רעה את צאני.

יז אמר לו פעם שלישית: שמעון בן יונה, האם אתה אוהב אותי? התעצב כיפא על שאמר לו פעם שלישית, האם אתה אוהב אותי?, ואמר לו: אדוני, הכל אתה יודע; אתה יודע שאני אוהב אותך. אמר לו ישוע: רעה את כבשותי.

יח אמן אמן אומר אני לה, שכאשר היית צעיר, אתה בעצמך אזרת את מתניך והלכת לאן שאתה רוצה; אבל כאשר תזקן, תפרש ידיך ואחר יאזר לך את מתניך, ויובילך לאן שאינך רוצה.

יט וזאת אמר להראות באיזה מות הוא עתיד לפאר את האלהים. ולאחר שאמר את הדברים האלה, אמר לו: בוא אחרי.

כ ופנה שמעון כיפא וראה את התלמיד אשר אהבו ישוע, הולך אחריו, אשר נפל בעת הסעודה על חזהו של ישוע ואמר, אדוני, מי ימסר אותך?

כא כאשר ראה כיפא את הלה, אמר לישוע: אדוני, וזה מה?

כב אמר לו ישוע: אם רוצה אני שישאר זה עד אשר אבוא, מה לך? אתה בוא אחרי!

כג ויצא הדבר הזה בין האחים, שהתלמיד ההוא לא ימות. אבל ישוע לא שלא ימות אמר, אלא אם רוצה אני שישאר זה עד אשר אבוא, מה לך?

כד זהו התלמיד אשר העיד על כל הדברים האלה, וגם כתב אותם; ויודעים אנו שמהימנה היא עדותו.

כה יש גם דברים רבים אחרים שעשה ישוע, אשר אלו נכתבו אחד אחד, גם העולם עצמו כסבורני לא היה מספיק לספרים שהיו נכתבים.